

АЗƏРИ ДИЛИ
В Ə
ƏДƏБИЈАТ ТƏДРИСИ

(Методик мәгәлләләр мәҷмуәси)

Икинчи борахылыш

АЗƏРБАЈЧАН
МƏКТƏБИ
журналына əlavə

Бакы — 1969

1954-чү илдән нәшр едилир

АЗЭРИ ДИЛИ
ВӘ
ӘДӘБИЈЈАТ ТӘДРИСИ

*(Методик мәгаләләр мәчмуәси)
Икинчи (62-чи) бурахылыш*

„Азәрбајчан мәктәби“

журналына әлавә

Бакы—1969

МҮНДЭРИЧАТ

В. И. ЛЕНИНИН АНАДАН ОЛМАСЫНЫН 100
ИЛЛИЖИ ГАРШЫСЫНДА

К. Нәсәнов. Азәри шифаһи халг җарадычылыгында
Ленин идејаларынын тәрәннүмү 3

Ч. ЧАББАРЛЫНЫН АНАДАН ОЛМАСЫНЫН 70 ИЛЛИЖИ

Б. Садыгов. Бөјүк сөз сәнәткары 13
А. Абдуллајев. Рус мәктәбләриндә азәри дили тәд-
рисинин бә'зи мәсәләләри һаггында 22

I. ИБТИДАИ МӘКТӘБДӘ АНА ДИЛИ ТӘДРИСИ

Ј. Ш. Қаримов. Лексик нөгсанлар вә онларын арадан
галдырылмасы јоллары һаггында 31
Н. Күнәшли. Ибтидан мәктәбдә ана дили әсас тәдрис
фәһиндир 40

II. ОРТА МӘКТӘБДӘ АЗӘРИ ДИЛИ ТӘДРИСИ

Б. Әһмәдов. Азәри дили үзрә јени програм вә онунла
ишләмәк јоллары һаггында 50
С. Абдуллајев. Нөгм, чүмлә вә үслуб 65
Ә. Гәрибзадә. Дилин тәдрисиндә үслубијјат мәсәләләри 71
С. Рзајев. Ешитмә фе'лләри 79

III. ОРТА МӘКТӘБДӘ ӘДӘБИЈЈАТ ТӘДРИСИ

Д. һачыјев. Сәмәд Вургунун «Вагиф» драмы һаг-
гында 85
Ә. Әфәндизадә — Суаллара чаваб 91
Бу китаблары охумағы мәсләһәт бидирик 98

АЗӘРИ ШИФАҲИ ХАЛГ
ЈАРАДЫЧЫЛЫГЫНДА ЛЕНИН ИДЕЈАЛАРЫНЫН
ТӘРӘННҮМҮ

К. НӘСӘНОВ,

С. М. Киров адына АДУ-нун әсаслы китабханасынын директору.

Ингилабын илк күнләриндән башлајараг, башга халглар-
да олдуғу кими, азәри халгы да рәһбәрин сәғлыгында
ашыг ше'риндән башга онун һаггында онларча нағыл, әфсанә,
рәвәјәт, бајаты, нәғмә, аталар сөзү вә саир халг җарадычылы-
ғи нүмунәләри јаратмышдыр ки, онлар инди дә јашамагда-
дыр. Шифаһи әдәбијјат нүмунәси сөз сәнәтидир. Јахшы сөз
сәнәти исә дилдән-дилә кечә-кечә чилаланыр вә кәскин тә'сир
гүввәсинә малик олур. В. И. Ленин халг җарадычылыгында ин-
санларын һәјәт, кәләчәк хошбәхт јашајыш һаггындакы арзу
вә истәкләринин ифадәсини көрүрдү. Ленинин катиби Бонч-
Брујевич рәһбәр һаггында хатирәләриңдә јазыр ки, бир дәфә
сәһбәт епос һаггында кедирди. Мән В. И. Ленинә дедим ки,
китабханамда дастан, халг маһнысы вә нағыллардан ибарәт
китаблар вардыр. Ленинин хаһиши илә мән она бир нечә ки-
таб тәгдим етдим. Сәһәр Ленинин јанына кедәркән о, Ончуко-
вун рус халг нағыллары китабыны мәнә гәјтарараг деди ки,
нә марағлы материалдыр. Бунлары ичтиман сијаси нөгтеји-
һәзәрден үмумиләшдирмәк, тәдгиг етмәк үчүн бир әл, јахуд
арзу чатышмыр, бу материаллар әсасында халгын арзу вә ис-
тәкләри һаггында көзәл тәдгигат әсәрләри јазмаг олар. Бизим
әдәбијјат тарихчиләримизи бах бунлара чәлб етмәк лазымдыр.

Бунлар бизим дөврүмүздә халг психолокијасыны өјрәнмә үчүн әсил халг јарадычылығы нүмүнәләридир¹.

В. И. Ленин халгын мәнәви сәрвәтләрини мәһәббәтлә севи, вә өјрәнирди. Шифаһи халг јарадычылығы даһи рәһбәри бүтүн өмрү боју марағландырмышдыр. Гејд етмәк лазымдыр ки, В. И. Ленинин әсәрләриндә сајсыз-һесабысыз халг мәсәлләри, афоризм, әфсанәви сурәтләр, маһнылар өз әксини тапмышдыр. Ленин мәшһур алим Далын тәртиб етдији рус аталар сөзү вә мәсәлләриндән ибарәт лүғәт китабыны һәмишә јазы столунун үстүндә сахлар, өјрәнәр, мүнәсиб нүмүнәләри сечиб, нитгләриндә вә әсәрләриндә онлардан истифадә едәрди. Чүнки бунларда о, халг мүдриклијини, бөјүк фикир вә һиссләрин јығчам ифадәсини көрүрдү. Ленин дејирди: һәкиманә сөzlәр мүрәккәб һадисәләрин маһијјәтини чох сәррастлыгла ачыб көстәрмәјә гадирдир.

Көркәмли алим Е. М. Кржижановски јазырды: «Сибирдә сүркүндә оларкән мән В. И. Ленинә бир нечә јерли аталар сөзү сөјләдикдә о, һејрәтлә деди: »

«Чох көзәл, чох көзәл! Бах, бизим јазычыларымыз бурадан өјрәнмәлидирләр. Бирчә чүмлә илә балтаны көкүндән вурур. Мүтләг бир мәчмуә дүзәлтмәк лазымдыр. Бу мәчмуә насир вә натигләр үчүн бир хәзинә олачагдыр²».

Доғрудан да марағлыдыр ки, В. И. Ленинин әсәрләриндә: «бир аддым ирәли, ики аддым қери», «аз олсун, јахшы олсун», «ким кими» вә саир бу кими ифадәләр зәрб-мәсәл һалына кечәрәк халгын дилиндә әзбәр олмушду.

Азәри халгы арасында В. И. Ленин һаггында бир нечә һагыл јаранмышдыр. Онлардан бири «Әсримизин һағылы» ады илә илк дәфә «Коммунист» гәзетинин 1920-чи ил 6 мај тарихли нөмрәсиндә чап олунмушдур³. Редаксија бу һағылы сөјләјән вә топлајән һаггында мәлүмат вермәмишдир. «Әсримизин һағылы»нда азәри халгынын Совет һакимијјәти уғрунда апардығы мүбаризәдән данышылыр. Әсәр форма етибары илә халг һағылларына чох бәнзәјир. Бурада әфсанәви, әсатири епизодлар өн плана чәкилсә дә, тарихи һәгигәтләр, реал һәјат һадисәләри габарыг тәсвир олунур вә мүасирлик өзүнү көстәрир. Халг ингилабыны, ингилаб нәтичәсиндә әлдә едилән јени азад

¹ В. Д. Бонч-Бруевич. В. И. Ленин об устном народном творчестве — «Советская этнография», 1954, № 4, сәһ. 118.

² «Литературный современник» журналы, 1940, № 1, сәһ. 10.

³ Бах: П. Әфәндијев, «Азәрбајҗан халг јарадычылығында Ленин», Баҗы Азәрбәјҗан, 1965, сәһ. 12.

гурулушу алгышлајыр, истисмар дүнјасына — ағалар, гуллар дүнјасына өз нифрәтини билдирир. Нағылын башланғычында романтик бир диллә бәшәријјәтин мәншәиндән, јер үзүндә варлы вә јохсулларын, залым вә мәзлумларын мејдана кәлмәсиндән бәһс олунур. Әсәрдә тәбии бир јолла нағыл едилир ки, гәдимдән бәри залымлар мәзлумлара олмазын әзијјәт верир, онлары бир-бирилә вурушдурудулар. Мәзлумлар исә бу зүлмдән чыхыш јолу тапмагда чәтинлик чәкирдиләр. Елә бу заман мәзлумларын ичәрисиндән «беш-үч әгилли» чыхыр. Онлар әтрафына адамлар топлајараг дағлара чәкилир, фикирләшир, фикирләшир вә нәһәјәт, мәзлумлара мүрачигәт едиб аңлатмаға чалышырлар ки, «гардашлар, әкин әкән биз, мал-давар сахлајыб, памбыг сәпән биз, ун верән биз, фабрик-заводларда чалышан биз, көмүр шахталарында ишләјән, дәннзләрин дибиндә үзән, һавада учан вә топ-түфәнк һазырлајән биз, һакимләрин әмрилә бир-биримизн ғыран биз, өлән биз, өлдүрән бизик.

Бәс бизим зәһмәтимиздән ләззәт алан кимдир? Беш-үч нәфәр шејтан тәбиәтли чанаварлар дејилми?

Бәс нә етмәли?

Әл-әлә вериб, бир јердә зәһмәт чәкмәли, газандығларымыздан чанаварлара вермәјиб, онлары бир дәфәјә әзмәли.

Чүмлә-чаһан мәзлумлары буна гулаг асды, һамы бир ағыздан алгышлады».

«Әсримизин нағылы» марағлы хүсусијјәтләрә маликдир. Бурада В. И. Ленинин рәһбәрлик етдији Коммунист Партијасынын бәшәријјәтин азадлығы уғрунда апардығы мүбаризәси, бу мүбаризәнин инкишаф мәрһәләләри халг нағылларына мәхсус рәван бир диллә сөјләнилр. Бурада «Шејтанын тохум сәпәрәк» мәзлумлары бир-бирилә савашдырмасындан, бу јолла ингилабы кечикдирмәсиндән бөјүк тәәссүфлә данышылыр. Сонра халг 1905 вә 1918-чи илләрдә төрәдилән милли ғырғынлара ишарә вурур. Нағылын ахырында көстәрилир ки, мәзлумлар бирләшәрәк һүрријјәти әлдә едирләр вә азадлыг бајрағыны галдырырлар. Лакин дүшмәнләр бу бајрағы әлә кечирмәк үчүн бирләшир вә 14 чаһанкир һүчума кечир. Чаһанкирләрин фитнәләри баш тутмур, мәзлумлар азадлыг бајрағыны даһа јүксәкләрә галдырырлар.

Бурада халг, Октјабрын гәләбәсини вә Азәрбајҗанда Совет һакимијјәти гурулдугдан сонра харичи һәрби мүдахиләни әкс етдирмишдир.

бүтүн нағылдакы әнвалатлар партияның көздегі мұқары-
за жолу илэ сөсләшир.

«Биличи баба» адлы башга бир нағылы фолклоршүнас Ән-
лиман Ахундов топлайыб «Коммунист» гәзетинин 1957-чи ил
95-чи нөмрәсиндә дәрч етдирмишдир.

Нағылда једди өлкәдә јашајан једди гардашын әсарәт ал-
тында јашадығлары, истисмардан јаха гуртармағ үчүн чыхыш
јолу ахтармаларындан данышылыр. Гардашлар бир күн бир
жерә топлашыб мәсләһәтләширләр. Бир гоча онлара дејир ки,
Москвада биличи баба јашајыр. Әкәр өзүнүзү она јетирә бил-
сәниз, о, сизин дәрдинизә әлач тапачағдыр. Чох әзаб вә әзи-
јәтдән сонра гардашлар Биличи бабаны тапырлар. О, гардаш-
ларын һәрәсинә бир китаб, бир түфәнк вә бир дә хәнчәр верир
вә гардашлар тапшырыр ки, онлар силаһлары Гаф дағынын
башында күнәшин шүалары алтында гыздырағ һазырласын-
лар вә китабда јазыланлары охујуб өјрәнсиләр; сонра исә је-
нә онун (Биличи бабанын) јанына гајытсынлар.

Гардашлар Гаф дағынын ән жүксәк зирвәсинә чатан кими
Күнәш Гаф дағынын лап башына кәлди. Күнәшин нурундан
Биличи баба кәнара чыхды. Бөјүк гардаш деди:

— Еј биличи баба, сән бура нә чүр кәлдин?

Биличи баба күлүб деди:

— Дүнјанын күнәши мәни һәмншә кәздирир.

Биличи баба онларын гылынчларыны, түфәнкләрини илды-
рым сујуна чәкиб, јенә әршә галхды, көздән итди.

Гардашлар Гаф дағындан Москваја гајытдығлары заман
исә Биличи баба онлары баша саларағ дејир: әввәл-әввәл бур-
жуларын һөкүмәтини јыхмағ, фабрикләрини, заводларыны,
мәдәнләрини әлләриндән алмағ лазымдыр. Торпағы кәндли-
ләрә пајламағ лазымдыр. Горхмајын, икид олуи. Икидләр һә-
мишә галиб кәлирләр. Беләликлә, гардашлар падшаһа гаршы
вурушан сајсыз-һесабыз нисанлара говушурлар. Вурушун
гызғын јериндә көј курулдады, күнәш ениб лап ашағыда да-
јанды. Күнәшин нурундан Биличи баба кәнара чыхды, үзүнү
фәһләләрә, әскәрләрә тутуб деди:

— Горхмајын, сиз галиб-кәләчәксиниз.

Фәһлә вә кәндлиләр бу мүбаризәдә галиб кәләрәк өз һөкү-
мәтләрини јаратдылар.

Халг садә, ајдын, ширин бил диллә өзүнүн азадлығы чых-
масы вә бу јолда даһи Ленинин хидмәтләрини әфсанәви мотив-
ләрлә нағыл едир. Нағылларда, дастан вә рәвајәтләрдә ән

әзиз, севимли вә мүгәддәс гәһрәманларыны күнәшин нуруна
бәизәдириләр. Халга көрә, Ленин һәмншә күнәшлә кәзир. О, о
гәдәр ишығлы вә жүксәкдир ки, һәр јери, һәр кәси көрүр. Ла-
зым олдуғда әһмәткешләрин дағына чатыр, онлары хилас
едир. Ленин ингилабын ишығы, күнәши, јол көстәрәнидир.
Булар халғын гәлбиндән гопуб кәлән тәбии вә сәмими дују-
ларыдыр.

В. И. Ленинә халғын миннәтдарлығы вә мәнәббәти «Гар-
дашлар», «Ана» кими нағыл вә рәвајәтләрдә дә өз бәдн әкси-
ни тапмышдыр¹.

Азәри шифаһи халг јарадычылығынын ән чох јајыл-
мыш жанрларындан бири олан бајатыларда да халг Ленинә
өзүнүн сонсуз мәнәббәтини билдирмишдир. Азәрбајчанда Со-
вет һакимияјәти гәләбәсинин илк күнләриндән башлајарағ сон
заманлара гәдәр мүнәтәзәм оларағ Ленин һағғында бајатылар
јаранмышдыр. Ингилабын илк илләриндә халг:

Әзизим гара'иди,
Кирпијин гара иди.
Бәјләр ханлар әлиндән
Күнүмүз гара иди²

Јахуд

Әзизим сојулурду,
Су дашыб сојулурду.
Гамчыларын алтында
Дәримиз сојулурду³.

дејә, кечмишдәки ағыр һәјәти ифрәтлә јад едир, јени гурулан
азад һәјәти алғышлајыр:

Әзизим кәлмәсәјди,
Дәрими билмәсәјди,
Бир касыб сағ галмазды
Бу шура кәлмәсәјди⁴.

Ленинин идејалары, Ленинин јаратдығы јени гурулуш хал-
ғын гәлбиндән хәбәр вермиш, мүтәрәғги бәшәрияјәт Ленинин
ширин сөзләрини динләмиш, әзбәрләмишдир:

¹ Республика халг јарадычылығы евинин архиви.

² Бах: «Револүсия вә культура» журналы, 1940, № 1, сәһ. 12.

³ Бах: Јенә орада.

⁴ Бах: Јенә орада.

Әзизим нечә бәндди,
Сана көр нечә бәндди,
Ленин ширин дилинә
Елләр көр нечә бәндди¹.

Азәри халгы бајатыларында Лениниң әзәмәтли дүһасыны, әглини, тәдбирини алгышлајыр, өз хиласкарына миннәтдарлығыны билдирир, она узун илләр өмүр арзулајыр. Евдар гадын Чимназ һәмид гызы бүтүн аналарын адындан Ленини дүңјаја кәтирән ананы белә алгышлајыр:

Мән ашығам сонаја
Сәјјад бахар сонаја.
Аналар гурбан олсун
Ленин доған анаја².

Октјабр ингилабынын бу бөјүк наилијјәтләрини көрән халг белә бир күндә рәһбәрин дә сағ олмасыны вә белә азад бир күнү көрмәсини арзулајыр:

Ашығам белә күндә,
Јада сал белә күндә,
Ленин дә сағ олајды
Бизимлә белә күндә³.

Доғрудан да јени гурулуша даир олан бүтүн бајатыларда халгын азад күнә чыхмасы, хошбәхт һәјәты Ленинлә әлагәләндирилир, халгын хош күзәрәни һәмишә бөјүк рәһбәрин ады илә бағланыр:

Еләмә нашы гардаш,
Атмышыг дашы гардаш,
Ленинин сәјәсиндә
Меһрибан јаша гардаш.

Бу сулар нә сәринди
Ју јајлығын сәр инди.

¹ Бах: «Әдәбијјат гәзети», 1941, 2 феврал.

² Бах: Јенә орада.

³ Бах: Јенә орада.

Дүңја бағбаны Ленин
Бу мејвәләр сәнинди¹.

Халг Лениндән әјрылмыр, ону һәмишә мүбаризәнин габаг сырларында көрүр; Ленинин өлмәз вәсијјәтләриндән руһлана раг, јени әмәк наилијјәтләри уғрунда мүбаризә апарыр:

Мән ашығам ағ олсун,
Әтраф бағча бағ олсун,
Ленин дә бизимләдир,
Партијамыз сағ олсун².

В. И. Ленин өлдүкдән сонра ону һаггында кәдәрли, лакин мүбариз руһлу, үмид долу бајатылар јаранмаға башлајыр. Бу бајатыларын бәзиләриндә халгын дәрин кәдәр вә һүзнү өз әксини тапыр:

Мән ашыг һаны Ленин,
Гурду дөврәни Ленин.
Кәрәк сән јашајајдын
Улдузун саны Ленин.

Јахуд

Мән ашыг гуран һаны,
Сааты гуран һаны,
Залым фәләк бир даныш
Дүңјаны гуран һаны?³.

Бајаты мүәллифләри Ленин идејаларынын бүтүн дүңја зәһмәткешләри үчүн доғма вә әзиз олдуғуну көстәрир. Ленин әмәлләринин бүтүн дүңјада гәләбә чалачағыны, јер үзүнүн мәзлум халгларынын Ленин бајрағы алтында топлашачағыны инам вә гәтијјәтлә сөјләјирләр:

Ашыгдамы гочалар?
Мәрд, рәгибдән өч алар.
Ленин, сәнин бајрағын
Јер үзүндә учалар⁴.

Ленин өлмәздир, чүнки милјонларын үрәјиндә мәскән салмышдыр. Ленини үрәкләрдә јашајачагдыр. Елә бир зәһмәткеш јохдур ки, о, гәлбиндә Ленинин хатирәсини, евиндә исә шәклини сахламамыш олсун:

¹ Бах: «Әдәбијјат гәзети», 1941, 2 феврал.

² «Коммунист» гәзети, 1957, 22 апрел.

³ Бах: Јенә орада.

⁴ Бах: «Бајатылар», Баки, Азәрнәшр, 1960, сәһ. 242.

Мән ашығам бу дағда,
Бүлбүл охур будагда.
Ленин өлмәжиб сағдыр—
Шәкли бизим отагда¹.

Халг өз рәһбәри һағгында онларча бу қимн бајатылар ја-
ратмышдыр. Ленин һағгында дејилмиш бајатылар кет-кедә
даһа да тәкмилләшмиш, даһи рәһбәрә олан ел мәһәббәти сон-
ралар да дәрин мәзмунлу әсәрләрдә өз ифадәсини тапмыш вә
халг ја­радычылығынын ән зәнкин саһәләриндән бирини тәш-
кил етмишдир.

В. И. Ленинни вәфаты јалныз совет халгыны дејил, бүтүн
тәрәғгипәрвәр бәшәријјәти кәдәрләндирди. Дүнја пролетариа-
ты рәһбәрин мәзары өнүндә баш әјди.

М. И. Калинин 1925-чи илдә В. И. Ленинни вәфатынын ил-
дөнүмү мүнәсибәти илә сөјләдији нитгиндә демишди:

«Мән Ленин һағгында нә дејә биләрәм? Мән һәр биримиз-
дә олан Ленинни јүз милјонда бир зәррәчијини кәстәрә билә-
рәм, ахы Ленинни бөјүк сима олмасынын әһәмијјәти дә бунда-
дыр ки, бизим һәр биримиздә онун зәррәчији јашајыр. Будур,
инди, бу күн һәр кәс өзүнүн һәмин идеал зәррәчијини тапмағ
истәјир. Јолдашлар, әлбәттә, бу олдугча чәтин мәсәләдир. Бу-
на кәрә дә һеч бир натиг динләјичиләри тәмин едә билмәз. Бу
јердә динләјичиләри јалныз мусиги, јахуд халг маһнысы тә-
мин едә биләр²».

Һәғигәтән дә бәшәријјәтә үз верән кәдәрин бөјүклүјүнү бу
заман халгын коллектив ја­радычылығ мәһсулу олан бајаты-
лар, дастанлар вә мусиги әсәрләри ифадә етмәјә башлады.
Азәри халгы да бу кәдәрә гошулду, онун гүссә вә тәәссүфү ши-
фаһи ја­радычылығ нүмунәләриндә тәзаһур тапды.

В. И. Ленинни вәфаты күнләриндә азәри гызлары да өзлә-
ринни рәһбәрә олан һөрмәт вә мәһәббәтләрини, онун өлүмүнә
дәрин кәдәр һиссәләрини ифадә етмишләр. Бир мәғаләјә нәзәр
јетирәк:

«Чох јахшы күман едирәм ки, һаман ахшам бүтүн Шәрг
гадынлары гәлбләриндә Ленинни матәмнә вә севкиси, көзлә-
риндә коммунистлијин азад ишләри, додағларында интерна-
ционал мусигиси илә Ленинни бу архада гојдугумуз күнләрдән

¹ Бах: «Бајатылар». Бақы, Азәриәшр, 1960, сәһ. 242.

² М. И. Калинин. О литературе. Ленинграда, 1949, сәһ. 193.

даһа чох севдиләр, јад етдиләр. Бундан једди, сәккиз ил габағ
ичтимаи һәјәтдә бир һеч олан Шәргин мәзлум гадыны бу күн
һәр һүғуга маликдир. Бунун үчүн биз, бүтүн Шәрг гадынла-
ры... мәзарә гәдәр Ленинни хатирәсини гәлбләримиздә сахла-
јыб, сабаһын ушағларына ленинизмни јолларыны кәстәрмәк,
Ленини өјрәнмәк борчумыздур вә вәзифәмиздир.

Еј Шәрг гадыны, сән ки, илләрдән бәри гаранлығ, әсир һә-
јәтиндә коммунизмни гызыл ишығларыны көзләрдин. Артығ
о гызыл күнәш доғмушдур. Өјлә исә о гызыл күнәшә голлары-
ны узат. Сәсинни бүтүн гүввәси илә һајгыр: «Јашасын лени-
низм!»¹.

Владимир Иличин вәфатына тәкчә азәри гадынлары дејил,
бүтүн Шәрг гадынлары матәм тутур, јас сахлајырды. Истам-
булда чыхан «Түрк гадыны» журналындан Бақыја «Шәрг га-
дыны» журналына «Ленин өлмәди» адлы бир мәғалә көндә-
рилмишди. Мәғаләдә дејилир:

«Еј бөјүк Ленинни мәзары башында инләјән үрәкләр, ағ-
лајан көзләр: Ленинә нә гәдәр ағласағ, Ленини нә гәдәр сев-
сәк, аздыр. Она алтундан һәјкәлләр тиксәк аз, она Мисрин еһ-
рамларындан мәбәдләр јапсағ, јенә дә аздыр... Чүнки Ленин
бир пејғәмбәр кими ганлы көз јашы төкән аналарын, әсир, һә-
гир сүрүнән бабаларын, ачлығдан инләјән јавруларын фәла-
кәтләрини үрәјиндә дујду, кәнди әзиз һәјәтыны дүшүнмәдән вә
бир дәғигә өз сәадәти үчүн чалышмадан, бу заваллы сүрүнән
халг үчүн минләрчә, мин дүрлү фәлакәтләр, зәһмәтләр ара-
сында бир дәғигә гајәсиндән сапмајарағ она гүввәт вә зәфәр
вәд едән гајәсинин нурларына гошду, гошду вә говушду. Нә-
һәјәт, бу вәзифә уғрунда өлдү. Онун гајәси бизим димағлары-
мызда гүввәтлә јашајыр. Биз Ленинни гара торпағлара дејил,
гәлбләримизә көмдүк?»².

В. И. Ленинни вәфатына истедадлы азәри гызлары да ше'р-
ләр сөјләмиш, бу ше'рләрдә бөјүк кәдәр вә сонсуз мәһәббәт
дујғулары ифадә олуимушдур. Рүбабә Јағубзадәнин ше'ри бу
чәһәтдән даһа характерикдир:

Күнләр, ајлар дејил, илләр кечсә дә,
Мән Ленини һеч бир заман унутмам.
Үзәримдән гара јелләр кечсә дә,

¹ «Шәрг гадыны» журналы, 1924, № 1—3.

² «Шәрг гадыны» журналы, 1924, № 2, сәһ. 9.

Өлсәм, гәбримдә дә бир ан унутмам.
Гадынлары эсарәтдән гуртарды,
Өмүрлүк бир сәфаләтдән гуртарды,
Кишиләрә итаәтдән гуртарды.
Бәрабәрлик етди е'лан унутмам¹.

Ашыг Мирзә Бајрамов рәһбәрин өлүмүнә сөйләдији гошма-
ларынын бириндә азәри халгынын кәдәрини тә'сирли бир дил
илә ифадә едә билмишдир. «Сазында телләр ағлајан» ашыг
дејир:

Елләр мүәллими, елләр атасы,
Сән олмусан партијанын устасы.
Һәр јердә учалды Ленин сәдасы
Ахар сулар, чошгун селләр ағлады².

Ленин һәјатыны гурбан вериб, азад дүнјаја чыхардығы зәһ-
мәткеш күтләләрин гәлбиндә өзүнә әбәди һејкәл учалтды.
Халгын кәдәринә гошулан ашыглар, халг илә бәрабәр рәһ-
бәрин гурдуғу бу јени дүнјаны горујуб сахлајачагларына сөз
веридиләр. Ашыг Фәтулла «Ленин» ше'риндә дејирди:

Вәфатын күнүндә јасын сахларыг,
Инан ки, дүнјада биз лениндарыг,
Ленинизм јолунда биз даим варыг,
Һејф гисмәт олдун мазарә, Ленин³.

¹ «Маариф ве мәдәнијәт» журналы, 1924, № 1, сәһ. 2.
² Халк јағашчылыгы вә халк архиви, товлук № 3.
³ «Ашыгын сәси», Бақы, 1939, сәһ. 10.

БӨЈҮК СӨЗ СӘНӘТҚАРЫ

Бута САДЫГОВ,

филологи елмләр намизәди, досент.

Ч. Чаббарлы әдәбијјат аләминә исте'дадли лирик, сатирик
бир шаир, көзәл насир вә драматург кими дахил олмуш-
дур. Онун лирик ше'рләриндә Фүзули, Вагиф, сатирик ше'рләр-
риндә исә Сабир ән'әнәләринин руһу дујулур. Лакин Чаббар-
лынын лирикасы вә сатирасы өзүнәмәхсус бир орижиналлыг-
ла мејдана чыхмышдыр. Онун лирик ше'рләри сырасында
«Гүруб чағы бир јетим», «Боранлы бир гыш кечәси», «Мәһәб-
бәт әш'ары», «Ана» вә башгалары нәзәр-диггәти хүсусилә чәлб
едир. Бу ше'рләрдә гәлби илһамла дөјүнән бир исте'дадли
шаирин нәфәси дујулур.

Бүтүн инсанлығын һәр ан сәчдә етмәјә һазыр олдуғу әвәз-
сиз бир инсана, гәлби күнәш гәдәр парлаг, кайнат гәдәр ке-
ниш, су кими пак, мүгәддәс бир варлығы—анаја мәһәббәтини
«Ана» ше'риндә јүксәк сәнәткарлыг вә сәмими сөзләрлә тәрән-
нүм етмишдир.

Севимли сәнәткарымыз өз гүдрәтли гәләмини сатирик ше'р-
дә дә сынамыш вә көзәл әсәрләр јаратмышдыр. «Көрмәмишәм,
ешитмишәм», «Әл көтүр», «Гач, баба», «Гызлардан кишиләрә
протесто», «Олмаға», «Булвар һара, мәктәб һара?» вә с. ше'р-
ләри хүсусилә мараглыдыр. «Булвар һара, мәктәб һара?» са-
тирасы актуаллыг чәһәтдән даһа сәчијјәвидир. Бу ше'рдә ел-
мә, тәһсилә лагејд мүнәсибәт бәсләјән мәктәблиләри вә тәнбәл
тәләбәләри шаир сатирик бир диллә тәнгид едир.

Сентјабр калди, дур гач мэктебэ һәр күн сәһәр,
О дејир, бу сөјләјир, инсан олур лап дәнкәсәр,
Кетмәрәм мән мэктебә, мэктебдә чаным чыхса да
Чәкмәрәм булвардан әл, булварда чаным чыхса да.

Чаббарлынын нәср әсәрләри дә онун јарадычылығында мү-
һүм јер тутур. «Мәнсур вә Ситарә», «Аслан вә Фәрһад»дан
башламыш «Фирузә» һекајәсинә гәдәр нәср әсәрләри онун ке-
ниш дүнијакөрүшлү, һәјатын нәбзини тутан, ән үмдә мәсәләлә-
ри гәләмә алыб бөјүк сәнәткарлыгга тәсвир едән гүдрәтли бир
насир олдуғуна көзәл нүмунәдир.

Чаббарлы истәр ше'рдә, истәрсә дә нәсрдә, драм әсәрләрин-
дә олдуғу кими, һәјатын мүхтәлиф саһәләрини гәләмә алмыш,
идеја, мазмун вә сәнәткарлыг чәһәтдән биткин әсәрләр јарат-
мышдыр. О, һекајәләриндә гадын азадлығы, гадынын ичтиман
һәјатдакы фәал ролу, онун истә'дад вә габилијјәтинин инки-
шафы үчүн шәраит јарадылмасы мәсәләләрини бөјүк сәнәт-
карлыгга тәсвир етмишдыр.

Чаббарлы Бөјүк Октябр социалист ингилабынын бәшәриј-
јәт тарихиндәки чаһаншүмул әһәмијјәтиндән, онун һәјатда, иг-
тисадијјатда, мәишәтдә, инсан зәқасында, онун арзу вә әмәл-
ләриндә мисилсиз ролундан «Фирузә» һекајәсиндә чоһ көзәл
бир диллә данышмышдыр.

Чаббарлы гәһрәманларынын нитгиндәки сөзләрә хүсуси
диггәтлә јанашырды. О, һәр бир сөзүн мүхтәлиф мә'на чалар-
лығыны, онун дејилишини, һансы мәгамда вә нечә ишләдилмә-
сини өлчүб-бичән сөз сәррафыдыр. Чаббарлынын драм ди-
линдә сөз ән тә'сирли вә гүдрәтли бир васитәдир. Белә ки, онун
гәһрәманларынын нитгиндә сөз каһ дүшмәнә гаршы амансыз
бир силаһа чеврилир, бә'зән дә чошгун бир дәнниз далғалары-
ны хатырладараг инсаны вәчдә кәтирир.

Кениш вә рәнкарәнк јарадычылыг үслубуна малик олан
Чаббарлы өз мүхтәлиф мөвзулу әсәрләриндә һәјатын бир сы-
ра үмдә вә јени мәсәләләрини гәләмә алмыш вә маһир бир сә-
нәткар кими бунлары өз бәдии тәфәккүр сүзкәчиндән кечир-
миш вә тамамилә јени бир формада, өзүнәмәхсус бир тәрздә
һәлл етмишдыр.

Бунларын сырасында капитализмин ифшасы, пулун инса-
ны ән рәзил вәзијјәтә салмасы («Ајдын»), драматург вә сәһ-
нә, сәнәткар вә актјор, актјор вә халг, актјор вә сәһнә («Огтај
Едрәлу», «Дөнүш») гадын азадлығы, мәишәт мәсәләләри («Се-
вил») коммунист дүнијакөрүшүнүн инсанларын шүүрүндә фор-

малашмасында ингилабын мисилсиз ролу («Фирузә»), јени
һәјатын тәрәннүмү, коллективләшмә, мүәллим-вәтәндаш, мүәл-
лим вә мэктеб, мүәллим вә ичтиман һәјат («Алмаз»), халглар
достлуғу («1905-чи илдә»), јаделли ишғалчылара гаршы мү-
баризә, динин ифшасы, вәтәнпәрвәрлик («Од кәлини») вә с.
мәсәләләр бөјүк сәнәткарлыгга өз ифадәсини тапмышдыр.

Чаббарлынын јаратдығы гәһрәманлар, уғрунба мүбаризә
апардығы идеал јолунда гаршысына чыхан гара гүввәләрлә
гаршылашдыгда вә гүввәләр арасында мүтәнәсбиллик бөјүк
олдугда белә, онун гәһрәманы дүшмән гаршысында әјилмир.
Елхан беләләриндәндир. О, өз азад диләкләрини дүнијада һеч
бир шејлә әвәз етмәк истәмир, өлүмә ачыг алын, күләр үзлә
кетмәји јаделли ишғалчылара сығынмагдан гат-гат үстүн ту-
тур. Агшин илә үз-үзә кәлдикдә дејир:

«Агшин, мән күчлүләр мәрһәмәтинә тапынан, һакимләр
таптағында сүрүнән гарышгалардан дејиләм. Мән, ган соран
аллаһлара, сүмүк кәмирән танрылара баш әјмәрәм. Бу сөзлә-
ри сән мәним чәназәмә дејә биләрсән. Мән сағ икән тәслим ол-
марам. Мән һәлә өлмәмишәм, мән һәлә чарпышачағам».

Чаббарлынын гәһрәманлары хырда интигам һиссләри илә
јашамыш, бөјүк әмәлләр, бәшәри дүјәулар вә арзуларла јаша-
јыр.

Елхан чәмијјәти ики әкс гүтбә парчалајан мәнфур истисмар
дүнијасыны амансыз сурәтдә ифша едир. Динин гаты пәрдәси
көзләрини тутмуш Агшини доғру јола чәкмәк истәјир.

Чаббарлынын јаратдығы гәһрәманларын гәлби түкәнмәк
билмәјән вәтән ешги илә дејүнүр. Одлар өлкәсинин мәғрур вә
көзәл гызы Солмаз да («Од кәлини») мәһз белә гәһрәманлар-
дандыр. О, бүтүн һәјаты, варлығы вә мә'нәвијјаты илә доғма
јурду одлар дијарына—Азәрбајчана бағлыдыр. Бөјүк сәнәт-
кар онун тимсалында мәғрур азәри гызларынын үмумиләш-
миш образыны јаратмышдыр. О, вәтәнин торпағыны, дашыны,
һавасыны, сујуну дүнијада һәр шејдән үстүн вә әзиз тутур. Чүн-
ки о, бу торпагда — одлар дијарында бәсләнмиш, бөјүмүш,
боја-баша чатмыш, пәрвәриш тапмышдыр. Буна көрә дә одлар
дијары она дүнијада һәр шејдән әзиздир вә бүтүн варлығы илә
она бағлыдыр. Елхана дедији бу сөзләрдән һәмнин гәнаәтә кәл-
мәк олур:

«Јох, јох, мән бу сөнмәз одлардан ајрыла билмәрәм. Мән
од гызыјам. Од бағында доғулдум, од бағрында бәсләндим,
бөјүдүм. Мән ондан горхмурам. Мән бу сөнмәз одлары, бу
әбәди ишығлары өзүмдән артыг севирам».

Чаббарлы һәр бир драматургдан даһа чох дил усталығы тәләб едирди. Өзүнүн гејд етдији кими, насир, шаир әсәринин идејасы вә гајәси, еләчә дә образын характери һаггында кифајәт гәдәр мә'лумат верә биләр, анчаг драматург бу имкандан мәһрумдур. Лакин Чаббарлы бунун үчүн дә чыхыш јолу тапыб, өз образларыны елә бир дилдә данышдырыр ки, бу данышыг тәрзи ја әсәрин идејасы, ја да образларын характери һаггында охучу вә тамашачыда долгун тәсәввур јарадыр. Бу чәһәтдән Губернатор («1905-чи илдә») сурәти сәчијјәвидир. О, чаризмин гардаш халглар арасында салдыгы милли гырғын сijasәтнини шәһәр вә вилајәтләрдә јајан јарамаз үнсүрләрини нүмајәндәсидир. О, бир тәрәфдән ири нефт саһибкары әмираслан бәјләри, дикәр тәрәфдән ермәни ағамјанлары гызышдырыр, гырғын үчүн мин һижлә ишләдир. Дикәр тәрәфдән рус ингилабчы фәһлә синфинин нүмајәндәси Володинлә сөһбәтиндә өзүнү белә ифша едир:

«...Мән ағалыг сүрмәк истәјән бөјүк бир империјанын бир әскәријәм, империјанын сijasәти өз бајрагыны бир јандан Бәндәрбуширә, бир јандан да Босфор саһилинә санчмагдыр, бу јоллара кимсә мәним үчүн одеколон сәпмәјәчәкдир, бу јол сүнкү илә ачылмалыдыр ки, онун да мәһсулу кәмикдир вә ган... Онларын анчаг бир аллаһы вар: пулемјот. Сijasәтдә мәрһәмәт олмаз, мән ону өлдүрмәсәм, о мәни өлдүрәчәкдир...».

Драматург гәһрәманларынын дили илә ирәли сүрүлән идејаны мүбариз шәкилдә охучуја чатдырыр. «1905-чи илдә» әсәриндә һәлә дә көһнә адәт-ән'әненин шуурлардакы чүрүк изләрини көрүб она өз тәнгиди мүнәсибәтини билдирән гоча Бахшынын кәнч Бахшыја вә кәнч Сонаја дедији сөзләр бу чәһәтдән чох сәчијјәвидир.

Гоча Бахшынын дилиндән дејилән сәмими вә ибрәтамыз сөзләр һәмни әсәрин Азәрбајчан вә ермәни халгларынын әсрләрдән бәри дост вә гардаш олдуларыны ајдын бир шәкилдә тәчәссүм етдирән көзәл сәнәт әсәри олдуғуна парлаг мисалдыр.

Мүәллиф бир образын дили васитәси илә дикәр образлары сәчијјәләндирир. Оиларын синфи мәнсубијјәтини, һәјата бахышыны, характерини, дахили аләмнини, чәмијјәтдә тутдуғу мөвгејини мүйәјјәнләширир вә адама елә кәлир ки, өсәр санки мүәллиф тәрәфиндән тәһлил олунур.

Бөјүк сөз устасы дилимизин сафлыгы уғрунда мүбаризә апардыгы кими, өз әсәрләриндә дә буна һәмишә риәјәт етмиш-

дир. Ана дилинә хор бахан, заһири дәбдәбә хатиринә өз нитгиндә башгаларындан фәргләнмәјә чалышан вә мә'насыны баша дүшмәдији бә'зи рус сөзләрини тәһриф едәрәк ишләдән (Ариф Никмәт — «Дөнүш») адамлары елә салыр вә белә адамларга гаршы охучу вә тамашачыда нифрәт доғурур.

Бөјүк сәнәткарын «Севил» пјесиндәки Балаш сурәти белә типләрдән биридир. Балаш бир буржуа зијалысы олмаг е'тибары илә өз ана дилинә хор бахан, јад мәдәнијјәт вә дил гаршысында гул кими сәчдә етмәјә һазыр олан, милли ифтихар вә вәтәнпәрвәрлик һиссини итирмиш бир шәхсдир. Доғма аиләсиндә һамыны өзү үчүн јад һесаб едир вә өзүнү онлара јовушдурмур, куја ону аиләдә баша дүшән јохдур. Өзү күбар, санки аилә үзвләри: бачысы, һәјат јолдашы Севил, атасы Атакиши «анламаз» адамлардыр. О, бунларла «чарәсизликдән» ана дилиндә данышмаға мәчбур олурса, лакин күбар чәмијјәтинин үзвләри һесаб етдији Әбдүләли бәј, Мәммәдәли бәј вә Дилбәрлә ибарәли вә дәбдәбәли диллә данышмалы олур. Бу сәһнә Балашла атасы арасындакы мүкалимәдә өзүнү бариз шәкилдә көстәрир. Балаш атасына өлмүш османлы гонағынын палтарыны зорла кејиндириб, өзүнү дә османлыча данышмаға мәчбур едир. «Дајан, һә, белә... өзүн дә јахшы-јахшы, нәзакәтли, данышанда бир аз инчә-инчә, зәриф данышарсан. Әфәндиләр, кәлишиниздән пәк мәннунум, дејәрсән, һә... Мәннунәм јох, османлы сајағы ахырда нум. Мәсәлән, апармарам јох, апармарым. Бурасыны өзүм дә јахшы билмирәм ки, «марым» дејирләр, ја «мазым». Мәсәлән, апарырдыг јох, апарырјордыз. Зәһримар нә чох дызылдады. Нә исә, јахшысы будур ки, сән динмәз-сөјләмәз отур, һеч ағзыны ачыб данышма. Дејәрәм лалдыр».

Чаббарлы дилинин зәнкинлији, ахычылығы, сәлислији ондадыр ки, о классик әдәби ирсин гијмәтли көвһәрләриндән јарадычы сурәтдә истифадә етдији кими, шифаһи халг әдәбијјаты чешмәсиндән фәјдаланмыш, чанлы дилин сөз хәзинәсинә јнјәләнмиш вә маһир сөз сәррафы кими бу хәзинәдән өз әсәрләриндә истифадә етмиш, фикрин тәсир гүввәсини вә бунун емоционаллығыны даһа да артырмышдыр. Ишләтдији сөзләрин һәр бири дүшүнүлмүш, өлчүлүб-бичилмиш, халг јарадычылығы сүзкәчиндән кечирилмишдир. Чаббарлы өз типләрини данышдыраркән онларын нитгиндә елә сөзләр ишләдир ки, буну башга бир ифадә илә әвәз етмәк олмур, әкәр әвәз едилмиш олса, мә'на тамамилә итәр; мәс.: «Алмаз» пјесиндә Алмазы

гануисуз ушаг догмагда тэгсирлэндирэрэқ лэкэлэмэжэ чалышан фитиэкар Фатмансаја мүэллиф елэ бир сөз тапыб демэли иди ки, она агыр вэ мәнэви зэрбэ ендирсин. Бу чөхөтдөн Афтилин сөзлэри чох сэчијјевидир:

«Јаланса сәнин иманува тула баглајым».

Драматург халг дүһасындан кәлән бу идиоматик ифадәдән бир силаһ кими истифадә етмишдир. Башга бир сөз Фатмансаја бу чүр тә'сир едә билмәзди. Јахуд «Ајдын» әсәриндә мејхана сәһнәсини алаг: Ајдын сәрхош һәјат сүрсә дә, агыллы вэ чәсарәтлә данышыр, бәјләри әлә салыб, онларын рәзил сималярына күлүр. Бу заман Балахан тапанчаја әл атмаг истәркән, Ајдын она сојугганлы тәрәдә дејир: «Сиз әлинини белнини зә атмагданса, чибинизә атсаныз јахшыдыр... Чүнки сизин силаһыныз да орададыр, кишилијиниз дә орададыр».

Маһир сөз устаы драм әсәрләринин дили нөгтеји-нәзәрдән дә новатор драматургдур. О, өз јарадычылыгында һәјата фәал мүдахилә едән, һәјатда баш верән һадисәләри габагчадан көрүб көстәрән сәнәткардыр.

О, дилә јени сөзләр кәтирмәк, ону зәнкинләшдирмәк ишини дә унутмурду. Онун јаратдыгы Огтај Елоғлу, Севил, Алмаз, Јашар, Күлүш, Күлтәкин, Күндүз кими адлара, демәк олар ки, она гәдәрки бәдин әдәбијјатда тәсадүф олунамашды.

Бөјүк сәнәткар Күлүш сурәтини онун өз характеринә вэ мүбаризәсинә, еләчә дә адына ујғун бир дилдә данышдырыр.

Күлүш характери е'тибары илә мүбариз, дејиб-күлән, шух тәбиәтли бир гыздыр. Јени һәјат онун тимсалында чох габарыг шәкилдә өзүнү көстәрир. Мүэллиф онун симасында өз һүгугуну анламыш азәри гызларынын үмумиләшмиш образыны јаратмышдыр. Күлүш чәсарәтлә данышан, јери кәлдикдә мүлајим, меһрибан, бә'зән дә тиканлы вэ кәскин ифадәләр ишләдән, нифрәт вэ рәғбәт бәсләмәји бачаран гәһрәмандыр. Севил өз рәғиб Дилбәрә гаршы нә гәдәр зәиф вэ күчсүздүрсә, Күлүш бир о гәдәр мәрд, чәсарәтли вэ дөјүшкәндир. Онун гәзәбләнәрәк ишләтдији сөзләр вэ ифадәләр даһа кәскин олар, хүсусилә Балаша иттиһамнамә кими дедији ашагыдакы сөзләри хатырлајаг:

«Күчсүз бир гадыны душтагда сахлајыб, гапылары онун үзүнә гапамаг, онун күнүсүнү евә кәтириб она күлдүрмәк, мәнйим атама јарамаз өлү палтары кејиндириб, һејван кими агзыны гапамаг вэ дилини багламаг, сәрсәм бир мејмун кими, чәнсыз бир марionетка кими бармаг учунда ојнатмаг. Јох, ар-

тыг мән сәнин үчүн дәли Күлүш дејиләм, мән инди бајгуш гәһ-гәһәсијәм ки, һәјат узуну сәнин гулагларында партлајачағам». Драматург «Гоч дөјүшүнә» гоч чыхардыгы кими, сөз мејданына да сөз сәррафлары чыхардыр. Чаббарлынын драматуркија дилинин ән јахшы мәзијјәтләриндән бири будур ки, онун гәһрәмәнларыннан тутмуш эпизодик сурәтләринә гәдәр, демәк олар ки, һамысы натиғдир. Онун јаратдыгы образлар санки сөз мүлкүнә һүчум едиб силаһланмыш әскәрләрдир. Онларын әмәлләри јүксәк, мүбаризәләри бөјүк олдуғу кими, нитгләри дә рәван, ајдын, һәјәчанлы вэ баһар сели кими чошгундур. Ајдын, Огтај, Ејваз хүсусилә Елхан сурәтинин дили бу бахымдан чох көзәл ишләнмишдир. «Од кәлини» әсәрини охујаркән вә ја динләјәркән Елханын әсәр боју одлу, еһтираслы нитгини бир охучу һәјәчансыз охуја вә ја динләјә билмир.

Чаббарлынын драм әсәрләринин дилиндән данышыларкән Елханын нитги илә Алмазын нитги мүгајисәдә көтүрүлүб реал гиймәтләндирилмир.

Лакин бир шеји унутмаг олмаз ки, мүхтәлиф тарихи дөврүн адамларыны нә характер, нә дә нитг чөһәтиндән мүгајисә етмәк елми чөһәтдән доғру олмаз. Бу, мә'лум бир һәгигәтдир ки, һәр һансы бир бәдин әсәрин идејасыны, истәрсә дә образларын характер вэ мүһакимәләрини тәһлил едәркән буна тарихилик бахымындан јанашмаг лазым кәлир. Чаббарлы «Од кәлини» әсәрини вә «Алмазы» тәхминән ејни дөврдә јаратса да, бунларын мөвзусу мүхтәлиф дөврләрдәндир. «Од кәлини» әсәринин мөвзусу IX әсрдә 20 илдән артыг әрәб гәсбкарларына гаршы мүбаризә апаран гәһрәмән Бабәкин һәјатындан көтүрүлмүшдүр. Бабәкин—Елханын гаршысында әли гылынчлы әрәб гәсбкарлары, вәтән ханнләри, сатгын алтунбајлар вә агшиннләр, ејни заманда онлара һавадар олан гаранлыг бир дүнја дурур. Елхан «гылынчыннан ган даман» әрәб гәсбкарларына гаршы мүбаризә апарыр. О, Алмаз кими, синфи дүшмәнлә сојугганлы вә сакит тәрәдә даныша билмәзди. О, мәһз дүшмәнлә амансыз, чошгун, һәјәчанлы бир тәрәдә данышмалы иди. Чаббарлынын усталыгы елә онда иди ки, кечмиш ганлы һадисәләрә мүасир көзлә бахмыш, гәһрәманын мүбаризәсини о дөврүн һадисәләри илә әлагәләндирмиш вә буна ујғун олан бир дилдә дә данышдырмышдыр.

Елхан, «торпағларындан ган даман әски дүнјаны учурмаг, чичәкләриндән сәадәт күлүмсәјән јени бир дүнја—севкиләр дүнјасы гурмаг, јаратмаг» истәјир вә бунун уғрунда мүбар-

зәјә атылып. О, елә бир дүңја јаратмаг истәјир ки, бурада һа-
мы: бүтүн һисанлыг, бүтүн бәшәријјәт азад олсун.

Белә бир жүксәк идеалла јашајан гәһрәманын мүбаризәси кәскин, әмәлләри бөјүк олдуғу кими, нитти дә, сөзләри дә чош-
гун вә еһтираслы олмалы иди.

Ајдындыр ки, IX әср адамынын һәјат мүбаризәси, дүңјакө-
рүшү XX әср адамынын һәјат мүбаризәси вә дүңјакөрүшүнә
ујгун кәлмәдији кими, онларын нитти дә ујгун ола билмәзди.

Алмаз исә јени һәјатын, јени гурулушун, азад ишыглы дүң-
јанын кәңч өвладларындандыр. О, кәңч мүәллиmdir, јени һә-
јатын гуручусудур. Оун «Елхан кими романтик чошгунлуг,
чылғынлыгла данышмасына еһтијач да јохдур. Алмаз күл-
зарларын, дилбәрләрин, севилләрин ајдын дүңјакөрүшлү, мү-
бариз, инкишаф етмиш, ишкүзар бачысыдыр. Оун мүбаризә-
си дә, гәјәси дә бамбашгадыр. О, јени кәндиң һисанларыны
јени һәјат уғрунда мүбаризәјә руһландырыр, «әсрләрдән бәри
донуб галмыш кәндиң анчаг коллективләшмә јолу илә јохсул-
луг, диләңчиликдән јаха гуртара» биләчәјини сәбр, инам вә
иһандырма јолу илә сөйләјир. Өзүнүн гејд етдији кими, «Со-
ветләр Иттифагынын һуғуглу вәтәндашыдыр. Вәзифә кәтүрүб
вә өз вәзифәсинә әмәл етмәлидир».

Чаббарлы Азәрбајчан совет драматуркијасынын тәмәл да-
шыны гојдуғу кими, Азәрбајчан совет театр сәһнә дилинин дә
әсасыны гојмушдур. Оун һәр бир драм әсәриндәки гәһрәма-
нын дили һисанын көзләри өнүндә јени бир аләм ачыр. Чаб-
барлы сәнәтиндә дил жүксәк зирвәјә галхмышдыр. Бу да бөјүк
сәнәткарын халг һәјатыны, оун адәт вә ән'әнәләрини дәрин-
дән вә һәссаслыгла өјрәнмәси илә бағлы иди. Чаббарлы һәја-
тын мүхтәлиф зүмрәләринә мәнсуб адамлары елә иһандыры-
чы, чанлы вә тәбии бир шәкилдә данышдырыр ки, онлары белә
данышдырмаг һәр драматурга мүјәссәр олмазды.

Чаббарлы өз сәнәткарлығы е'тибары илә «иһсан гәлбинин
мүһәндиси» иди. Белә ки, гәһрәманларынын әмәл, арзу вә ис-
тәкләри, һисс вә һәјәчанлары илә истәдији вахт тамашачыны
ағладан, күлдүрәи, севиндирән, чошдуран, бир сөзлә, оун бү-
түн варлығыны өзүнә табе етмәји бачаран мисилсиз бир сәнәт-
кар иди. Бу һагда 1934-чү илдә ССРИ јазычыларын I гурул-
тајындакы мә'рузәсиндә белә демишдир: «Әкәр јазычы охучу-
суну һәјәчанландырмагса о јазычы дејилдир, әкәр драматург
тамашачыны ирадәсинә табе едәрәк күлдүрмүр вә ја ағлат-
магса, о драматург дејилдир. Белә јазычы вә ја драматург мү-

һасибат ишләри илә вә ја иһчәсәнәтдән кәнар бир иш илә
мәшгул олса даһа јахшы олар».

Чаббарлы дилинин күчү вә гүдрәти ондадыр ки, о, халғын
әсрләрдән бәри јаратмыш олдуғу сөз хәзинәси ишчиләриндән
аталар сөзләри, зәрб-мәсәлләр, һикмәтли ифадәләр вә саирә-
дән јарадычы сурәтдә истифадә етмиш вә өзү бу типли һик-
мәтли ифадәләр јаратмаға гадир сәнәткардыр. Чаббарлы сөз
сәррафы иди. Белә ки, ән ади һәјати сөзләр оун бәдин тәфәк-
күр сүзкәчиндән кечәрәк бәшәри дүјгулар вә фикирләр ашы-
лајырды. Бу кими сөзләр өз мәзмунларына кәрә һикмәтли
ифадәләрә јахынлашырды; мәс.: Ингилаб она кәрә ингилаб-
дыр ки, о әсрләрин сүкутуну позур. Әсрләрин јаратмадығыны
ингилабын ајлары јарадыр; Еһтијач тәкамүлүн бабасыдыр;
Һәјат мүбаризәдир; Әдибләрин фикри әсрләри габагламалы-
дыр; Гәһрәманлыг үчүн кәһнат кими кениш үрәк, дәмир кими
сарсылмаз кәллә вә пәнчә лазымдыр; Рузикар анчаг пијдән
һазырланмыш шамы сөндүрә биләр. Мәһәббәт шамыны һеч
бир гүввә сөндүрә билмәз; Азадлыг көзәл јашамаг үчүндүр;
Шәкил чәкмәк асандыр, һәјат јаратмаг чәтиндир вә с.

Чаббарлынын ше'р, нәср вә драматуржи ирси әдәби хәзи-
нәминин ән гиймәтли төһфәләри кими јашајыр вә јашамагда-
дыр.

РУС МӘКТӘПЛӘРИНДӘ АЗЭРИ ДИЛИ ТӘДРИСИНИН БӘ'ЗИ МӘСЭЛЭЛЭРИ ҲАГҒЫНДА

А. АБДУЛЛАЈЕВ,
профессор

Рус мәктәпләриндә азэри дилиндә дәре вермәк азэри мәктәпләриндә инебатән хејл чәтиндир. Бә'зән тәчрүбәсиз мұәллимләр рус мәктәпләриндә дәре дејәркән азэри олмајаларла ишләмәк үсулларына фикир вермәдикләриндән аруз едилән мұәвафәқијәти өлдә едә билмирләр.

Рус ушағларына азэри дилини өјрәтмәк, онларын бу вахта гәдәр билмәдикләри вә ја таныш олмадығлары бир дили өјрәтмәк демәкдир, Јени бир дили өјрәдилмәси үсулу исе шакирдләрә мә'лум олан дилини өјрәдилмәси үсулундан фәрған олмалыдыр.

Өјрәтмәк тәкчә Јени билик вермәк дејил, о, ејни заманда һәмни билдикләри бачарыға, вәрдишә чевирмәк демәкдир. Буна исе о заман наил олмағ мүмкүндүр ки, икинчи дилини тәдрисиндә мұхтәлиф пөвлү чалышмалардан истифадә едилмәсине лазыми әһәмијјәти верилмиш олсун.

Һәр һансы бир мәктәб фәиннини методикасы һәм о фәинни бүтүн хүсусијјәтләрини һесаба алмалы, һәм дә иши ону мазмуну асасында гурмалыдыр. Демәк, азэри дили методикасынын гурулушу һәмни дилини системини мазмуну вә хүсусијјәтләриндән, ону елми нәзәри асаслары вә мұасир әмәли нормаларындан јаранмалыдыр. Бурада горхулу бир чәһәт вәрсе, о да тәдриси асанлашдырмағ мәғсадилә бә'зән дилини елми асасларыны вә фактлары тәдриф етмәк кими һаллара јөл верилмәсидир.

Бә'зән тәдриси «асанлашдырмағ» үчүн фикрини изаһында вә тәрифләрдә елми чәһәтчә гејри-дәғиглијә јөл верилер, шакирдләрини иттиғләриндә бураһылан бә'зи сәһвләр «лабуд» һесаба едилер. Азэри дилини тәдрисинә бу чүр етинасыз вә диггәтсиз мұнасибәт, әлбәттә, зәрәри бир һалдыр.

Методика азэри дилини өјрәдилмәси үчүн елә јоллар таныб көстәрмәлидир ки, бу јоллар вәситәсилә рус ушағларына һәмни дилини гајда-ғанууларына, хүсусијјәтләрини, өјрәтмәк мүмкүн олсун.

Рус мәктәпләриндә азэри дилиндән дәре верән мұәллимләр мәшғәлә заманы бу вә ја дикәр методика јолларын мұәјјән едилмәси вә тәтбиғиндә шакирдләрини ана дилләрини хүсусијјәтләрини нәзәрә алмалыдырлар. Әввәлә, нәзәрә алынмалыдыр ки, шакирдләр азэри дилини өјрәнмәјә башладығлары вахта гәдәр өз ана дилләриндә мұәјјән биллик вә вәрдишләрә малик олурлар. Шакирдләрдә јаранан бу еһтијат кеткәдә кенншләнчәк вә хүсусән ана дилини грамматикасына аид биллик вә вәрдишләр азэри дилини өјрәтмәјә көмәк едәчәкдир.

Икинчиси, бир чох һалларда шакирдләрини ана дилини хүсусијјәти нәзәрә алынмалыдыр. Русчада олан бир чох хүсусијјәтләр азэри дилиндә јохдур. Мәсәлән, азэри дилиндә мән-субијјәт шәкилчиләри, һәмни дилә мәхсус олан: **ә, е, ү, һ, ч** вә **с** сәсләр, рус дилиндә олмадығындан, мұәллим белә һалларда мұғажисә үсулундан дејил, башға үсуллардан истифадә етмәјә чалышмалыдыр.

Рус мәктәпләриндә азэри дили тәдрисини методикасы мәктәбдә башға фәилләрини методикасы кими үмуми педагожи дидактик тәләбләр асасында гурулмалыдыр. Бу мәктәпләрдә азэри дилини тәдриси методикасыны јаратмағ үчүн тәдрис тәчрүбәсини һесаба алынмасынын, хүсусән бу сәһәдә чалышан јахшы вә өз сәнәтләрини устады олан мұәллимләрини иш тәчрүбәләрини чох бөјүк әһәмијјәти вәрдыр. Бу тәчрүбәләри әтрафлы өјрәнмәк тәдрис үсулуни дүзкүн гурмағ үчүн мүнһүм бир зәминдир.

Харичи дилләрини вә азэри мәктәпләриндә рус дилини тәдрисиндә тәтбиғ олунан бә'зи јоллардан (фонетик чалышмалар, тәрчүмәләр вә с.) рус мәктәпләриндә азэри дили тәдриси заманы да истифадә олунмалыдыр. Бурада, ана дилини тәдриси сәһәсиндәки тәчрүбәләрдән вә бир сыра методик јоллардан да истифадә олуна биләр. Ифадәли гираә-

тии, грамматик тәһлилин апарылмасында орфография вә дур-гу ишарәләри гәјдаларынын өјрәдилмәсиндә вә с.-дә истифа-дә едилән бә'зи јоллар буна мисал ола биләр.

Рус мәктәбләриндә өз ана дилиндә тәһсил алан шакирд-ләр үчүн, азәри дили јени—икинчи бир дилдир. Она көрә, муәллим башга икинчи дилләрин, мәсәлән: азәрбајчанлылар рус дилинин, јахуд харичи дилләрин тәдриси үсулларыны нә-зәрә алмалы вә јери кәлдикчә онлардан истифадә етмәлидир. Харичи дилләрин тәдриси методикасы саһәсиндә бу вахта гә-дәр чох мубаһисә доғуран мәсәлә, шакирди јени сөzlә нә чүр-таныш етмәк үсулу үзәриндә олмушдур. Јени сөзү вә онун мә-насыны һансы јолла өјрәтмәк јахшыдыр: ана дилиндә олдуғу кими «мүстәгим» вә ја «тәбини» јолламы? (мәсәлән, әшјаны көстәриб, сонра адыны демәк). Јаинки јени сөзү ана дили ва-ситәсилә, јә'ни тәрчүмә јолу илә?

Һазырда харичи (икинчи) дилләри өјрәтмәкдә ашағыдакы тәлим үсуллары тәтбиг олунар:

1) мүстәгим вә ја тәбини үсул; 2) тәрчүмә вә ја мүгајисәли үсул; 3) гарышыг типли үсул.

Мүстәгим вә ја тәбини үсул. Мүстәгим вә ја тәбини үсул ис-тилахынын өзүндән бәлли олдуғу кими, бу үсул икинчи дили «мүстәгим» вә ја билаваситә, ана дилинин һеч бир көмәји ол-мадан өјрәтмәји нәзәрдә тутур. Мүстәгим үсулла апарылан тәлимдә әсас јоллар: әшјанын билаваситә көстәрилмәси, һа-дисәләрин нүмајиш етирилмәси, шәкилләрдән истифадә, рәсм, екскурсия вә чанлы данышыгдыр. Мәшғәләни бу үсул-ла тәшкил едикдә ана дилиндән гәтијјән истифадә едилмир. Бу чәтин сөzlәр ушаға ана дилиндә анладылмыр вә ја тәрчү-мә едилмир. Бу үсулла дәрс верәркән гираәт вә јазы икинчи планда галыр, грамматика вә сөzlәрин тәрчүмәси исә үчүнчү-плана кечирилик. Әкәр тәкчә шифаһи нитг нәзәрдә тутулур-са, тәбини үсулда данышыг вә гираәтлә әлагәдар олараг, узун мүддәт грамматика вә тәрчүмәсиз мәшғәлә апармаг олар.

Мүстәгим вә ја тәбини үсулун мүсбәт чәһәтләри ондан иба-рәтдир ки, бурада тәлимин бүтүн кедишиндә вахта гәнаәт етмәјә мејл көстәрилик, әшја вә һадисәни көстәрмәклә (мү-стәгим јолла) онларын адлары өјрәдилер. Бурада ушағын диг-гәти икиләшмир (парчаланмыр) әксинә, онун диггәти бүтүн-лүклә өјрәнилмиш сөз вә ифадәләр әтрафында мәркәзләшир.

Тәбини үсулун мүсбәт чәһәтләриндән бири дә дәрсин тама-милә әјани шәкилдә кечилмәси, методик јолларын мүхтәлиф-лији вә ушағы әһатә едән һәгиги варлыға әсасланмасыдыр.

Бу һал, әлбәттә, ушагларда дәрсә бөјүк мараг ојадыр вә дили мүчәррәд китаб јолу илә өјрәнмәјә нисбәтән, онларда даһа артыг фәаллыг јарадыр.

Тәбини үсулу бә'зи мәнфи чәһәтләри дә вардыр. Һәр шеј-дән әввәл, бу үсулун «тәбилији» бә'зи һалларда сүн'и вәзиј-јәт алыр. Чүнки биз ушағы ону әһатә едән мүһити, онун һәлә билмәдији вә она јад олан бир дилдә дүшүнмәјә вә дәрк ет-мәјә мәчбур едә билмәрик. Ушаг, әтрафында олан әшја һаг-ғында верилән ән ади суала—бу нәдир? суалына чаваб вер-мәк үчүн, әкәр һәмни әшјаны таныјырса, о, әввәлчә өз ана дилиндә дүшүнүб, сонра һәмни әшјанын адыны өјрәндији икинчи дилдә сөјләјәчәкдир. Бу вәзијјәт әмәли чәһәтдән чә-тинлик төрәдир.

Тәбини үсулун мәнфи чәһәтләриндән бири дә, бир чох һал-ларда ушагларын өјрәндикләри икинчи дилдә јени сөzlәри дәгиг гаврамалары, тәхмини, бә'зән дә бүтүнлүклә тәһриф ет-мәләридир.

Тәрчүбәни вә грамматика гәјдаларыны гијмәтләндирмәк вә бу истигамәтдә ушаглары сәрбәст ишә өјрәтмәк дә тәбини үсулун мәнфи чәһәтләриндәндир. Бу үсулун тәтбиги заманы ағырлыг мәркәзи бүтүнлүклә, билаваситә муәллимин апар-дығы шифаһи нитг үзрә ишләрин үзәринә дүшүр вә беләлик-лә, һәмни үсул китабын (о чүмләдән дәрслијин) ролуну вә шакирдин сәрбәст ишини гијмәтләндирмир.

Тәрчүмә вә ја мүгајисә үсулу. Һәр бир јени сөз вә ја ифа-дәни шакирдләрин ана дилиндә тәрчүмә етмәклә дәрс вермә-јә тәрчүмә вә ја мүгајисә үсулу дејилир. Бу үсулла мәшғәлә апардыгда шакирдләр сөзүн мә'насыны әввәлчә өз ана дил-ләриндә сонра исә өјрәндикләри дилдә ифадә етмәлидирләр. Фикри сөzlә ифадә едикдә дили тәфәккүрдән ајырмаг мүм-күн олмадығындан, шакирдләр анладыгларыны мәвази сурәт-дә һәм ана дилиндә, һәм дә өјрәндикләри икинчи дилдә сөј-ләмәлидирләр. Бурадан да, тәрчүмә үсулунун тәләбинә көрә, ана дили вә өјрәнилән икинчи дилин тәдрисиндә даими парал-лелизм ортаја чыхыр. Бу үсулда әсасән јени бир сөз дејилән кими, дәрһал ана дилинә тәрчүмә олунамалыдыр, бир чүмлә сөјләнилик вә ја охундуму, о дәрһал тәрчүмә едилмәлидир. Беләликлә, шакирдләр һәмишә ики дилин—ана дили вә өјрә-нилән икинчи дилин әсасында ишләмәли олулар.

Тәрчүмә үсулундан истифадә едикдә дәрсдә китаб вә ја-зы үзәриндә иш мүһүм јер тутур. Бунсуз һәмни үсулу тәтбиг

етмэк мүмкүн дежилдир. Тэрчүмө үсулу, бир нөв китаб үсулу-дур. Бу үсулу тэтбиг етдикдә даһа чох өјрәнилән дилин грамматикасына вә үмумијјәтлә, дил нәзәријјәсинә диггәт верилр. Ејни заманда һәмни дилин грамматик гурулушу шакирддин ана дилинин грамматик гурулушу илә гаршылыгы вә мүгајисәли шәкилдә өјрәдилр. Буна көрә дә тэрчүмә үсулуна мүгајисә үсулу да дејирләр.

Тэрчүмә вә ја мүгајисә үсулунун мүсбәт чәһәтләри ашағы-дакылардыр:

1) тэрчүмә үсулу өјрәнилән дилин јени фактларыны, сөз вә онун гурулушуну дәгиг гаврамаға көмәк едир; 2) бу үсул тәдрис заманы китаб, дәрслик вә јазыдан кениш истифадә едилмәсинә имкан јарадыр; 3) тэрчүмә үсулу шакирди сәр-бәст (башлыча оларак китабла) чалышмаға вә јалныз синиф-дә мүәллимин рәһбәрлији илә дејил, евдә дә чалышмаға мәч-бур едир.

Тэрчүмә үсулунун мәнфи чәһәтләри дә вардыр. Мәсәлән:

1) тэрчүмә үсулунда шакирдин диггәти һәмишә ана дили илә өјрәнәчәји икинчи дил арасында икиләшир. Бунлардан башга, тәбиндир ки, бу икијә бөлүнмүш диггәт шакирдә өј-рәндији икинчи дилә нисбәтән, она даһа јакын олан ана дили әтрафында топланыр; 2) тэрчүмә үсулундан истифадәннән ән бөјүк нөгсанларындан бири өјрәнилән дилин ана дилинә һәм-ишә, бир нөв, механики сурәтдә әләвә олунмасыдыр; 3) мү-әллим бу үсулла дәрс вердикдә икинчи дили өјрәтмәк үчүн шакирдләрә мәнасы мәлум олмајан сөз, ифадә вә мәтнләри ана дилинә тэрчүмә етмәклә мәшғул олмалыдыр ки, бу да дәрси ана дили дәрсләринә чевирир; 4) тэрчүмә үсулунун бир нөгсаны да онун китаба, һазыр мәтнә бағланыб, ондан асылы олмасыдыр. Буна көрәдир ки, дили һәмни үсулла өјрәтдикдә шакирд охујур, јазыр, тэрчүмә едир, лакин ону китаб вә мәтн-дән ајырдыгда о өзүнү чәтин вәзијјәтдә, көмәксиз һисс етмәјә башлајыр; 5) тэрчүмә үсулу вахта гәнаәт етмәк нөгтеји-нәзә-риндән дә әлверишли дејилдир. Бу үсул дили шакирдләрә програмын тәләби сәвијјәсиндә јакшы өјрәтмәк үчүн тәдрис-планында даһа чох саат ајырмағы гаршыја гојур.

Гарышыг типли үсул. Гарышыг типли үсул, терминин өзүн-дә бәлли олдуғу кими, мәктәб вә ја синифдә иш шәраитиндән асылы оларак мүхтәлиф үсулларын тәтбиг едилмәсидир. Мү-әллим гарышыг типли үсулла дәрс дедикдә, шакирди өјрәни-ән диллә һәртәвәфли таныш етмәк үчүн (јәки, һәмни) дилин

данышыг хүсусијјәтләри илә гираәт, грамматика вә јазы гај-далары илә шакирдләри таныш етмәк үчүн) бәзән мүстәгим үсулдан, бәзән тэрчүмә үсулундан, бәзән дә мүгајисә үсу-лундан истифадә едир.

Беләликлә, гарышыг типли (комбине едилмиш) үсулда ишләркән јухарыда көстәрилән мүстәгим вә тэрчүмә үсулла-рынын мәнфи чәһәтләри атылыр мүсбәт чәһәтләриндән исти-фадә едилр.

Гарышыг типли үсул мәшғәләләрин јекнәсәг олмамасына, марағлы кечмәсинә имкан верир.

Һазырда шакирдә икинчи дили өјрәтмәк саһәсиндә гары-шыг типли үсул даһа јарарлы вә мөгсәдәујғун бир үсул сајы-лыр вә бундан кениш сурәтдә истифадә едилр.

Рус мәктәбләриндә азәри дилинин өјрәнилмәси үчүн биз бундан сонра да ән чох јығчам вә өз мүхтәлиф јоллары илә зәнкин олан гарышыг типли үсулу мүнасиб һесаб едирик.

«Модел» үсулу. Сон заманларда габагчыл мүәллимләр икинчи дилләрин тәдрисиндә «модел» үсулундан мүвәффәгиј-јәтлә истифадә едилрәр. Икинчи дилин тәдрисиндә бу үсулун фәјдалы олдуғу көркәмли методисләр тәрәфиндән дә артыг сүбүт едилмишдир. Тәчрүбә көстәрир ки, «модел» үсулундан рус мәктәбләриндә азәри дили тәлиминдә дә истифадә етмәк чох мүсбәт нәтичә верир.

Азәри дилинин зәнкин ифадә васитәләринә, грамматик чә-һәтдән рәнкарәнк формалара малик олмасы тәләб едир ки, онун башлыча ифадә васитәләри вә чүмләләр модел нөгтеји-нәзәриндән ишләнилсин. Белә лингвистик-методик тәдгигат тәсәринин јаранмасына илк нөвбәдә рус мәктәбләри үчүн дәр-слик јазан мүәллифләрин, сонра-да һәмни фәнни тәдрис едән мүәллимләрин чидди еһтијачы вардыр.

Јени програмын тәләбинә көрә икинчи синифдән башлаја-раг, азәри дили дәрсләриндә нитг моделләри үзрә мәшғәләләр апарылмалыдыр. Һазырда нитг моделләринә даир материал олмадығыны нәзәрә алараг бурада бәзи садә типли моделләр үзрә нүмунәләр вермәји фәјдалы билдик. Мүәллимләр вә дәрслик мүәллифләри һәмни нүмунәләрдән јарадычы сурәтдә истифадә етмәлидилрәр.

Нитг моделләри үзрә мәшғәлә апараркән, ашағы синиф-ләрдә, мүәллим әввәлчә шакирдләрә ајры-ајры сөzlәр вермә-ли вә сонра һәр сөзә даир гаршыда суаллар гојмалыдыр. Мә-сәлән:

1. Бу, мұәллиmdir, шакирддир, Тофигдир, Зәһрадыр...
Бу кимдир? Мұәллиmdir, шакирддир, Тофигдир, Зәһрадыр...

Сонра мұәллим шакирдләрә бир нечә нитг һиссәси вә шәкилчи вермәли вә онларын бирләшмәсиндән садә чүмләләр дүзәлтдирмәлидир. Мәсәлән: исим + исим + дыр (дир, дур, дүр) шәкилчиләри. Шакирдләр аһәнк ганунуна көрә һәр исим сонуна јухарыдакы шәкилчиләрдән мүнәсиб оланыны артырыб чүмлә дүзәлдирләр.

Фикрәт шакирд + дир. Севинч мұәллим + дир. Рафиг урта + дыр...

Ишарә әвәзлији + исим (хәбәр шәкилчиси илә бирликдә) Бу китаб + дыр. О гәләм + дир. Бура бағ + дыр. Ора дағдыр.

Шәхс әвәзлији + фе'л. О јазыр. О кәлир... Ишарә әвәзлији + суал әвәзлији. Бу нә едир?..

2. Сөз бирләшмәләринин моделләри. Сифәт + исим. Кәзәл ушағ. Кичик гардаш. Көһнә ев...

Сифәти әвәз едән суал әвәзлији + исим. Нечә стол? Нечә отағ? Нечә китаб?..

Сајы әвәз едән суал әвәзлији + исим + вар. Нечә китабар? Нечә карандаш вар?

Сифәт + исим + зәрф. Абы карандаш орададыр. Бөјүк стол бурададыр...

Әвәзлик + исим + фе'л. Бу шакирд охујур. О шакирд јазыр...

3. Исим + чыхышығ һалында олан исим + фе'л. Фикрәт мәктәбдән кәлир. Сара стадиондан гајыдыр. Зүләјха кәзинтәдән кәлир...

Исим + јөнлүк һалында исим + зәрф + фе'л. Рүстәм Ләләкәрдан сабаһ кәләчәк. Солмаз мәктәбдән ахшамүстү гајыдачағ.

Әвәзлик + мүхтәлиф шәхсләрдә фе'л. Мән јазырам, сән јазырсан, о јазыр. Биз јазырығ, сиз јазырсыныз, онлар јазыралар...

Исим + зәрф + кәләчәк заман фе'ли. Тәјјарә кечә кәләчәк. Концерт сабаһ олачағ. Тамаша инди башланды...

Шакирдләр үчүнчү синифдән башлајарағ бүтүн нитг һиссәләриндән олан сөзләрлә растлашырлар. Бурада чүмләләр кенешләндириләрәк јухары синифләрә кетдикчә сөзләрин сәләһәти јы тәдричән артырылмалыдыр.

Јени програмын тәләбинә көрә бешинчи синифдән башлајарағ нитг моделләри үзрә апарылачағ мәшғәләләр тәдричән мүрәккәбләшдирилир; бу мүрәккәбләшмә процеси VI, VII, VIII синифләрә гәдәр давам етдирилир вә програм үзрә һәр синфин грамматика материалы әсасында өјрәдилир.

Азәри дили дәрсләриндә техники васитәләрдән истифадә. Рус мәктәбләриндә азәри дили тәдрисинин башлыча мәгсәди шакирдләрә практик сурәтдә данышығ вә јазы вәрдиши ашыламағдыр.

Азәри дили тәлимини практик истигамәтдә апармағ ишиндә техники васитәләрдән истифадә етмәјин бөјүк әһәмијјәти вардыр.

Мисал үчүн V синифдә «Сифәт» мөвзусуну тәкрар едикрән техники васитәләрдән тәхминән ашағыдакы гајдада истифадә едилә биләр. Бурада Москвада даир диапозитивләри нүмајиш етдирмәклә дәрси тәшкил етмәк олар.

Дәрс үмуми (фронтал) сорғу илә башланыр; мұәллим шакирдләрин сифәт мәфһумуну нечә дәрк едикләрини јохламағ үчүн әшјанын «әләмәт» вә ја «кејфијјәти» сөзләринин мәнасыны нечә тәсәввүр едикләрини јохламалы вә һәмин мәфһуму изаһ вә тәкрар етмәлидир.

1. Әшјанын әләмәт вә кејфијјәти нә демәкдир? (Чаваб вә мисаллар).

2. Әшја вә һадисәләрин әләмәт вә кејфијјәти һансы нитг һиссәси васитәси илә көстәрилир? (Чаваб вә мисаллар).

3. Сифәтләр һансы нитг һиссәси илә бирләшдији заман өз әһәмијјәтини көстәрә билир? (Чаваб вә мисаллар).

4. Сифәтин гурулушча нөвләри һансылардыр? (Чаваб вә мисаллар).

Мұәллим бу мұсаһибәдән сонра шакирдләрә билдирир ки, онлар Москвада даир диапозитивләр үзрә ичәрисиндә сифәтләр олан чүмләләр гурмалыдырлар.

Дәрс лүғәт үзрә ишлә башланыр. Кағыз вәрәгәләриндә сөзләр вә сөзбирләшмәләри јазылыр: Гызыл мејдан, В. И. Ленин Мавзолеји, фәхри гаровун (көзәтчи), Спаск галасы, Кремлин бөјүк саатлары, уча диварлар, галалар үзәриндә нәһәнк үлдузлар.

Мұәллим өз сөһбәтини диапозитивләр үзрә тәхминән белә гура биләр:

1. Бура Гызыл мејдандыр. Гызыл мејданда гәдим Москва Кремли јерләшир.

2. Бу неа Кремлин Спаск галасыдыр. Оун үзәриндә мәш-
һур Кремл саатлары дурур.

3. Совет һөкүмәтинин көзәл бинасы Кремлин ичәрисиндә-
дир.

4. Кремлин янында севимли даһи вә мүүәллимимиз В. И.
Ленинин Мавзолеји дурур.

5. В. И. Ленинин Мавзолеји янында күндүз вә кечә фәх-
ри гаровул дајаныр.

Диапозитивләри икинчи дәфә көстәрдикдә һәр биринә даир
суаллар верилр:

1. Биз бу диапозитивдә нә көрүрүк?
2. Гызыл мејданда нәләр вардыр?
3. Биз Спаск галасында нә көрүрүк?
4. Кремлин ичәрисиндә һансы бина вардыр?
5. Кремлин янында кимин Мавзолеји дурур?
6. В. И. Ленинин Мавзолеји янында һәмишә ким дајаныр?

1, 4, 6-чы суалларын чавабында олан сөзбирләшмәләриндә
Гызыл мејдан, көзәл бина вә фәхри гаровул сөзләрини белә
тәһлил етмәк олар:

1. Бу чүмләдә сифәт һансы сөздүр?
2. Бурада сифәт һансы сөзә андир? вә с.

Шакирдләр јазылмыш чүмләләри учадан охујур, сонра
диапозитивләрин мәзмуну үзрә нағыл едир вә ифадәләриндә
сифәт бирләшмәләрини ишләдирләр.

Мүүәллим јухары синифләрдә дә ајры-ајры мөвзулары, мә-
сәлә: «Мүрәккәб табели чүмлә» мөвзусунун тәкрарына һәср
олунмуш дәрси диафильм васитәсилә апара биләр. Бундан
башга мүүәллим магнитофона јазылмыш тәмсил, нағыл вә ја
мүхтәлиф ше'р парчаларындан да истифадә едә биләр.

Инди мүасир техника (радио, телевизор вә хүсусән магни-
тофон) шакирдләрин нитг инкишафы imkanларыны кениш-
ләндирир вә хүсусән икинчи дилин тә'лиминдә бөјүк рол ој-
најыр. Рус мәктәбләриндә азәри дили дәрси дејән мүүәллим-
ләр дә imkan дахилиндә техники васитәләрин көмәјиндән ис-
тифадә етмәли вә һәмин фәннә шакирдләрдә марағ ојатмаға
чалышмалыдырлар.

1. ИБТИДАИ МӘКТӘБДӘ АНА ДИЛИ ТӘДРИСИ

ЛЕКСИҚ НӨГСАНЛАР ВӘ ОНЛАРЫН АРАДАН ГАЛДЫРЫЛМАСЫ ЈОЛЛАРЫ ҺАГГЫНДА.

Ј. Ш. ҚӘРИМОВ

педагожи елмләр һәмизәди

Шифаһи вә јазылы нитг мәдәнијјәти, азәри дилинин әдәби
тәләффүз нормаларыны мәнимсәмәк, өз нитгини дүзкүн,
чанлы гура билмәк бачарығы һәр бир адамын һәјатында мү-
һүм јер тутур. Ајры-ајры адамларын нитг мәдәнијјәтинә јијә-
ләnmәси үмумијјәтлә, һәмин халғын дилинин, онун мәдәнијјә-
тинин инкишаф сәвијјәсини көстәрир. Она көрә дә нитг мәдә-
нијјәти—онун ајдынлығы, дүзкүнлүјү, дәринлији, сәлислији,
садәлији, тәмизлији, ифадәлилији вә тә'сирлији үғрунда мү-
баризә бөјүк ичтиман-сијаси мә'на кәсб едир вә һәр бир вәтән-
дашың борчу һесаб олунур. М. Горки оғлуна мәктүбунда ја-
зырды: «Дилин тәмизлији, мә'на дәгиглији, тә'сирлилији үғ-
рунда мүбаризә мәдәнијјәт силаһы үғрунда мүбаризәдир. Бу
силаһ нә гәдәр тә'сирли оларса, о гәдәр зәфәр чалар».

Бу вәзифәнин һәјата кечирилмәси үчүн шакирдләрә дили-
мизин лүғәт еһтијатынын зәнкинлијиндән, грамматик гурулу-
шун гајдаларындан шүүрлу, асан вә сәрбәст истифадә етмәји
өјрәтмәк лазымдыр.

Шакирдин нитг мәдәнијјәти, онун нитгинин дүзкүнлүјү, дә-
гиглији, ајдынлығы вә ифадәлилији илк нөвбәдә онун лүғәт
еһтијатына, дилимизин лексик зәнкинлијинә нә дәрәчәдә јијә-
ләnmәсиндән, шәхси лүғәтинин һәчминдән вә кејфијјәтиндән
асылыдыр.

Сөз үзәриндә дүзкүн тәшкил олунмуш нитг шакирдләрин
үмуми дүнјәкөрүшүнүн кенишләnmәси үчүн бөјүк imkan ја-

радыр, рабитәли нитгин инкишафыны жүксәлдир, өзүнүн вә жолдашларынын нитгинә нәзарәт етмә бачарыгыны артырыр, бәдин әсәрләрини идеја зәнкинлијини, әдәби дилин көзәллијини вә зәнкинлијини баша дүшмәји өјрәдир.

Ибтидан синифләрдә апарылан мүшаһидәләр көстәрир ки, шакирдләрин нитгиндә чохла лексик нөгсанлара јол верилир. Лексик нөгсанлар дедикдә, мәтнә мүвафиг кәлмәјән, әдәби дилә хас олмајан сөз вә ифадәләрин, нитгдә јекнәсәглик төрәдән, ону зибилләјән сөзләрин ишләнмәси нәзәрдә тутулур.

Шакирдләрин нитгиндәки үслуб сәһвләринин мүәјјән гисми онларын дилимизин лексик зәнкинлијинә малик олмамалары вә сөзләрдән јерли-јериндә истифадә едә билмәмәләридир. Сөзләрин мәтн дахилиндә газандығы мәналар үзәриндә мүшаһидәләр мүнтәзәм апарылмадығындан, ејни сөзүн ајры-ајры мәтеләрдә мүхтәлиф мәна дашымасы шакирдләрә чатмадығындан онлар сөзләрин чохмәналыгыны билмир, мәначаларлығыны гаврамагда чәтинлик чәкирләр.

Ибтидан синиф шакирдләринин нитгиндә мүхтәлиф лексик сәһвләрә раст кәлмәк мүмкүндүр.

1. Сөзүн һәгиги мәнасында ишләнмәмәси. Бу нөв нөгсанлара чохмәналы сөзләри өзләринә мәлум олан мәнада баша дүшмәк, сөзләрин мәналарыны гарышдырмаг (шакирдләр, хүсусилә сәсләнмә етибары илә бәнзәр, мәнача фәргли сөзләри—паронимләри гарышдырырлар. Мәсәлән, әсир—әср, бәзән—бәзән, шакирд—шәјирд, сурәт—сүрәт, һәјәт—һәјәт, мәтин—мәтн вә с.), әшја вә ја һадисә һаггында мүнәсиб сөз тапа билмәмәк вә с. дахилдир.

2. Әдәби дилдә олмајан сөзләрин ишләнмәси. Бу нөв нөгсанлара шакирдләрин «јаратдыглары» сөзләр, диалектизмләр, һәмчинин ади данышыг дилиндән көтүрүлмүш сөзләр (сорә, би дәнә, кә кедәк, олар (онлар) вә с. дахилдир.

3. Нитгдә јекнәсәглик төрәдән сөзләрдән истифадә едилмәси. Белә нөгсанлара исә тавталокија, бајағы вә паразит сөзләрдән истифадә олунмасы, артыг сөзләрин ишләнмәси (шакирдләр чүмләдә, мәтндә ејни сөз вә ифадәләри дәфәләрдә ишләтдикләри кими, артыг сөзләрдән дә јаха гуртара билмирләр: һејван бујнузу, мәктәб шакирди, дағ ашырымы, чичәк ләчәји, ајры-башга вә с.) дахилдир.

Ибтидан синифләрдә лексик нөгсанларын арадан галдырылмасы мәсәләси илдәндәки дитгәти аз чәлб естишир. һәлә

дә ајры-ајры синифләр вә шивәләр үзрә лексик нөгсанларын характери өјрәнилмәмиш вә тәснифи верилмәмишдир. Шифаһи нитгдә раст кәлдијимиз лексик нөгсанлардан һансыларын јазыја кечмәси, даһа давамлы олмасынын мүәјјәнләширилмәсиндән исә данышмаға дәјмәз.

Шакирдләрин нитгиндә лексик нөгсанларын баш вермә сәбәбләри арашдырылмамыш вә бунун нәтичәси олараг онларын арадан галдырылмасы јоллары һаггында да елми әсәсләр үзрә инандырычы фикир сөјләнмәмишдир. Бүтүн бу мәсәләләр дәрин тәдгигат тәләб едир. Биз бу мәгаләдә лексик нөгсанлар вә онларын арадан галдырылмасынын бәзи мәсәләләри үзәриндә дајанаचाғыг.

Ибтидан синифләрдә апарылан мүшаһидә вә тәчрүбәләр көстәрир ки, нитгдә лексик нөгсанларын кениш јайылмасынын башлыча сәбәбләри бунлардыр. Шакирдләрин лүғәт еһтијаты әјани әсәсләр үзрә зәнкинләширилмир. Ушаглар бир чох сөзләри ишләтдикләри һалда, онларын ифадә етдији әшја вә ја һадисә һаггында тәсәввүрә малик олмурлар вә ја бу һагда тәсәввүрләри гејри-дәгиг олур. Тәлим просесиндә анлашылмаз сөзләрин мәнасы ачылмыр вә ја бу заман гејри-дәгиглијә јол верилир. Бәзи мүәллимләр лүғәт үзрә иши мүнтәзәм сурәтдә вә системлә дејил, тәсадүфдән-тәсадүфә апарыр, чәтин сөзләрин фәал лүғәтә кечмәси үчүн чалышмалар системи һазырламырлар. Шүбһәсиз, бурада дәрсликләрдән вә методик әдәбијатдан ирәли кәлән нөгсанлар да вардыр.

Ибтидан синифләрдә ән давамлы лексик нөгсанлар сөзүн дүзкүн мәнада ишләнмәмишдир. Бунун сәсәбини арашдырмаг үчүн Бақы шәһәриндәки 44, 132 нөмрәли мәктәбләрин III вә Кировабад шәһәриндәки 5 нөмрәли мәктәбләрин IV синифләриндә шакирдләрдән гираәт дәрсләриндә охудуглары мәтнләрдә олан чәтин сөзләрин мәнасы хәбәр алынды. Шакирдләрин әксәријјәти сөзләрин мәнасыны изаһ едә билмәди. Бәзи шакирдләр гејри-дәгиг чаваб вердиләр. Јалныз бир-ики сөзү тәк-тәк шакирдләр дүзкүн изаһ едә билдиләр. Кировабад шәһәр 5 нөмрәли мәктәбин IV синфиндә охујан 35 шакирдин һеч бири јахын күнләрдә охудуглары мәтнләрдән көтүрүлмүш катер, сәјаһәт, нәһәнк, гуршаг, тохмачар, хырман, дәрз, хәзан сөзләрини изаһ едә билмәди. Бир нәфәр дәрз сөзүнү палтар тикән, хәзан сөзүнү хәзәл, ингилаб сөзүнү дава апармаг шәклиндә изаһ етди. Меш, мәнзәрә, үфүг вә шеш сөзләринин һәр бирини јалныз бир шакирд дүзкүн изаһ едә билди.

Шакирдләрлә фәрди мусәһибә заманы мә'лум олду ки, һәм Лакин бекәм (мәкәр), кос (тол), теј (тамам) — Бақы; бар мин сөзләрлә изаһ олунаң эшја вә ја һадисәләрин бә'зиләри (киф, дамбат), ловға (өзүнү чәкән) — Газах; балаты (маја, һаггында онларда аңлајыш јохдур. һәм ин эшја вә ја һадисә ачытма), дулуң (үскүк), компур (кобуд, кәлә-көтүр) — Гах ләр үзәриндә билаваситә мушаһидән ин олмамасы лүғәт үзәрә (Илиси); һерти (кобуд, ганмаз) — Товуз; бурма (ачар) — ишин сәмәрәсиз кетмәси илә нәтичәләнир.

Диалект шәраитиндә лексик нөгсанларын сајы чох вә хәбәр әдәби дилдәки гаршылығы илә әвәз олунамасы шакирдләрдә рактири даһа рәнкарәнкидр. Белә шәраитдә лексик нөгсанлар тәәччүб доғурур. Она көрә дә мұәллим белә сөзләрә еһтијат-ра гаршы мұбаризә апараркән даһа еһтијатлы һәрәкәт етмәкә ла вә тәдричән дүзәлиш вермәлидир.

Тәләб олуноур. Бә'зи мұәллимләр илк күндән е'тибарән уша Умумијјәтлә, лексик диалектизмләрә һеч шејә јарамајан, һын нитгиндәки диалектизмләрә гаршы кәскин һүчүм едир, нитги зибилләјән сөзләр кими бахмаг доғру дејилдир. Мә' онун нитгинә күлүр, һәтта ону әлә салырлар. Мұәллимин белә тлумдур ки, әдәби дил диалектләрин һесабына зәнкинләшир. һәрәкәти шакирдин руһдан дүшмәсинә сәбәб олур. Дил ачан Бир чох сөз вә ифәдәләр јерли шивәләрдән әдәби дилә кечир дан бәри ата-анасындан, гоһум-гардашындан, јолдашларындан вә һамынын малы олур. һазырда елә сөзләр вардыр ки, он дан ешитдији данышыг тәрзинин һеч шејә јарамадығыны һиссләрын ајры-ајры диалектләрә, јахуд әдәби дилә аид олмасы етмәк вә «јени» данышыг өјрәнмәк ушаг үчүн ағыр олур. ны мұәјјәнләшдирмәк чәтиндир. Азәрбајчан дилинин орфо-

Мәшһур рус методисти В. М. Чернышев ана дили тә'лими-рафија лүғәтиндә верилмиш намалә, намхуда, бағалаг, бағ-ни ушағын тәфәккүр инкишафыны вә нитги мәнимсәмәсини даты, бағырбојун, балансир, балапуш, аваны, адаб, алхым, тәбини просесдә апармағы лазым билир. О гејд едир ки, кәндә амач кими сөзләр әдәби дилдә ишләнмир.

ли ләһчәсиндән әдәби дилә кечид тәдричән, һисс олунамдан Јүзләрлә диалектизм һәм азәри дилинин орфографија лү-баш вермәлидир. Ушағы һеч бир вәчһлә тәбини нитг мәнба-гәтиндә, һәм дә Азәрбајчан диалектоложи лүғәтиндә верил-јиндән—доғма аңләсинин, кәндинин дилиндән ајырмаг олмәз мишдир. Мәсәлән: аба (ана, хала), алана (ичәриси гәнд вә Әдәби дилин мәнимсәнилмәси дә, һәмчинин тәдричән олмәз-гозла долдурулмуш шафталы, армуд), алангу (алангуш, дә-дыр. О, халг дилини мәһв етмәмәли, башлыча олараг, тамам-ләдуз, һижләкәр), амбыр (ахмаг, кич), амбыл (хыша рошулан өкүзләрин биринчи чүтү), ахы (коллугдан тәминзләнмиш са-

Шакирдләрә белә бир фикри тәлгин етмәк лазымдыр ки, һә), балтабич (чөкә чичәји) вә с. Әдәби дилимиздә ишләнән онларын нитги пис дејил. Белә нитгдән јалныз јерли шәраит-дә истифадә етмәк олар. Лакин онлар һәјатда тәкчә өз кәндә-дә республикамызын һәр јериндә баша дүшүлән күллү миг-ләрә, шәһәрләрә, һәтта мухтар республикалары илә мәһдуд-сәлән, арва, ары (тәминз, саф), атлама, ахмаз, ачытма, аһыл, лаша билмәзләр. Онлар кәләчәкдә республикамызын мухта-ашырым, бәрни, бибар, бивеч, говға, дәләмә, бадја, балгабаг, лиф јерләрә илә әлағә сахлајачаг, мухтәлиф јерләрдә јашаја-балдырғал, бешдаш (ојун), бәдгылыг вә с.

Бунлар кәстәрир ки, лингвистикада үмумхалг вә диалект сөзләринин даирәси һәлә дә дәгиг мұәјјәнләшдирилмәмишдир. Она көрә дә чох вахт мұәллим шакирдләрин нитгиндәки лексик диалектизмләрә мұәјјәнләшдирмәкдә чәтинлик чәкир... Диалектизмләрә әлағәдар лексик сәһвләрин һамысы ејни характердә дејил. Бә'зи сөзләр әдәби дилә мәхсус олуб, ајры-ајры диалектләрдә хүсуси мә'на кәсб едир. Ағ сөзү Шамхор шивәләриндә туман вә ја шалварын ортасы мә'насында, ас сөзү Шаһбуз шивәләриндә сәс мә'насында, басма сөзү Көј-тәј шивәләриндә гамышдан һөрүлмүш һәјәт гапысы мә'насын-да, ағыл сөзү бир сыра шивәләрдә төвлә мә'насында, ал сөзү

¹ Бах: В. И. Чернышев, В защиту живого слова, СПб., 1912, стр. 14.

Бәрдә вә Газах шивәләриндә һижлә, јалан мә'насында, бәрдә сөзү Бәрдә вә Фүзули шивәләриндә көјәрти вә дүјүдән бишрилмиш сыыг мә'насында ишләнир¹. Бу чүр мисаллары јүләрлә көстәрмәк мүмкүндүр. Белә сөзләр, адәтән, метод адәбијјатда диалект сәһвләри һесаба олунамур. Әслиндә сөзү бир вә ја бир нечә диалект шәрантиндә өз һәгиги мә'насыдан там узаглашмасы, диқәр диалектләрә мәнсуб олан адәләр тәрәфиндән анлашылмамасы онларын лексик диалектләр һесаба олунамасына һагг газандырыр. Бә'зән ајры-ајры шивәләрдә фонетик вә морфоложи хүсүсијјәтләр дә сөзләрин мәнасынын дәјишмәсинә сәбәб олур. Мәсәлән: јүз-үз (Гах), дүјил—дөјүл, кәтирди—көтүрдү (Бақы), ун—он, күн—көн, дүздөз, сүз—сөз, күл—көл (Губа), башда—башла, сәнәмдән—сәнәмлә, көздә—көзлә, сөјүн—сөвин (Газах) вә с.

Бә'зән ишә адәби дилимиздә ишләнән сөзләрин тәләффүзү дә чидди нөгсанлара јол верилир. Ибтидан синиф шакирдларин нитгиндә раст кәлдијимиз «Мәдәни вә гејри-јабаны битиләр», «наинсафсыз», «биһөрмәтсиз» кими сөз вә ифадәлә тәәччүб доғурмур. Лакин онларын данышығында тез-тез мисимиз, бир кәрәмләри, бириминчи, бир күннәри, билмәрсә дејәнә (дејә), сачынчан, о гәдәрә, о гәдәрәнә, гатышыг, сабаһнан (сәһәри), азчана, тездәннән, габагчаданнан, ондә өтәри, көмәклик, бәсдилин, бәсдалады, индијәнәтән, метрә, күнүсү, әввәлчән, әввәлләри, јумбаланыр, јахшычана, сорам сарамларым, сорасы, сорасына (сонра), бәлкәм, дүнәнләр вә с. кими тәләффүз тәрзинә раст кәлирик ки, бунлар да әдәби тәләффүз нормаларыны позур, нитги ағырлашдырыр.

Ушагларын нитгиндә вулгаризмә—кобуд, гејри-адәби сөвләрә, жаргонлара да раст кәлирик. Бир чох ушаглар гәчә әвзинә газа басды, дабанына түпүрдү, чырды, әкилди; јахшы јам әвзинә дәф кимијәм, мых кимијәм; чох јејән әвзинә меда, хашал; јухлајыр әвзинә көпүр; бликли әвзинә кәләјејир әвзинә тыхајыр; өлдү әвзинә хосду; јалан данышы әвзинә коп басыр; арыг әвзинә сысга; көк әвзинә комбу; баша дүшмүр әвзинә ганмыр вә с. кими сөз вә ифадәлә ишләдиләр. Белә сөз вә ифадәләр јолухучу хәстәлик кими бириндән диқәринә кечир вә нитги зибилләјир. Белә һаллар гаршы мүбаризә зәиф олдугда даһа јени-јени жаргонлар кобуд сөзләр мејданә чыхыр.

¹ Бах: «Азәрбајчан дилинин диалектологи лүгәти», Азәрб ССР Енәшријјаты, Бақы, 1964.

Нәһајәт, әдәби дилимиздә гаршылығы олан мел, бочка, лодка, чулки, чернил, ручка, спичка, мешог, ачки, крават, пол, поез, тарелка, абед вә с. сөзләрин ишләнмәси дә нитгин сафлығына мүәјјән дәрәчәдә хәләл кәтирир.

Лексик нөгсанлара гаршы мүбаризә ики истигамәтдә апарылмалыдыр: нөгсанларын хәбәрдарлығы вә онларын арадан галдырылмасы. Шакирдларин нитгиндә белә нөгсанларын көк салмамасы үчүн һәр шејдән әввәл, онларын нитгини әдәби дилин тәләффүз нормаларына мүвафиг сөзләрлә зәнкннләшдирмәк лазымдыр. Мүәллим тәлимни һәр бир мәрһәләсиндә шакирдларин лексик нөгсана јол верә биләчәји күман едилен һалларда диғгәтли олмалы вә вахтында лазыми тәдбир көрмәлидир. Чалышмаг лазымдыр ки, шакирд јени-јени лексик нөгсанлара јол вермәсин. Тәчрүбә көстәрир ки, бир сыра чидди тәдбирә бахмајараг шакирдларин нитгиндә һәр һалда лексик нөгсанлара јол верилир.

Лексик нөгсанлара гаршы мүбаризәнин дүзкүн тәшкил олунамасы үчүн мүәллим шакирдларин шифаһи чавабларында, јазылы нитгиндә һансы лексик нөгсанлара јол вердијини диғгәтлә исләмәли вә һесаба алмалыдыр. Јалныз бундан сонра ајры-ајры шакирдларин нитгиндәки вә үмумијјәтлә, синиф үчүн характерик лексик нөгсанларын мәнзәрәси мүәллимә ајдын олар вә мүәллим бу саһәдә иши дүзкүн гура биләр.

Лексик нөгсанларын арадан галдырылмасы үчүн мүхтәлиф нөв чалышмалардан истифадә етмәк мүмкүндүр. Һәр шејдән әввәл шакирдин өзүнү лексик сәһви тапмаға алышдырмаг вә өз сәһвләринә гаршы фәал мүбаризәјә галдырмаг лазымдыр. Шакирдә әтрафдакыларын нитг нөгсанларына шуурлу вә тәнгиди мүнасибәт бәсләмәји өјрәтмәк чох вачибдир. Чох заман ән бачарыглы мүәллимләр белә бу чәһәти јаддан чыхарыр, шакирдләри мәктәбдән кәнарда нитгин тәмизлији уғрунда мүбаризә кими тәрбијә етмирләр. Һалбуки, шакирдларин нитг нөгсанларына дүзәлиш вермәклә јанашы онларын васитәсилә нитг нөгсанларына јол верилән арләләрә дә тә'сир көстәрмәк мүмкүндүр. Јолдашынын вә өзүнүн нитгинә нәзарәт емәк, әдәби дилин нормаларына мүвафиг кәләмәјән сөзү тапыб онун нечә ишләдилмәли олдуғуну мүәјјәнләшдирмәк, шүбһәсиз, ибтидан синиф шакирдләри үчүн о гәдәр дә асан мәсәлә дејил. Мүәллим белә бир вәрдишин шакирдләрә тәдричән ашылаја биләр.

Сөзүн дәгиг мә'нада ишләнмәсини тә'мин етмәк үчүн синонимләр үзрә ишә кениш јер верилмәлидир. I—II синифләрдә

сөзө жахын мәнәлы сөз тапдырмаг, III—IV сенифләрдә даһа чох синонимләр сырасына дахил олан сөзләрин (мәсәлән, икид, гочаг, чәсур, чүр'әтли, гәһрәман, фәдакар, мәрд вә с.) мәнә чаларлығыны хәбәр алмаг, онлары чүмлә ичәрисиндә ишләт- мәји тәләб етмәк мүмкүндүр. Бу вәрдишләрә јижәләндиқдән сонра шакирдләрә синонимләр сырасы јаратмагы, бәизәтмә- ләри синонимләри илә әвәз етмәји дә тапшырмаг олар.

III—IV сенифләрдә шакирдләр паронимләрин сырасыны мүйәјжәләшдирә билмәдиқдә мәтидә паронимләри тапдырмаг, онларын мәнә фәргини хәбәр алмагла јанашы мәти дахилиндә изаһ етмәк мәсләһәт көрүлүр. Бу сәһәдә иши әјаниләшдирмәк даһа фәјдалыдыр.

Сөзләр	Чүмләр
1. Сурәт	Ғардашым шәклин сурәтини чыхарды.
2. Сүр'әт	Ғатар стансијаја чатанда сүр'әтини азалтды.
3. Әср	Бир әср јүз илә бәрәбәрдир.
4. Әсир	Кәшфијатчылар бир әсир тутуб кәтирдиләр.

Умумијјәтлә, шакирдләрин мәнәсыны баша дүшмәдиқләри сөзләри мәти дахилиндә изаһ етмәк јахшы нәтичә верир. Чүн- ки ејни сөз мүхтәлиф мәтидә мүхтәлиф мәнә газаныр.

Изаһ бу јолла апарылдыгда шакирдләр чохмәнәлы сөзләр- ин ишләдилмәсиндә дә нөгсана јол вермирләр.

Диалектизмләрә ғаршы мүбаризә апараркән мүхтәлиф при- јомлардан истифадә етмәк мүмкүндүр. Әкәр шакирдин иш- ләтдији сөз јалныз һәмни диалектә мәнсубдурса, ону јухарыда гејд олундуғу кими әдәби дилдәки ғаршылығы илә әвәз етмәк кифәјәтдир. Мәсәлән, Ғах рајону (Илису шивәсиндә) шакирд- ләр дигир, тәпәл, һәш, гоча, ғалда вә с. сөзләр ишләдиләр. Мүәллим онлары далашмаг, фындыг (ғоз) ғабыгы, зибил, ис- тиот, оғлан сөзләри илә әвәз едир вә онларын чүмлә ичәрисин- дә ишләдилмәси үзрә иш апарыр.

Әдәби дилдәки сөз диалектдә башга мәнәдә ишләдиқдә (мәсәлән, тапар—јәгин, ғаралтмаг—сөндүрмәк, нара—һара, фикир јохдур—ејби јохдур, ғаја—даш вә с.—Илису; ачыдым— ачдым, чиркин—чиркли—Бақы вә с.) онлары чүмлә ичәрисин- дә мүгајисә етдирмәк лазым кәлир.

Јерли шивә шәрантиндә шакирдләрин нитгинин онлара та- ныш олмајан јени сөзләрин һесабына зәккиләшдирилмәсинә хүсуси әһәмијјәт верилмәлидир. Јени сөзләр әдәби тәләффүзә ујғун олдуғундан, шакирдин лүғәт еһтијатында һәмни сөзлә-

рин диалект ғаршылығы олмадығындан әдәби дилә јижәләнмә просеси нормал кедир.

Бәзи һалларда шакирдләрин лексик диалектизмләриндән әдәби дилдә онларын баша дүшмәдиқләри сөзләрин изаһ олун- масы үчүн истифадә едилә биләр. Мәсәлән: сүр'әтлә—бечид, мүбаһисә—далај, сахтакар—дүдәмәл, ачиз—әзвәј, фүрсәт— кирәвә, нашүкүр—һарын (Бақы), ләпир—ирәд, талварләм, алаґаны—пәләнд, киләмејвә—пырных, таван—тамаса, таса, иглим—һавасат (Муґан групу шивәләри), ғыф—тсанлы, кәс- мик—мәкәм, чыздаг—хичиј, охлов—дәләнчик, үскүк—дулунг (Ғах—Илиси) вә с.

Мүәллим әдәби дилдәки бәзи сөз вә ифадәләрин баша дү- шүлмәсинә вә шүүрлу ишләдилмәсинә хидмәт едән лексик диа- лектизмләри ахтарыб тапмалы, һәр бир әлверишли һалда он- лардан әдәби дилә јижәләнмә васитәси кими истифадә етмәли- дир. Ушағлар јерли шивәдәки бир чох сөзләрин әдәби дилдә синонимләри олдуғуну билдиқдән сонра һеч бир чәтинлик, геј- ри-адилиқ һисс етмәјчәк вә тәдричән «икидиллиқдән» јахала- рыны гуртармаға, әдәби дили вә әдәби тәләффүзә нормалары- ны мәнимсәмәјә чалышачағлар.

Лексик нөгсанлара ғаршы мүбаризә үслуб ишләри илә сых бағлыдыр. Бурада бүтүн бу мәсәләләри әһатә етмәк мүмкүн дејилдир.

Лексик нөгсанларын арадан ғалдырылмасы үчүн она ғар- шы мүбаризәни мүйәтәзәм вә ардычыл апармаг, тәлимни һәр бир анында мүәллим шакирдләрин диггәтини бу сәһәјә чәлб етмәлидир. Лакин һәддән артыг алудәчилијә јол вәрәрәк дәр- син башлыча мәгсәдини, мөвзунун идејасыны көлкәдә ғојмаг олмаз.

ИБТИДАИ МЭКТЭБДЭ АНА ДИЛИ ЭСАС ТЭДРИС ФЭННИДИР

Н. КҮНЭШЛИ.

ИБТИДАИ мектебдэ ана дили тәлим фәнләринин эсасын Ушинскинин дедији кими, һеч бир фәнн ана дили тәлимнән инсаннн инкишафында рол ойнамыр.

Ана дилиндән дүзкүн данышмага, рәван охујуб, савадлы язмага јиләләнмәдән башга фәнләрн мәнимсәнилмәсинә һаһ олмаг чәттиндир.

Ана дили коммунист тәрбијәси вәзифәләринин јеринә јетирилмәсинә, коммунизмин кәч туручуларынын һазырлауна сына хидмәт едир.

Ғабагчыл мұәллимләр ана дили тәдрисиндә вахтдан сәмәрәли истифадә едир, шакирдләрн фәаллығына, тәшәббүсәлығына кениш имкан јарадыр, дәрсин идеја-сијаси сәвијәсинн јүксәлмәсинә, эффектлилијинә хүсуси диггәт јетириләдир.

Тәчрүбә кәстәрир ки, синифдә јазы техникасыны јахшы мәнимсәмәјән шакирдләр II, III вә IV синифләрдә јазы заманы һәрф, һеча бурахыр, бу вә ја дикәр һәрфи башгасы илә әвә едирләр.

Мәһз буна кәрә дә Зәрифә Дәркаһова (Имишли 2 нөмрәли мектебин мұәллими) һәр һансы бир шакирднн јени сөзү дүзкүн ешитмәсинә, дүзкүн тәләффүз етмәсинә фикир верир. Бу дан әлава, Зәрифә мұәллим сөзләри тәһлил вә тәркиб етмәсинә (сөзү һечаја, сәсләрә ајырмаг вә с.) шакирдләрә өјрәдир.

Зәрифә мұәллим һәр јазы дәрсинә чидди һазырлашыр. Дәрсин конкрет материал үзәриндә гурур, 45 дәтигәдән сәмәрәли истифадә едир, бүтүн шакирдләрн фәал ишләмәсинә һаһ олмаг чәттиндир.

Бир шакирддән дәрси сорушаркан Зәрифә мұәллим синфи дә унутмур. Синфин башга ушагларына да мұхтәлиф суалларла мұрачиәт едир. Мәсәлән, «Иинди дә сән башга нүмунә фикирләш. Қим јолдашынын чавабыны тамамлајар? Бу суала да һа ким јахшы чаваб верәр? Јолдашыныз нә үчүн бу суала белә чаваб вермәлидир? вә с.

Чох вахт Зәрифә мұәллим ајры-ајры шакирдләрә мұрачиәт етмәклә дәрсә башлајыр. Мәсәлән, «Кечән јазы дәрсиндә бурахдығын сәһвләри һечә дүзәлтмәлисэн? Буну һансы нүмунә илә сүбут едә биләрсән? Ким евдә тапшырығы јеринә јетирәркан чәтинлик чәкмишидир? вә с.

Зәрифә мұәллим шакирдләрн сөз еһтијатыны зәнкинләшдирмәк үчүн лүғәт үзәриндә иш апармағы да унутмур.

Һәр шејдән әввәл о, бүтүн чәтин сөзләри һечаларла охумағы шакирдләрдән тәләб едир. Чәтин сөзләр үзәриндә шакирдләри бир һечә күн синифдә ишләдир. Чүмлә дүзәлтдикдә, јарадычы ишдә о һәмнн сөзләрдән истифадә едир. Бир һечә сөз өјрәнилдикдән сонра имла апарыр, сәһв јазылмыш сөзләри диктә едир, шакирдләр һәмнн сөзләри лүғәтчәјә јазырлар. Зәрифә мұәллимин тәклифи илә шакирдләр һәмнн сөзләрдән иштифәһи вә јазылы чүмләләр дүзәлдирләр.

Шакирдләрдә савадлы јазы вәрдишләринин мөһкәмләнмәсиндә сәһвләр үзәриндә иши С. Ғәдимова (Варташен рајону, шәһәр 2 нөмрәли мектебин мұәллими) эффектли вәситә һесаб едир. Бу мәгсәдлә дә о, дәфтәр сәһифәсинин кәнарында ајрылмыш бош јердә сәһв сөзүн дүзкүн јазылышыны гејд едир. Шакирдләр һәмнн сөзү әввәлчә диггәтлә охујур, сонра исә мәтнин ахырында 5—6 дәфә тәкрат јазырлар.

С. Ғәдимова бу мәгсәдлә шакирдләрә јарадычы јазылар јаздырыр. Шакирдләр бурахдыглары сәһвләри нәзәрә алараг мұәллимин тәклифи илә мұәјјән сөзләр сечир вә ја чүмләләр тәртиб едирләр, ејни көкдән олан сөзләр фикирләшиб дејир вә ја јазырлар.

Шакирдләрдә савадлы јазы вәрдишләринә һаһ олмаг үчүн ев тапшырыгларынын дүзкүн тәшкили дә зәруридир. Бу мәгсәдлә дә Сәријә мұәллим шакирдләри фәаллашдыран, онларын алдыгларын биликләри мөһкәмләндиран пријомлардан сәмәрәли истифадә едир. Мәсәлән, «Лүғәтчәдән сөзләри диггәтлә оху», «Кечән јазы ишиндә бурахдығын сәһвләри дүзәлт», «Јазы заманы тәләсмә, тәмиз вә сәлигәли јаз» вә с. С. Ғәдимова II синифдә шакирдләрн нитгини инкишаф етдирмәк үчүн

ашағыдакы жазылы мүстәгил чалышмалардан истифадә етмә-
ји мәсләһәт көрүр:

1. Верилмиш мүбтәдә үзрә чүмлә тәртиб етмәк вә она суал
вермәк. Мәсәлән: Пионер... (һарада? нә вахт? нә едир? вә с.);
Сәһәдчи... (нә вахт? нә етди? вә с.)

2. Верилмиш хәбәр әсасында чүмлә тәртиб етмәк вә она су-
ал вермәк... (нә? һансы? һарада? һара?) учур... (ким? нә
вахт? кимә? нә үчүн?) ...кәлди.

3. Чүмлә тәртиб етмәк үзәриндә чалышмалар: бир вә ја бир
нечә шәклин алтында онун мәзмунуна ујғун сөзләр јазмат.

Бу мәгсәдлә дә дәрслијин шәкилләриндән, откриткалардан,
гәзет вә журнал иллүстрасијаларындан вә с. сечмәк олар.
Әкәр сечилмиш шәкил бөјүкдүрсә, иш бүтүн синифлә нормал
апарылыр. Бу пријом өз биликләриндәки чатышмајан чәһәт-
ләри даһа јахшы баша дүшмәјә, дәгиг вә ифадәли нитг инки-
шафына көмәк едир.

Грамматик форма вә гајдалары мәнимсәтмәк үчүн С. Гә-
димова чалышмалар үзәриндә дә шакирдләри ишләдир. О, ша-
кирдләрә тәклиф едир ки, бир вәрәг көтүрсүнләр вә вәрәгин
јухарысында грамматик гајданы јазсынлар, онун алтында
шәкли гојсунлар. Шәклин алтында исә һәммин гајдаја аид чүм-
лә дүзәлдиб јазсынлар, өјрәнилмиш грамматик форманын ал-
тындан хәт чәксинләр. Бу мәгсәдлә көһнә китабларын шәкил-
ләриндән дә истифадә етмәк олар. Белә шәкли шакирдләр өз-
ләри дә чәкә биләрләр.

Белә дәрс чанлы олур, ушаглар фәал иштирак едирләр.
Һәр бир ушаг чәкдији шәкли вә тәртиб етдији чүмләнә көстәр-
мәјә тәләсир. Бу шәкилләри ушаглар сахлајыр вә тәкрат дәрс-
ләриндә исә онлардан истифадә едирләр.

Микајыл Мүшфиг адына орта мәктәбин (Сабирабад рајо-
ну) синиф мүәллими Әлиш Әлијев ана дили дәрсләриндә ша-
кирдләри план тутмаг үзәриндә тез-тез ишләдир. Әлиш мүәл-
лим план һаггындакы сөһбәтимизи белә јекунлашдырды:

— Мән I синифдән ушаглары план тәртиб етмәк үзәриндә
мүнтәзәм ишләдирәм. Бу иши IV синифә гәдәр давам ет-
дирирәм. һазырда дәрс дедијим II синифдә план тәртиб етмә-
ји өјрәтмәк үчүн мүхтәлиф пријомлардан истифадә едирәм.

Шакирдләрин рабитәли нитг инкишафында шәкилли пла-
нын бөјүк әһәмијјәти вардыр. Габагчадан мүәјјән суаллар һа-
зырламагла шәкилли планын тәртибинә башлајырам. Мәсә-
лән, «Бу һекајәјә аид нечә шәкил чәкмәк олар? Буларын һаг-
гында»

сы биринчи олачагдыр?». Шакирдләр суаллар васитәсилә һе-
кајәјә аид башга шәкилләрин дә јерини мүәјјәнләшдирирләр.

Беләликлә, шакирдләр суаллара чаваб вермәклә охунмуш
бу вә ја дикәр мәтн үзрә шәкилли план тәртиб едирләр.

II синифдә шакирдләр Л. Толстојдан «Ики јолдаш», Х. һа-
силовадан «Мәктәбә һәдијјә», В. Осеевадан «Сәһирли сөз»
вә с. үзрә шакирдләрә план тәртиб етдирмишәм.

Билијин мөһкәмләндирилмәси ишиндә бүтүн ушагларын
дәрсдә фәаллығыны вә мүстәгиллијини тәшкил етмәк чох
мүһүмдүр.

Бикә Мирзәјева (Сабирабад шәһәр I нөмрәли ибтидаи мәк-
тәбин мүәллими) бу вә ја дикәр билијин мөһкәмләндирилмә-
синә аид дәрси елә тәшкил етмәјә чалышыр ки, ушаглар үчүн
ишләмәк мараглы олсун. Мүхтәлиф методик пријомларын тәт-
биги, дәрсин әјани васитә илә чанландырылмасы вахта чох
гәнаәт едир. Бикә мүәллим II синифдә әшја һаггында, онун
әламәт вә һәрәкәтини билдирән сөзләр һаггында анлајыша
чидди диггәт јетирир. Бу нитг инкишафы, суалларла вә суал-
сыз чүмлә тәртиби үчүн дә вачибдир.

II синифдә «Әшјанын әламәти» мөвзусу үзрә грамматика-
дан Бикә мүәллимин бир дәрсини нүмунә мәгсәди илә ашағы-
да веририк.

Әшјанын әламәти анлајышынын мөһкәмләндирилмәси

I. Ев тапшырығынын јохланылмасы.

Дәрс ев тапшырығынын јохланылмасы илә башланыр. Ча-
лышма әлавә тапшырыгла гисмән мүрәккәбләшдирилир. Ша-
кирдләр мүәллимин тәклифи илә әшјанын адына вә онун әла-
мәтинә көрә әшјанын һәрәкәтини билдирән сөзләр әлавә едир-
ләр. Нәтичәдә кениш чүмләләр алыныр. Кениш чүмлә үзәрин-
дә иш фәадаы пријомдур. О шакирдләрдә фикри ојадыр вә
онларын сөз еһтијатыны зәнкинләшдирир.

II. Јазы тахтасында вә ја вәрәгдә габагчадан гејд едилмиш
мәтн шакирдләр тәрәфиндән охунур.

Идманчылар аддымлајырлар. Пионерләр кедирләр. Күнәш.
Бајраглар вә шүарлар. Тәјјарәләр. Танклар.

Мүәллим:—Һәммин мәтн үзрә тәртиб едилмиш һекајәјә нечә
ад вермәк олар?—дејә, ушаглардан сорушур.

Ушаглар: «Шәһәрдә I Мај» чавабыны верирләр.

Бир шакирд биринчи чүмлөни охујур, эшјанын адыны, һәр рәкәтини билдирән сөзләри тапыр, эшјанын әламәтини әлаһлышыр.

Кәч идманчылар аддымлајырлар. Сонра о, бир сөзү башга бир сөзлә әлагәләндирәрәк суалларла чүмлөни тәһлил едир.

Башга бир шакирд икинчи чүмлөни (Пионерләр кедирләр белә кенишләндирир: **Пионерләр сыра илә кедирләр.** Чавә верән шакирд суалларла чүмлөни тәһлил едир, **пионер** вә **сыра** илә сөзләринин јазы гәјдасыны изаһ едир вә с.

Үчүнчү шакирд **Күнәш** сөзүнү охујур вә чүмлә дүзәлдир. **Ајдын күнәш** парылдајыр.

Мүәллимин тәклифи илә башга шакирдләр тәһлил етмәдә **Бајраглар вә шүарлар** чүмләсини дә кенишләндирирләр. Бајраглар вә шүарлар далгаланыр (һәрәкәт билдирән сөзләр әлаһ вә едирләр). Шакирдләр **тәјјарә** вә **танк** сөзләриндән истифада едәрәк дә чүмләләр дүзәлдирләр: **Тәјјарә учур. Ағыр танклар кедир.**

Дәрсә јекунлашдыраркән шакирдләрдән бири мүәллимин тәклифи илә мәтн шифаһи нағыл едир. Бундан сонра исе мүәллимин тәклифи илә ушаглар «Бағда» мөвзусу үзрә (ја да әр арзулары үзрә) һекајә тәртиб едирләр.

IV сифин «Ана дили» дәрсәјиндә һәјаты бөјүк тәрбиә мәктәби олан бир сыра көркәмли јазычыларың (М. Горкин, Ч. Чаббарлының, М. Ә. Сабирин, Ч. Мәммәдгулузадәнин вә б.) тәрчүмеји-һалы һаггында гыса да олса мәлумат верилмиш едир. Белә көркәмли јазычыларың һәјаты шакирдләрдә дөзүм-лүлүк, принципаллыг, достлуг вә с. тәрбијә етмәк үчүн көзәл нүмунәдир.

Мәһз она көрә дә З. Кәримли (Абшерон рајону, Киләзи етәтә мәктәбинин мүәллими) һәмнин јазычыларың һәјатының әрәнилмәсинә хүсуси әһәмијјәт верир.

Бу мәгсәдлә дә З. Кәримли бу вә ја дикәр јазычының һәјаты һаггында мәлумат вермәјә һәср олунмуш дәрсә габагчадан һазырлашыр. Дәрсликдәки мәлуматы охујур, әлаһә верәчәк мәлуматың һәчмини, үмуми тәләбләрини мүәјјәнләшдирир.

Бунунла јанашы, о, јазычының һәјатына анд дәрсин даһи марагла вә чанлы кечмәси үчүн истифада едәчәји әјани вәсәһәни дә (јазычының о. үчүн, мүасир јарминин тәһрир илә әдәби монтаж, әдәби плакат, схем, шәкил вә с.) габагчадан һазырлајыр.

З. Кәримли бу мәгсәдлә бә'зән бу вә ја дикәр јазычының һәјаты һаггындакы хатирәләриндән дә истифада етмәјә чалышыр.

З. Кәримли халг шаири М. Ә. Сабирин һәјатындан даһи-шаркән ушаг икән онун јаздыгы ше'рлә дәрсә башлајыр.

Тутдум оручу ирәмазанда,
Галды ики көзләрим газанда
Моллам да дөјүр јазы јазанда...

О, бу вә ја дикәр јазычының һәјаты һаггында сифидә мәлумат вермәклә кифәјәтләнмир. Мүәллимин рәһбәрлији илә сифидәнхарич мәшгәләләрдә дә шакирдләр һәмнин јазычы һаггында албом тәртиб едир, хүсуси сифидә дивар гәзети бура-хыр, әдәби плакат вә с. һазырлајырлар.

Бундан әлаһә, З. Кәримли јазычының һәјат вә јарадычылыгы илә әлагәдар олараг сәһәрчикләр дә тәшкил едир. Белә сәһәрчикләрдә шакирдләр јазычының һәм сифидә, һәм дә сифидәнхарич охујуглары әсәрләрини әзбәр дејирләр.

* * *

Алачадырлы ибтидан мәктәбиндәјик. 34 иллик-педагожи стажә малик олан Сәлим Тағыјевин II сифидә ана дили дәрсидир. Сәлим мүәллим «Кечән дәрсә (Н. Забила — «Дүнјада ән көзәл өлкә») ким данышар?»—дејә сифидә мүрачидәт етди. Ушаглардан бири ајаға галхыб «Дүнјада ән көзәл өлкә» ше'рини әзбәр демәјә башлады. О, ше'ри дүзкүн охумур, тез-тез гафидәләри позур, сөзләри ахыра гәдәр демир, һәтта бә'зән артыг сөзләр дә ишләдирди.

Сифидә кирән кими «Ана дили» китабыны сәһифәләмәклә башы гарышан Сәлим мүәллим һәмнин шакирдә деди:

- «5», кечәјләш!
- Мүәллим сөзүнә давам етди:
- Кечмишдә кәндилләр нечә јашајырдылар?
- Пис!
- Фәһләләр нечә јашајырдылар?

— Пис!

— Бас онлар харичи өлкөлөрдө нечө доланырдылар?

— Пис!

— Биздә ишсиз вар?

Шакирдлөрдән бири:

— Бәли, гоншумуз...

Ушаглар элләри илә ағызларыны тутуб пыггылдады.
Сәлим мұәллим жени дәрсә белә башлады:

— Инди биз «Әһмәд гаҗытмады» нағылыны (?) өҗрәт-
дик. Бу нағылы Ә. һүсејнов мұәллим (әслиндә Ә. һүсејнов)
жазмышдыр. Ә. һүсејнов мұәллим кимдир, ушаглар?

Ушаглар хорла:

— Шаирдир.

Мұәллим сон чаваб үчүн дә ушагларә өз разылығыны сө-
дирдикдән сонра мәтнн анчаг 2 шакирдә охуда билди. Оң-
да оху заманы чохла сәһвләрә јол верирдиләр. Мұәллим
көзләрини элиндәки дәрслијә зилләјәрәк фикрә кетмишди.
Сонра да суал-чаваба башлады.

— Ушаглар, инди дә мәним суалларыма бир нечә чаваб
рин. Дејин көрүм, Әһмәд саһибинин габагыны кәсди, кәсмәди?

— Кәсди.

— Саһибкар машины миниб кетди, кетмәди?

— Кетди.

— Әһмәд иш тапа билди, билмәди?

— Билмәди.

— Ағ халат кејмиш бир киши Әһмәди јохлады, јохламады?

— Јохлады.

— Әһмәдин үрәји дајанды, дајанмады?

Ушаглар хорла:

— Бәли, дајанды!

— Чох сағ олун, инди ким һамысыны башдан-ајага дә-
шар? Бу сөзләр мұәллимнн ағзындан јеничә чыхмышдыр.
зәнк вурулду. Сәлим мұәллимнн евә тапшырығы да ајаг
олду. О, мұәллимнн ичазәсини көзләмәјиб синифдән чы-
ушагларә: «Евдә охујарсыз»—деди.

Сабирабад шәһәриндәки 1 нөмрәли ибтидан мәктәбин
синифиндә С. Исмајылованын јазы дәрси иди.

С. Исмајылова синифә кирән кими шакирдләрнн бир-бир
тактасы гаршысына чағырага дәфтәрләри верди. Дәфтәрләр
пајлајып гуртардылар, јазы тахтасында «Ачкөз ат» сөз
шејд етдикдән сонра:

— Ушаглар, јә'гин ки, ат көрмүсүнүз?

Ушаглар:

— Бәли.

— Ачкөз ат нечә?

— Хејр.

— Ачкөз, јә'ни көзләри ач ат. Ајдындыр?

— Бәли.

Мұәллим:

— Инди дә тахтада нә јазмышам, көчүрүн дәфтәринизә, ај-
дындыр?

— Бәли.

Ушаглар мұәллимнн тахтада јаздығы дүз-әјри чүмләләрнн
дәфтәрләриндә шәклиннн чәкмәјә башладылар. Анчаг чох тәэс-
сүф ки, әввәлдән ахыра гәдәр бу көчүрмәнин мәгсәди нә мұәл-
лимнн өзү үчүн, нә дә ушагларә ајдын олду.

Бас С. Әфәндијеванын IV синифдә (Шәки шәһәриндәки 10
нөмрәли мәктәбин мұәллимнн) оху дәрси нечә кечди? Сәлим Та-
ғыјев, Сәкинә Исмајылова һаггында дејилән сөзләри Әфәнди-
јева һаггында да демәк олармы?

С. Әфәндијева (дәрсә-плансыз кәлмишди) кечмиш дәрси
олан С. Рүстәмнн «Октәбр улдузлары» ше'риннн әзбәр сору-
шурду.

Һәр шејдән әввәл, јазы тахтасы гаршысына чыхан шакирд-
ләрнн һеч бири ше'ри ифәдәли оху тәләбләринә риајәт етмәди.
Мәһз бунун нәтичәсидир ки, шакирдләр шөһрәт, мұбариз, беј-
нәлмиләл, мәһбәс, пајтахт, сима, нәбз, әдаләт, сәадәт сөзләри-
нин мә'насыны, «Рус елиндән доған шанлы ингилаб», «Азад-
лыгчын дикәлди Шимала доғру көзләр», «Өз кәләчәк бахты-
ны алараг өз элинә» вә с. ифәдәләрлә шаирнн нә демәк истә-
дијиннн изаһ едә билмәдиләр. Мұәллим исә:

— Јахшы өјрәнмәмисиз,—дејә ајры-ајры ушаглары тез-тез
тагсырландырыр, онлара өјүд-нәсиһәт верирди.

Һалбуки мұәллимнн өзүнә дә һәмнн ифәдәләринн мә'насы
ајдын дејилди.

Она көрә дә һәмнн шакирдләр һеч бир фасиләни көзләмир,
вурғуну гарышдырыр, ше'ри гышгыра-гышгыра охумаға чалы-
шырдылар.

Мә'лум олду ки, мұәллим өзү дә ифәдәли гираәтинн тәләб-
ләринн билмир. Буну мұәллимнн тәкрат нүмунәси дә сүбут
етди.

Узун гышгырыгдан, һаҗ-күдән сонра јенә мә'лум олду
мүәллим ше'рдәки чәттиң сөз вә ифадәләри шакирдләре јахшы
баша салмамышдыр.

Нәһаҗәт, мүәллим ше'рин мәзмунуну данышмағы бир нечә
шакирдә тәклиф етди. Онлар мәзмунуну деҗил, ше'ри өз
сөҗләдиләр. Доғрудур, мүәллим бу чәттиңлик үчүн шакирд
ринә бә'зән «җардымчы» суаллар верирди. Ачыг десәк, бу суа
лар шакирдләре көмәк етмир, әксинә онларын мәнтигсиз ифа
дәләринә сәбәб олурду.

Мәһз бунларын нәтичәсидир ки, дәрседә вахт сәмәрәсиз
чир, шакирдләр фәаллыг көстәрмирдиләр.

Ибтидан мәктәбдә ана дили тәдрисинин еффе́ктини аша
салан нөгсанлар, илк нөвбәдә, ашағыдакылардан ибарәтдир.

- 1) ана дили дәрсләриндә тә'лим вахтына гәнаәт едилмир,
- 2) шакирдләр дәрседә зәиф фәаллыг көстәрирләр,
- 3) ана дили метод вә пријомларынын тәкмилләшдирилме
мәси.

Ана дили дәрсләриндә апардығымыз мүшаһидәләре әсас
һәммин нөгсанлары аҗрыча олараг изаһ едәк:

Тә'лим заманы бә'зи мүәллимләрин вахта гәнаәт етмәсә
нә демәкдир?

Һәр шејдән әввәл, фәрди сорғуја лазым олмајан вахт сәр
едилир. Шакирдин синиф гаршысына чағрылмасы, ев та
шырыгларынын (грамматика үзрә ади чалышмалар, орфоҗ
фија вә ја дурғу ишарәләри үзрә) јохланылмасына бә'зән 20-
25 дәгигә вахт сәрф олунур.

Јени дәрсин изаһы узадылыр. Даһа доғрусу, јени дәрсе т
ләб олунмајан вахт верилир. Һалбуки һәммин мөвзу һәлә аш
гы синифләрдән шакирдләре мә'лумдур. Мәсәлән, һәлә II с
нифдә шакирдләр әшјанын адыны (исим), әламәтини (сифәт),
һәрәкәтини (фе'л) билдирән сөзләр һаггында мүәјјән тәсәв
рә малик олурлар. III синифдә исә онлар мүәјјән грамматик
терминләри (исим, сифәт, фе'л вә с.) дә өјрәнирләр. Бу
үзәриндә синифдә вә евдә мүәјјән тапшырыглар јеринә јет
рирләр. IV синифдә исә бүтүн бунлара бахмајараг јенә
фе'л, исим, сифәт вә с. һаггында үмуми мә'лумат верилир.

Бундан әлава, ана дили дәрсиндә бә'зән азеффе́ктли
чәшмәләре (мүсәсилә, һазыр мәтидәг көчүрмә вә с.) да ра
кәттир.

Ев тапшырыгларынын синифдә чох вахт бүтүн тәфсиләты
илә изаһ едилмәси дә вахтын итмәсинә сәбәб олур.

Бә'зи мүәллимләр јери кәлдикдә шакирдләре фәрди јанаш
мағы унудурлар. Белә ки, онлар дәрс заманы онларын һазыр
лыг вәзијјәтини нәзәрә алмырлар.

Ибтидан мәктәбдә ана дили тәдрисинин еффе́ктлијини аша
ғы салан сәбәбләрдән бири дә бир сыра мүәллимләрин өз тә'
лим метод вә пријомларыны тәкмилләшдирмәләриндән вә
јахуд онлары дәрседә тәтбиғ едә билмәләриндән ирәли кә
лир.

Шакирдләре верилән тапшырыгларда бә'зән јекнәсәглик
олур. Јә'ни тапшырыг верәркән онун рәнкарәнклији вә грам
матик материалда нә дәрәчәдә бағлы олмасы нәзәрә алынмыр.

Тә'лимдә бә'зи «гејри-фәал» метод вә пријомлардан (мәсә
лән, көчүрмә, мәтидә бурахылмыш һәрф вә ја һечалары меха
ники олараг јазыб көчүрмәк вә с.) истифадә едилир.

Шифаһи вә јазылы чалышмалара дүзкүн мүнәсибәт бәслә
нилмир.

Ана дили дәрсләриндә верилән чалышмаларда онларын ел
ми әсаслары бә'зән дә унудулур.

Ана дили тәдрисиндә олан бу нөгсанлары арадан галдыр
малыјыг.

Дәрседә фәрди сорғуја верилән вахты азалтмалы, бир сыра
һалларда дәрси сорғусуз кечмәк дә олар.

Јени материалын изаһи үчүн аҗрылмыш вахтдан сәмәрәли
истифадә едилмәли, габагкы тә'лим илләриндән шакирдләре
мә'лум вә ја сәрбәст өјрәнилмәси мүмкүн олан материаллар
нәзәрә алынмалыдыр.

Дәрседә ев тапшырыгларынын јохланылмасы методикасыны
тәкмилләшдирмәк, нөвбәти дәрс үчүн верилән изаһаты азалт
маг лазымдыр.

Ана дили дәрсләриндә рабитәли јазылы нитг инкншафы да
мүһүм мәсәләдир. Тә'лим заманы буна хүсуси диггәт јетирил
мәлидир. Мәктәбдә инша, ифадә кими јазы нөвләриндән даһа
кениш истифадә етмәји дә мәсләһәт көрүрүк.

Тәдрисин еффе́ктиндән данышаркән әјанилији дә унутмаг
олмаз.

Тәчрүбә көстәрир ки, бүтүн бунлар ана дилинин тәдриси
сәвијјәсини јүксәлтмәјә, дәрсин тәшкилини јахшылашдырмаға,
фајдалы иш нөвләрини тәтбиғ етмәјә көмәк көстәрир.

АЗЭРИ ДИЛИ ҮЗРЭ ЈЕНИ ПРОГРАМ ВЭ ОНУНЛА ИШЛЭМЭК ЈОЛЛАРЫ ҺАГГЫНДА

Бәшир ӘҺМӘДОВ,
профессор.

IV—VIII синифләр үчүн тәртиб олуңмуш јени азери дили програмы Маариф Назирлији тәрәфиндән тәсдиг олуңмуш вә чап олуңмаг үчүн нәшријјата верилмишдир. Јени програм тәртиб едиләркән азери дили тәлиминин мәзмуну, характери, спесифик чәһәтләри, шакирдләрин бу дил үзрә елми-нәзәри сәвијјәсини јүксәлтмәк мәсәләләри диггәт мәркәзиндә дурмуш вә ашағыдакы проблемләрин һәлли өн плана чәкилмишдир.

а) азери дили курсунун мәгсәд вә вәзифәләринин дүзкүн мүнәввәләшдирилмәси;

б) һәмин фәннин гурулушу, тәдрис материалларынын синифләр үзрә бөлүшдүрүлмәси, азери дилинин бүтүн саһәләри арасындакы мунәсибәт вә гаршылыгы алаған кәзләнилмәси;

в) нәзәри билик вә практик вәрдишләрин вәһдәтдә верилмәси;

г) јени мәзмуна мүнәввә олараг ана дили тәдриси методикасы елминин гаршысында дуран јени вәзифәләр;

д) дәрсликләрин һәмин тәләбләрә там чаваб вермәси үчүн һәјата кечирилмәли олан конкрет тәдбирләр.

Програмын ирәли сүрдүјү тәләбләр бахымындан азери дили курсунун мәгсәд вә вәзифәләрини белә хүласә етмәк олар:

а) орта мәктәби битирән шакирдләр савадлы јазмагы, сөзләри дүзкүн тәләфуз етмәги, фикрләрини тәстәһәз вә һә

тәрсә шифаһи формада сәрбәст, ардычыл, ајдын, дәгиг шәкилдә башгаларына чатдырмагы, еләчә дә башгаларынын нитгини јахшы баша дүшмәји бачармалыдырлар;

б) онлар мүнәсир әдәби дилимизин гајда-гануңлары һаггында јығчам, лакин долгун нәзәри билијә малик олмалыдырлар;

в) дилин мәншәји, инкишафы вә чәмијјәтдәки ролу, јазынын тарихи һаггында там тәсәввүр әлдә етмәлидирләр вә с.

Бурадан ајдын олур ки, јени азери дили програмы һеч дә индијә гәдәр олдуғу кими грамматиканы өјрәтмәклә кифәјәтләнмәк мәгсәдини изләмир. Ону әввәлки (јә'ни мөвчуд) програмдан фәргләндирән ән мүнәввә аламәт дә мәнз бундан ибарәтдир. Бурада лексик, фонетик, грамматик, үслуби, орфоэпик, орфографик вә с. мәсәләләрин өјрәдилмәси, һәм дә бунларын арасындакы вәһдәтә чидди сурәтдә әмәл олуңмасы мүнәввә јер тутур. Јени програм тәләб едир ки, биз сәс вә һәрф, сөз вә сөз бирләшмәси, чүмлә вә сөз бирләшмәси, нитг һиссәси вә чүмлә үзвү кими бир чох мүнәввәләшдирилмәси, лакин зәрури аңлајышларын дәгиг формалашдырылмасы үчүн бүтүн гүввәләримизи сәфәрбәрлијә алаг.

Белә бир мәгсәдә наил олмаг үчүн һазырда чидди иш кәрулүр: јени дәрсликләр тәртиб олуңур, онларла ишләмәјин јолларыны кәстәрән методик кәстәришләр һазырланыр вә с. Ән башлычасы одур ки, Азәрбајчан Дөвләт Елми-Тәдгигат Педагогика Институтунун азери дили вә әдәбијјат тәдриси методикасы шәбәсинин әмәкдашлары јени програмла ишләмәјә даир хүсуси монографија һазырлајыр; али мәктәбләримизин методика курсунда тәләбәләр јени програмын мәзмуну вә маһијјәти илә таныш олур, принципләрини өјрәнирләр. Бизә елә кәлир ки, бунуңла кифәјәтләнмәк аздыр. Һазырда али мәктәб аудиторијаларында мүнәввә динләјән, 1—2 илдән сонра мәктәбдә әмәли фәалијјәтә башлајачаг тәләбәләри, әкәр белә демәк мүмкүндүрсә, јени програм руһунда јетиширмәлијик. Бу мәгсәд үчүн азери дили методикасы елми үзрә али мәктәб програмларынын, мүнәввәләрин мәзмуну вә кәјфијјәти тамамилә јенидән гурулмалыдыр.

Јени програмда кәстәрилир ки, шакирдләр бир чох морфоложи категоријалары синтактик зәмин үзәриндә мәнмәсәлидирләр. Она кәрә дә IV синифдә синтаксисин тәдриси үчүн 32 саат вахт нәзәрдә тутулмушдур. Ушаглар һәмин вахт мүддәтиндә чүмләдә сөзләрин әлағәси, чүмлә үзвләри, сөз бир-

лэшмэлэри, эсас чүмлэ типлэри вэ с. илэ таныш олмалыдырлар. Фонетиканын тэдрисиндэ башлыча диггэт сэслэ һарэ арасындакы мүнәсибәтти шәрһинә, орфографик вэ орфоэпик мәсәләләрә јөнәлдилмәли, шакирдләрә лүгәт китаблары үзүриндә мүстәгил ишләмәк вәрдишлэри ашыланмалыдыр.

Әввәлки програмдан фәргли олараг, јени програм сөзү әсас вэ мәчәзи мә'насы, омоним, синоним, антоним, дилин лүгәт тәркиби, лүгәт фонду, үмумишләк сөзләр, пешә вэ сәнәтлә бағлы сөзләр, диалектизмләр, архаизмләр, неолокизмләр, сабит бирләшмәләр вэ с. һаггында јығчам мә'лумат вермәјә тәләб едир. VIII синифдә дил һаггында үмуми мә'лумата, үслубијјат үзрә бир сыра нәзәри мәсәләлэрин өјрәдилмәсини мүәјјән јер верилмишдир.

Бу фактлардан ајдын олур ки, јени програмын мәзмунү, мүәллим, методист вэ дикәр әлағәдар шәхслэрин даһа сәјлә ишләмәсини, тәлим методларыны даһа чох тәкмилләшдирмәји тәләб едир.

Үзүн иллэрин тәчрүбәси кәстәрир ки, шакирдләр сөз бирләшмәси, нитг һиссәси, чүмлэ үзвү кими анлајышлары чох четинликлә мәнимсәјирләр. Програмын тәртибчилэри буну нәзәрә алараг һәмнн анлајышларын шүүрлу сурәтдә мәнимсәдилмәси мәсәләсини габарыг шәкилдә вермәјә чәһд кәстәрмишләр. һәмнн анлајышларын мәнимсәдилмәсиндәки әсас четинликләрдән бири ондан ибарәтдир ки, дилин саһәлэри арасындакы гаршылыгы әлағә кифәјәт гәдәр нәзәрә алынмыр. Мәсәлән, сөз—һәм лексик ваһид ола билир, һәм дә грамматик. Бу әлағәни унутсаг, мәгсәдә наил олмаг хејли четинләшәр. Она көрә дә биз сөзүн лексик вэ грамматик, морфоложи вэ синтактик хүсусијјәтлэрини даим гаршылыгы әлағә вэ мүнәсибәт чәрчивәсиндә өјрәтмәлијик. Бирчә мисал верәк. **Китаб** сөзү лексик ваһид кими, тәхминән, белә бир мә'на ифадә едир.—**О, мәтбәдә чап олунмуш вәрәглэрин чилдләнмиш формасыдыр.** һәмнн сөз морфоложи мә'нада исимдир (чүнки әшјанын адыны билдирир), тәкдир (чүнки чәм шәкилчиси јохдур) үмуми исимдир (чүнки ејни чинсли әшјанын биринни дикәриндән фәргләндрмәјә јох, үмуми адыны билдирмәјә хидмәт едир) вэ с. **Китаб** чүмләдән кәнарда синтактик функција дашыја билмир. Она көрә дә ону синтактик аспектдә шәрһ етмәк үчүн һөкмән чүмлэ дахилиндә, дикәр сөзләрлә әлағәдә кәчүрмәк ләзымдыр. Демәли исимдән данышаркән ону фе'л олан әлағәси бәзи бир б гәдәр дә марагландырмаг.

мүбтәдадан данышаркән онун хәбәрлә олан әлағәси өн план чәкилир. Она көрә дә нитг һиссәлэри сөзлэрин семантик-грамматик группашмасы олдуғу һалда, чүмлэ үзвлэри демәк олар ки, әлағә вэ мүнәсибәтләр зәмининдә олан группашмадыр.

Бу вә ја дикәр сөз морфоложи чәһәтдән әшја, әламәт вэ с. билдирмәсиндән асылы олмајараг, синтактик аспектдә (јә'ни чүмләнни дикәр үзвлэри илэ олан әлағә вэ мүнәсибәтинә көрә) ејни үзв јериндә чыхыш едә билир. Мәсәлән, **дәфтәр, гырмызы, чаланлар** морфоложи чәһәтдән ајры-ајры нитг һиссәлэринә дахил олан сөзләрдир. Амма онлар чүмлэ дахилиндә нитгин предметини, һаггында сөһбәт кедән бир шеји ифадә едәр вә хәбәрлә мәнтиги чәһәтдән предикатив, грамматик чәһәтдән узлашма әлағәсинә кирәрсә, даһа дәгиг десәк, хәбәри өзүнә табә едәрсә, мүбтәда јериндә чыхыш едә биләр. Мәсәлән: **Дәфтәр тәзәдир. Гырмызы—рәнк адыдыр. Чаланлар ајага дурсунлар** вэ с.

Нитг һиссәлэри илэ чүмлэ үзвлэри арасындакы фәрги шакирдләрә баша салмаг үчүн ашағыдакылары диггәт мәркәзиндә сахламаг ләзымдыр.

1. Һәр бир нитг һиссәси өзүнә мәхсус олан семантик — грамматик әламәтә маликдир: **исим әшја, сифәт әламәт, фе'л һәрәкәт** вэ с. ифадә едир. Сөзүн чүмлэ үзвү олмасы үчүн һәмнн әламәтләр јох, сөзләр арасындакы әлағәләр әсас кәтүрүлүр. Фикримизи ајдынлашдырмаг үчүн **«Китаб билик мәнбәјидир»** чүмләсиндәки нитг һиссәлэрини вә чүмлэ үзвлэрини нәзәрдән кечирәк: **китаб** исимдир, чүнки семантик—морфоложи чәһәтдән әшја билдирир; **адлыг** һалдадыр, чүнки һал шәкилчиси гәбул етмәмишдир; **тәкдир**, чүнки чәм шәкилчиси јохдур; **үмуми исимдир** вэ с. **Китаб** синтактик функцијасына көрә мүбтәдадыр, чүнки хәбәрлә гаршылыгы әлағәјә кирмишдир: бурада **китаб** мүбтәдасы хәбәрдә ифадә олунан әламәтин дашыјычысыдыр. Хәбәрлә онун арасында табелилик әлағәси мөвчуддур. Јә'ни һәм шәхсә (һәр икиси үчүнчү шәхсдир), һәм дә кәмијјәтә (һәр икиси тәкдир) көрә узлашма вардыр. Бу әлағәдә мүбтәда әсасдыр, табеедичидир; хәбәр исә она табедир, ондан асылыдыр. Бунун сәбәби исә одур ки, мүбтәда әламәтин дашыјычысыдыр, хәбәр исә һәмнн әламәти ифадә едир. Әламәт исә нәјин әламәтидирсә, она табә олмалыдыр.

Морфоложи әламәтинә көрә **билик** сөзү дә исимдир, чүнки әшја билдирир; **гејри-мүәјјәнлик** билдирән јијәлик һалдадыр.

она көрө дө шәкилчи артырмаға ентијач һисс едилмәһиш дүзәлтмә исимдир, чүнки бил—фе'линин үзәринә—ик сөз вәлдичи шәкилчиси артырмагла әмәлә кәлмишдир вә с. дијимиз мисалда һәмин сөз ајрылығда чүмлә үзвү фунҗи сында чыхыш едә билмир, чүнки өзүндән сонракы сөзлә ләшмә әмәлә кәтирмишдир. Мәнбәјидир исимдир, сонунда бәр шәкилчиси вардыр.

Әкәр нитг һиссәси илә чүмлә үзвү ејни шеј олса иди, биллик вә мәнбәјидир сөзләринин һәр бири ајрыча чүмлә оларды. Бурада ики нитг һиссәси, лакин бир чүмлә үзвү дыр.

2. Нитг һиссәләри мүүјән гәдәр дилин лексик ваһидләри ујғун кәлир вә морфоложи суала чаваб олур. Чүмлә үзәринин суаллары һәмин морфоложи суаллардан фәргләнә лир. Мәсәлән, китабын чилди гырмызыдыр чүмләсиндә китабын сөзү нәјин?, чилди сөзү исә нәји? морфоложи суалла на чаваб верир; һәр сөзүн өз суалы вардыр. Амма синтаксис чәһәтдән ики сөз бирчә суала (нә?—китабын чилди) чаваб олур. Бунун сәбәби одур ки, нитг һиссәләри тәк-тәк сөзлә чүмлә үзвләри исә сөзләр арасындакы әлагәләри әкс етирир. Әлагә олмајан јердә чүмлә үзвү дә јохдур. Елә буна нә дә ара сөзләр чүмлә үзвү фунҗијасында чыхыш едә билмир; ахы онлар башга сөзләрлә синтактик әлагәјә кирмир.

3. Нитг һиссәси лексик ваһидләрин грамматик (даһа русу, морфоложи) аспектдә шәрһи олдуғундан гурулуш көрә садә, дүзәлтмә вә мүрәккәб ола билир.

Лакин сөзләрин әлагәјә кирмәсиндә лексик (сөздүзәлдә шәкилчиләрин һеч бир ролу јохдур, чүмлә үзвләри исә чис вә һадисәләр арасындакы әлагәләри ифадә едир. Она көрә чүмлә үзвләринин дүзәлтмә варианты олмур, мүрәккәб сөз исә, бизим фикримизә көрә, чүмлә үзвү фунҗијасында чыхыш етдикдә мүрәккәб дејил, садә үзв олур. Мәсәлән, мәктәпчиләр өз достларыны јола салдылар чүмләсиндәки мәктәпчиләр нитг һиссәси кими дүзәлтмә, чүмлә үзвү кими исә салдыр; јола салдылар морфоложи чәһәтдән мүрәккәб фе'л. Лакин синтактик чәһәтдән садә хәбәрдыр. Е'тираз етмәк олур ки, јола салмағ һәм мүрәккәб сөз, һәм дә мүрәккәб чүмлә үзвүдүр. Бизә елә кәлир ки, лексик ваһид кими мүрәккәб сөз синтактик ваһид кими садә үзв олмалыдыр. Белә әмәл олдуғундан, күнәбахан типли сөзләр дә мүрәккәб үзв олмалыдыр. Чүмләсинин мүрәккәб үзвләри лексик ваһидләр

јох, бирләшмәләрлә (мүрәккәб адлар да дахил олмагла) ифадә едилир. Ејни сөз һәм мүрәккәб нитг һиссәси, һәм дә мүрәккәб чүмлә үзвү ола билмәз. Демәли, дүзәлтмә вә мүрәккәб сөзләр һәмишә чүмләсинин садә, бирләшмәләр исә, бир гајда оларағ, мүрәккәб үзвү јериндә чыхыш едир. Јери кәлмишкән гејд едәк ки, бу мәсәлә орта мәктәб дәрслијиндә бир гәдәр долашығ верилмишдир. Дәрслијин икинчи һиссәсиндә охујуруғ: «Мүрәккәб хәбәрләр мүрәккәб сөзләрлә... ифадә олунур. Мәсәлән, онлар әтрафы нәзәрдән кечирир, сонра јенә дә әввәлки гајда илә јолларына давам едирдиләр. Ахшам вәчиб'ишим олдуғундан ичласа кәлә билмәдим. Мүәллим шакирдләри грамматикадан јахшы баша салырды. Рөвшән икид, јенијетмә, чаван бир оғлан иди» (сәһ. 38). Мүәллифләрин фикринә көрә, бу чүмләләрдәки нәзәрдән кечирир, давам едир, кәлә билмәдим, баша салырды, оғлан иди вә с. мүрәккәб хәбәрләрдыр. Бизчә, бу, нитг һиссәси илә чүмлә үзвүнү ејниләшдирмәкдән башга бир шеј дејилдир.

4. Һәр бир сөзүн, һәр бир нитг һиссәсинин һансы чүмлә үзвү јериндә чыхыш етмәси онун (сөзүн, нитг һиссәсинин) чүмләсинин структурасындакы фунҗијасындан, тутдуғу мөвгедән ирәли кәлир. Мә'лумдур ки, чүмләдәки үзвләр бир-бири илә мәзмунуна вә формасына көрә мүүјән әлагәјә кирир. Һәмин әлагә дивар дашларыны јапышдыран семанти хатырладыр вә чүмләсинин синтактик конструксија кими һисбәтән битмиш фикир ифадә етмәсинә хидмәт кәстәрир. Чүмлә үзвләри арасында предикатив, тамамлығ, зәрфлик вә с. мүнәсибәтләр ола билир ки, бунлар да узлашма, јанашма вә идарә әлагәләринин көмәји илә ифадә едилир. Демәли, мүбтәда әләмәтин дашыјычысы, хәбәр һәмин әләмәтин ифадәчиси олур. Әли јазыр чүмләсиндә Әли јазмағ әләмәтини өзүндә әкс етирән үзвдүр, јазыр хәбәри исә һәмин әләмәти ифадә едир. Бу ики үзв арасында узлашма әлагәси вардыр. Әли ејни заманда, јә'ни морфоложи аспектдә исимдир, чүнки әшјанын адыны билдирир. Ад билдирдији үчүн (морфоложи әләмәт) исим, хәбәрин ифадә етдији әләмәтин дашыјычысы олдуғу үчүн (синтактик әләмәт) исә мүбтәдадыр. Јазыр һәрәкәт билдирдијиндән (морфоложи әләмәт) фе'л, мүбтәданын предикатив әләмәтини билдирдији, јә'ни чүмләсинин мәнәсыны ачдығы үчүн (синтактик әләмәт) хәбәрдыр.

Јахшы, беш, үчүнчү, охујан типли сөзләр семантик-морфоложи әләмәтләринә көрә мүхтәлиф нитг һиссәләринә дахил олдуғу һалда, чүмләдә атрибутив фунҗија дашыماسы вә баш-

га бир сөзлө жанашма алагэсинэ кирмэсинэ көрө ејни үзв—тәјин функцијасында чыхыш едә биләр. Беләликлә, ајдын олур ки, ејни бир нитг һиссәси-атрибутив, тамамлыг вә с. функцијаларда ишләнмәсиндән асылы олараг, чүмләнни мүхтәлиф үзвү ола билир.

Әлбәттә, нитг һиссәләри илә чүмлө үзвләри арасындаки алагә тәкчә бу көстәриләнләрлә тамамланмыр; онларын мүнасибәти даһа мүрәккәб вә чохчәһәтлидир. Бу мәсәлә исә ху-суси тәдгигат тәләб едир.

* * *

Азәри дили дәрсләриндә шакирдләри чәтинлијә салан, она көрә дә мүәллимләри вә методистләри даһа чох дүшүнмәјә вадар едән мәсәләләрдән бири дә мүрәккәб чүмләләрлә тәр-кибиндә ара сөз, ара чүмлө вә дикәр ара конструкцијалар олан садә чүмләләрин фәргләндирилмәсиндән ибарәтдир. Мә-сәлән, тәчрүбә көстәрир ки, ушаглар (һәтта тәчрүбәчи тәлә-бәләр вә мүәллимләр) ашағыдаки типдән олан чүмләләрин тәһлилиндә чох чидди чәтинликләрлә гаршылашмалы олур-лар. Көрүнүр, Сиз өз дедијиниздән дөнмәк фикриндә дејилси-низ? Көр нәләр данышыр? Мәнә елә кәлир ки, сән ишини бу истигамәтдә давам етдирсән, мәгсәдинә наил ола биләрсән. Она елә кәлир ки, мәсәлә чохдан һәлл олунуб. Билин, эзизим, биз һеч вахт бир-биримиз үчүн јад ола билмәрик. Чох мараг-лыдыр, бу нијә белә олсун? Бир дә көрүм, мән нијә мәнв ол-малыјам? Бура бах, Вәли, сән нијә белә ишләрлә мәшғул олурсан? Ачығыны дејим ки, өзүм дә билмирәм вә с. вә и. а.

Нүмунә үчүн вердијимиз мисаллардан ајдын олур ки, һәм-нин чүмләләр, доғрудан да, илк бахышда мүрәккәб чүмләләр-ин ејни кими көрүнүр. Мәсәләјә даһа дәриндән вә даһа диг-гәтлә жанашдыгда исә белә нәтичәјә кәлирик ки, тәркибиндә көр, көрүнүр, мәнә елә кәлир ки, о елә дүшүнүр ки, она елә кәлир ки, билин, акаһ олун, мараглыдыр, бура бах, гулаг ас-ешит, динлә, сәнинләјәм, ачығыны дејим ки, кими ара сөз, ара чүмлө вә ја дикәр ара конструкцијалар олан чүмләләри мү-рәккәб дејил, садә чүмлә һесаб етмәк лазымдыр. Бу типли чүмләләр форма етибары илә мүрәккәб чүмләләрә чох бәһ-зәсә дә, тәкчә формаја әсастанараг мәзмуну унутмаг, бунла-ры мүрәккәб чүмлә һесаб етмәк чидди сәһв оларды. Тәчрүбә көстәрир ки, чүмләнни мәзмуну илә формасы арасындаки диалектик вәһдәт зәмининдә мүрәккәб чүмләләрлә мүвафиг-садә чүмләләри фәргләндирик, беләликлә дә, синтаксисин

тәдрисиндәки бә'зи чәтинликләри арадан галдырмаг мүмкүн-дүр.

Һәр шејдән әввәл, ону гејд етмәлијик ки, ара сөз, ара чүм-лә вә дикәр ара конструкцијалар өз функцијаларына көрә мү-рәккәб чүмләни тәшкил едән садә чүмләләрдән фәргләнир. Белә ки, бунлар грамматик чәһәтдән чүмләдәки әсас фикирлә алагәјә кирмир, онлара вә ја онлардан конкрет суал вермәк олмур; бу типли сөз вә конструкцијалар мүәјјән модаллыг мү-насибәтләри ифадә етмәјә хидмәт көстәрир. Елә һәмнин сәбәбә көрә дә онлар чүмләдә хусуси мухтаријјәт тәшкил едир. Мәсә-лән, Көрүнүр, Сиз өз дедијиниздән дөнмәк фикриндә дејил-синиз чүмләсиндә олан илк сөзү (көрүнүр сөзүнү) ишләтмә-сәк, онун (чүмләнни) структурасында һеч бир дәјишиклик баш вермәз, чүнки һәмнин сөз јалныз данышанын өз фикринә олан мүнасибәтини ифадә едир вә онун (көрүнүр сөзүнүн) иш-ләдилмәмәси чүмләјә грамматик чәһәтдән јох, мәнз бу чәһәт-дән тә'сир көстәрә биләр.

Мүрәккәб чүмләнни компонентләри исә функција, мәнә, ин-тонасија, структур-грамматик чәһәтдән там бир вәһдәт тәш-кил едир ки, һәмнин вәһдәтин парчаланмасы ејни заманда чүм-ләнни мүрәккәблијини јоха чыхмасы демәк оларды. Вәһдәт-дә олан бу компонентләр мухтаријјәт тәшкил едә билмир; он-ларын ајрылыгда ифадә етдикләри мәнә вә интонасија һеч вахт мүрәккәб чүмләдәки мәнә вә интонесијанын там ејни дејилдир. Фикримизин охучуја ајдын чатмасы үчүн ики чүм-ләнни мүгајисәсини вермәји фәјдалы һесаб едирик: Көрүнүр, сән бәдии сөзүн гүдрәтинә јахшы бәләд дејилсән. Көзүм ај-дын, көзүмә сурәти-чанан көрүнүр.

Биринчи чүмлә садә, икинчи исә мүрәккәбдир. Она көрә дә икинчи мисалда сурәти-чанан мүбтәдасы илә көрүнүр хә-бәри арасында синтактик алагә мөвчуд олдуғу һалда, бирин-чидә ишләдилмиш көрүнүр сөзү илә чүмләнни дикәр сөзләри арасында белә бир грамматик алагә јохдур. Демәли, мүрәк-кәб вә садә чүмләни фәргләндирик үчүн тәкчә формаја де-јил, һәм дә мәнәја диггәт јетирмәк лазым кәлир.

Мүрәккәб чүмлә илә тәркибиндә ара конструкцијалар олан садә чүмләләрин икинчи фәрги одур ки, мүрәккәб чүмләнни һиссәләриндән (компонентләриндән) һәр бири чүмләдә ифадә едилән үмуми фикрин мүәјјән элементини охучуја (вә ја дин-ләјичијә) чатдырырса, ара конструкцијалар чүмләдәки об-јектив мәзмунла данышанын (јазанын) субјектив мүнасибә-

тини, шәхси һиссләрини әлагәләндирир. Даһа дәгиг десәк, мурәккәб чүмләнни компонентләри коммуникатив, ара конструктив сижалар исә експрессив, емоционал, чағырыш, тәкид вә функцијалар дашыыр.

Мурәккәб чүмләнни компонентләри илә ара конструктивларын мәналары, функцијалары кими, дејилиш тәрзи, ја интонасијасы да фәргләнир. Ән башлычасы исә одур ки, чүмләјә бәнзәјән ара конструктивлар мұвафиг синонимләри илә даһа дәгиг десәк, ара сөзләрлә әвәз олуна билир. Бизә елә кәлир ки, һаггында данышдыгымыз категоријалары шакирдләрә баша салмаг үчүн бу јолдан (ара конструктивларын синонимләри илә әвәз етмәк јолундан) истифадә олунамасы даһа фајдалы вә һисбәтән асандыр. Мәсәлән, **Мәнә елә кәлир ки (мәнчә, мәнни фикримә көрә вә с.) сән һәрдән чох әдаләтсиз данышырсан. Көрүнүр (мәнчә, мәнә көрә), Рафиг чох зәһмәткеш огландыр. О елә дүшүнүр ки, (онун фикринчә, онун фикринә көрә, онун дүшүндүјүнә көрә), мәсәлә чохдан һәл олунамашдыр...**

Табели мурәккәб чүмләләрин әксәријәти, даһа доғру сөз тәркибиндә ара конструктивлар олан садә чүмләләрә бәнзәјәнләри садә чүмләјә чеврилә билдији һалда, тәркибиндә ара конструктивлар олан вә илк бахышда мурәккәб чүмләнни кәтирән тырладан садә чүмләләр үзәриндә белә бир әмәлијат апарма мүмкүн дејилдир. Она көрә дә һаггында данышдыгымыз һәммин ики категоријаны шакирдләрә баша салмаг үчүн бундан да истифадә етмәк мәгсәдәмұвафигдир. Мәсәлән, нәгл интонасијасы илә ифадә едилән **Билмирәм, башымыза нә кәләчәјә мурәккәб чүмләсини Башымыза нә иш кәләчәјәни билмирәм** шәклинә салмаг олар. **Билмирәм, мән Сизә һеч бир сөз демәјәчәјәм чүмләсини исә «Мән Сизә һеч бир сөз демәјәчәјәни билмирәм** шәклиндә ишләтмәк олмаз.

Бәзи ара конструктивларын формача мурәккәб чүмләнни компонентләринә охшамасынын башлыча сәбәби одур ки, ара конструктивлар кенетик чәһәтдән, доғрудан да, мурәккәб чүмләнни тәркиб һиссәләри олмуш, лакин дилин инкишафы нәтијәсиндә тәдричән мүхтәлиф модал мұнасибәтләр ифадә етмәјә башламышдыр. Бунунла әлагәдар олараг, мұасир әзәрри дилиндә ара конструктивлар мурәккәб чүмләнни компонентнән олмаг әләмәтини итирмиш (вә ја итирмәк үзәрәдир) вә өзүнә мәхсус јени әләмәтләр кәсб етмишдир. Елә буна көрә дә мурәккәб чүмләнни әмәлә кәтирән садә чүмләләрдән бири

әмр, дикәри нәгли; бири әмр, дикәри суал вә с. интонасијасы илә ифадә едилә билмәдији һалда, ара конструктивлар чүмләләрдә белә һаллара тез-тез тәсадүф едилир. Мәсәлән, **Бујурун (әмр функцијасы, демәли, әмр интонасијасы), Сизи динләјирик (нәгли чүмлә интонасијасы). Инанын (әмр функцијасы) вә демәли, әмр интонасијасы), мән бүтүн варлыгымла Сизә бағлыјам (нәгли чүмлә интонасијасы) вә с. Булар садә чүмләләр олдуғундан компонентләр мүхтәлиф функционал типә маликдир. Мурәккәб чүмләдә исә, демәк олар ки, белә бир вәзијәт өзүнү кәстәрмир. Һәтта нәгл интонасијасы илә дејилән **Билмирәм башымыза нә иш кәләчәк мурәккәб чүмләсиндәки икинчи һиссә формача суал чүмләсинә бәнзәсә дә, әстиндә чаваб алмаг мәгсәди изләмир вә буна көрә дә сонунда суал ишарәси гојулмур.****

Умумијәтлә, мурәккәб чүмлә бүтөвлүкдә ваһид бир интонасија илә (ја суал, ја нәгл, ја әмр, ја да нида интонасијасы илә) дејилир. Ону әмәлә кәтирән садә чүмләләрдән бири, дејәк ки, мүстәгил нәгл, дикәри исә мүстәгил суал интонасијасы, илә ифадә едилә билмәз. Зира мурәккәб чүмлә, јухарыда гејд етдијимиз кими, там бир ваһид олуб, ваһид дә интонасија тәләб едир. Бу, адәтән, онун компонентләринин мүхтәлиф функционал типә малик олмасына имкан вермир. Әлбәгтә, кечид сарактери дашыјан бир нечә мурәккәб чүмлә тапмаг мүмкүнүр ки, онларын компонентләри илк бахышда мүхтәлиф функционал типә малик олсун. Лакин бу һеч дә мурәккәб чүмләнни әмәлә кәтирән садә чүмләләрдән бирини дикәринә гаршы гојдуру вә мурәккәб чүмләнни ифадә едир. Мурәккәб чүмләнни компонентләри јенә дә ваһид интонасија алтында бирләшмиш олур; ола билмәз ки, биз мурәккәб чүмләнни тәшкил едән ики садә чүмләнни бирини суал, дикәрини исә, дејәк ки, әмр интонасијасы илә ифадә едәк. Белә бир вәзијәтдә (ја'ни мурәккәб чүмләнни тәшкил едән садә чүмләләрдән һәр бири бир функционал типә малик олдуғда) чүмлә мурәккәб олмагдан узагташыр вә онун әвәзинә ики мүстәгил садә чүмлә мејдана чыыр. Ахы, бир чүмләнни интонасијасыны ики јерә бөлмәк олгәз. О (чүмлә), бүтөвлүкдә ја нәгли, ја суал, ја әмр, ја да нида чүмләси кими чыхыш етмәлидир.

Дејиләнләрдән ајдын олур ки, мурәккәб чүмләнни тәдриси процесиндә ону тәркибиндә ара конструктивлар олан садә чүмләләрлә мұгајисә етмәк вә бу јолла долашыглыгы арадан алдырмаг лазымдыр.

Нәһәјәт, долашыг мәсәләләрдән башка да, садә чүмләр төвләри илә бағлыдыр. Гурулушча нөвүндән асылы олмалар, дилдә олан бүтүн чүмләр үч мүнүм тәләбә чаваб мәлидир: 1) мә'начә нисбәтән битмиш фикир ифадә етмә грамматик чәһәтдән вә интонасијаја көрә формалашмалыдыр. 2) структура әсасыны тәшкил едән үзвләрә—мүбтәдә вә хәбәрә (һеч олмаса, онлардан биринә) малик олмалыдыр; чүмләни тәшкил едән бүтүн сөзләр мәзмун вә формача бәһәс бир илә гаршылыгы алагәјә кирмәлидир. Һәмин тәләб чүмләни мүнүм әләмәтләрини мүүјјәнләшдирдијиндән кирдләрини онлары шуурлу сурәтдә мәнимсәмәсинә хүсуси гәт јетирилмәлидир. Бундан сонра садә чүмләләри мүнүм мәнтиги әсасларә көрә группаларә бөлмәк о гәдәр дә чәтин мур. Мөвчүд дәрсикдә садә чүмләни нөвләри дүзкүн мәнтиги әсаслар үзрә тәсниф едилмәдијиндән бир сыра чәтинләр мејдана чыхыр. Орада көстәрилик: «Садә чүмлә һәм чүмләрини иштиракына вә һәм дә шәхсә көрә мүнүмләри нөвләри ајрылыр: 1) бүтөв чүмлә, 2) јарымчыг чүмлә, 3) шәхсә шәхссиз чүмлә, 4) гејри-мүүјјән шәхсли чүмлә, 5) адлыг чүмлә» (сәһ. 91). Әввәлә ону гејд едәк ки, һеч бир бөлкү икисә (чүмлә үзвләрини иштиракы вә шәхс) үзрә апарыла билә һәр бөлкүнүн бирчә әсасы олмалыдыр. Икинчиси, үч шәхсли, мүүјјән шәхсли, тәк вә чүттәркибли чүмләләр бәһәс дән кәнарда галмышдыр. Үчүнчүсү, јарымчыг чүмләләр бүтүн күн шәрһ олунмамышдыр. Китабда охујуруг: «Баш үзвәдән бири вә ја һәр икисә бурахылмыш чүмләјә јарымчыг чүмлә дејилир» (сәһ. 93). Һәмин тә'рифә ујғун олараг, јарым чүмлә үч нөвә бөлүнмүшдүр: мүбтәдәсиз, хәбәрсиз, мүбтәдәсиз вә хәбәрсиз. Һалбуки, ашағыда көрәчәјимиз ки, јарымчыг чүмлә инди дилчилик әдәбијјатында тамамилә башта килдә изаһ олунур.

Чүмләни икинчи мүнүм әләмәтинә — онун структура әсасыны тәшкил едән үзвләрә көрә садә чүмләләр ики јерә ајрылыр: 1) Мүбтәдә вә хәбәр әсасында формалашан чүмләләр бунлар чүттәркибли чүмләләр адланыр. 2) Ја тәкчә мүбтәдә вә хәбәрә да тәкчә хәбәр әсасында формалашан чүмләләр; бунлар чүттәркибли чүмләләр һесаб олунур.

Чүттәркибли чүмләләр мүбтәдә вә хәбәр зонасына парәлләл билдији һалда, тәртәркибли чүмләләр бу әләмәтдән бәһәс румдур. Демәли, дилимиздәки бүтүн садә чүмләләр башта чүмләрини мөвгејинә, иштиракына көрә чүттәркибли вә тәртәркибли олмәгла ики мүнүм група бөлүнә биләр.

Садә чүмләләрин тәснифиндәки икинчи мәнтиги әсас баш үзвләрдән асылы олан, онлары тамамлајан үзвләрин, ја'ни икинчи дәрәчәли үзвләрин мејданда олуб-олмамасы илә бағлыдыр. Һәмин зәмин үзәриндә бүтүн садә чүмләләр мүнүмләр вә кениш олмәгла ики јерә бөлүнур. Мүнүмләр чүмләләрдә һеч бир икинчи дәрәчәли үзв олмур; кениш чүмләләр исә (тәк вә ја чүттәркиблијиндән асылы олмәјараг) елә чүмләләрдир ки, баш үзвләрини јанында онлары изаһ едән сөзләр—икинчи дәрәчәли үзвләр дә иштирак едир. Мәсәлән, мән јазырам чүмләни чүттәркибли, кәтирирләр исә гејри-мүүјјән шәхсли тәртәркибли мүнүмләр чүмлә олдуғу һалда, мән мәктүб јазырам вә хәстәни кәтирирләр чүмләләриндән биринчиси чүттәркибли, икинчиси исә гејри-мүүјјән шәхсли тәртәркибли кениш чүмләдир. Чүнки һәр ики һалда баш үзвләр изаһедичи (икинчи дәрәчәли) үзвә маликдир. Белә ки, биринчи мисалда чүттәркибли, икинчидә исә тәртәркибли чүмләни хәбәри тамамлығын көмәји илә изаһ олунур. Демәли, тәкчә чүттәркибли дејил, тәртәркибли чүмләләр дә кениш вә мүнүмләр ола биләр.

Садә чүмләләр бир дә структура тамлығына көрә группаларә бөлүнур. Белә ки, әкәр тәк вә ја чүттәркибли, мүнүмләр вә ја кениш чүмлә типләрини бүтүн үзвләри јериндәдирсә, белә чүмләләр бүтөв һесаб едилир. Әксинә, әкәр һәмин типләрә хас олан үзвләрдән бири вә ја бир нечәси мејданда дејил, ләкин асанлыгла тәсәввүрә кәтирилә, бәрпа едилә билирсә, бу чүр чүмләләр јарымчыг олур. Мисалларә нәзәр салаг.

- Сән дүнән һарада идин?
- Институтда.
- Һансында?
- АПИ-дә.
- Архамызча кәлибләр.
- Һарадан?
- Идарәдән.

Әввәлинчи мисалын илк чүмләси (Сән дүнән һарада идин?) чүттәркибли олуб кенишдир. Јердә галанлары исә (—Институтда.—Һансында?—АПИ-дә) чүттәркибли јарымчыг чүмләдир. Бунун сәбәби одур ки, «Институтда» јарымчыг чүмләси «Мән дүнән институтда идим» бүтөв чүмләсини вәзифәсини јеринә јетирир. Ләкин шәрант имкан вердијиндән чүмләни бир чох үзвләрини ишләтмәјә еһтијач һисс едилмир. Һәмин үзвләр нитг ситуасијасындан мә'лум олур, бәрпа едилә билир. Икинчи мисалда биринчи чүмлә (Архамызча кәлибләр)

дэр) гејри-мүэјјөн шәхсли төктөр; дикәр чүмлэләр исә (Һарадан?—Идарәдән) гејри-мүэјјөн шәхсли төктөркибли жарымчыг чүмләдир. Демәли, һәм чүттәркибли, һәм дә төктөркибли чүмлэләр бүтөв вә жарымчыг ола билдир.

Жарымчыг чүмлэләрдә мүбтәда, хәбәр вә икинчи дәрәчәли үзвләр бурахыла биләр. Мәсәлән: Илк дәрәдә «әлифи» кечәндә мүәллим бүтүн күнү тәләбәсинә бу һәрфлә башланан Азадлыгдан, Азәрбајчандан вә Араздан данышды. Икинчи күн беји өјрәдәндә она Бабәкдән мә'лумат верди. (С. Дағлы, «Кәчил гапысы»).

- Һәмишәми дәрәләриндән «б» алырсан?
- Һәмишә!
- Мән охумағы чох севирәм.
- Сев, севсән јахшыдыр.

Икинчи чүмлә мүбтәдасыз, дөрдүнчү хәбәрсиз, алтынчы исә тамамлыгсыз жарымчыг чүмләләрдир. Жарымчыг чүмләләр бирчә үзвдән ибарәт ола биләр: Отагда ким вар? — Күларә. Әһмәд нә ишлә мәшғулдур? — јазыр. Дүнән киминлә данышдырды? — Гардашымла. Мән нә вахт јалан данышдым? — Индичә.

Һәмин мисалларда Күлара (мүбтәда), јазыр (хәбәр), гардашымла (тамамлыг), индичә (зәрфлик) чүмләләри бирчә үзвлә ифадә олуномушдур.

Жарымчыг чүмләләри мүэјјәнләшдирмәк үчүн үч мүһүм шәрт нәзәрә алынмалыдыр: 1) шәраит, 2) чүмләдә иштирак едән үзвләрин иштирак етмәјән үзвләрлә синтактик әлагәси, 3) чүмләнни мә'наја көрә контекстлә бағлылыг дәрәчәси. Жарымчыг чүмләләр даһа чох үслуби характер дашыјыр. Апарычы олан, елә буна көрә дә мәнтиги вурғу гәбул едән үзв сахлаңылыр, галан үзвләр исә чүмләдә ишләдилмир. Жарымчыг чүмләнни нитгдәки әһәмијјәти мәһз бунунла изаһ олуномалыдыр!

Жарымчыг чүмләләр хүсуси гурулуша малик олмајыб, бүтөв чүмлә типинә ујғун кәлир. Мәсәлә бурасындадыр ки, нитг шәранти бүтөв чүмләнни бә'зи үзвләрини бурахмаға имкан јарадыр. Һәмин шәраитә контекст, мәнтиги вурғу, мимика, интонасија вә с. дахилдир.

Дәрәликдә адлыг чүмләләр хүсуси нөв кими верилмишдир. Әслиндә исә олар төктөркибли чүмләнни нөвүдүр. Жарымчыг чүттәркибли чүмләләрлә адлыг чүмләләри фәрглән-

дирмәји бачармаг лазымдыр. Бунун үчүн бир мүһүм принцип вардыр. Адлыг чүмләләрдә хәбәрә аид олан икинчи дәрәчәли үзвләр (зәрфлик, тамамлыг) ола билмир. Әкәр һәмин үзвләрдән тәкчә бири дә олса, онда чүмлә адлыг дејил, чүттәркибли жарымчыг олар. Мәсәлән, һәр тәрәф күл, чичәк! Ајағынын алтында халча! типли чүмләләр адлыг јох, жарымчыг чүмләләрдир.

Мүбтәдасыз төктөркибли чүмләләри нөвләри бунлардыр: шәхссиз, гејри-мүэјјөн шәхсли, үмуми шәхсли, мүэјјөн шәхсли.

Шәхссиз чүмләләри мүбтәдасы олмур вә тәсәввүр едилә билмир. Мүбтәдасы бурахылмыш жарымчыг чүмләләрлә шәхссиз чүмләнни фәрги дә мәһз бундадыр ки, биринчидә мүбтәданы бәрпа етмәк олур, икинчидә јох.

Гејри-мүэјјөн шәхсли чүмләнни хәбәри грамматик чәһәтдән мүбтәданы еһтива етсә дә, ону (мүбтәданы, иш көрәни) конкрет шәкилдә көстәрмәк олмур (Јаманча јазыблар). Үмуми шәхсли чүмләләрдә хәбәр грамматик чәһәтдән мүэјјөн шәхси билдирсә дә, мә'нача үмумилик ифадә едир (нә әкәрсән, ону бичәрсән).

Мүэјјөн шәхсли чүмләләрдә мүбтәда иштирак етмир, амма хәбәр ону өзүндә әкс етдирә билир. Бу чүр хәбәрләр фе'лин 1-чи вә 2-чи шәхсләри илә ифадә олуноур. Чүнки һәмин шәхсләрдә хәбәр мән (биз), сән (сиз) әвәзликләри илә ифадә олунаан мүбтәданы мүэјјөн мә'нада әкс етдирир. Үчүнчү шәхсдә исә мүбтәда конкрет олмур. Она көрә дә хәбәри үчүнчү шәхслә ифадә едилән чүмләләр жарымчыг һесаб олуноур.

Мүэјјөн шәхсли чүмлә она көрә төктөркибли һесаб едилмәлидир ки, олары мүбтәда вә хәбәр зонасына парчаламаг олмур. Кәлирәм, кәлирик, кәлирсән, кәлирсиниз чүмләләриндә мүбтәда јохдур вә онун ишләдилмәсинә еһтијач да һисс едилмир. Демәли, бунлар јалныз хәбәр әсасында формалашыб. Белә чүмләләрә мүбтәда хүсуси һалларда (мүгајисә, мәнтиги вурғу вә с. тәләби илә) артырылыр. Бу заман чүмлә чүттәркиблијә чеврилир.

Мә'лумдур ки, азәри дили курсунда мөвзуларын чоху бири бири илә бағлыдыр. Она көрә дә бир дәрәсин јахшы тәдриси дикәр мәсәләләри асан өјрәнилмәсинә мүсбәт тә'сир көстәрир. Мәсәлән, исмин тә'рифини өјрәдән мүәллим тә'рифци әсас әләмәтләрини јахшы баша салырса, шакирдләр дикәр нитг һиссәләрини тә'рифини мүстәгил сурәтдә мәнимсәјә биләрләр.

Елэ мөвзулар да вардыр кн, сонракылар үчүн ээмин жардыр. Экэр аһәнк гануну пис мәннмсәдилмиш оларса, шәккәчиләрин ики вә дөрд чүр жазылышыны өжрәтмәк хејли чәтәо-лар. Охшар (аналожн) мөвзулардан эввәлинчисинин јакшы тәдриси сонракыларын мүстәгил өжрәнилмәси үчүн ачар рәлуну ојнајыр. Белә кн, «Сөзүн тәркиби» параграфы кечиләр кән садә, дүзәлтмә вә мүрәккәб сөзләрин мүһүм әләмәтләр шүүрлу сурәтдә өжрәдилмишсә, шакирд бир нечә дәрәдән сәра исмин гурулушча нөвләрини мүстәгил јолла өжрәнмәкдә гәдәр дә чәтинлик чәкмәз. Бу исә өз нөвбәсиндә шакирди сәфәтин гурулушча нөвләрини мәннмсәмәјә һазырлајыр вә с.

Бу фактлар сүбут едир кн, мүәллим илк мөвзуларын тәдрисиндә даһа фәал олмалы, сонра кәлән охшар мөвзулары илк шакирдләр мүстәгил (мүәллимин рәһбәрлији алтында) өжрәнмәлидирләр.

ҺӨКМ, ЧҮМЛӘ ВӘ ҮСЛУБ

Сәрхан АБДУЛЛАЈЕВ,

М. Ф. Ахундов адына АПДИ-нин диссертанты.

Сөзләр объектив варлыгын ән кичик зәррәләри, инсанлар сарасында фикир мүбадиләсини тәмин едән кичик «фикир лентләридир».

Бу «лентләр» бир-биринин учуна дүзүлдүкдә, бир-бири илә әләгәләндикдә «фикир кадрлары» алыныр. «Инсан», «дәниз», «бөјүк», «чошмаг» кими сөзләрдә һөкм олмаса да, онлар нитг просесиндә һөкмә чеврилә билән фикир парчаларыдыр. Демәли, һәмнин сөзләр онларла әләгәдар олаң там биткин һөкмләрин јаранмасы үчүн тәбии-мәдди әсас тәшкил едир. «Инсан» вә «бөјүк» сөзләри конкрет вәзијәтдә мәнтиги һөкм ифадә етмәсә дә, бу «фикир һиссәләри» «инсан бөјүкдүр» нәгли чүмләси илә формалашан бүтөв мәнтиги һөкмү әмәлә кәтирир. Һәмнин һөкм даһа бөјүк бир «гурашдырма панели» кими өз нөвбәсиндә инсанла әләгәдар олан үмуми мәнтиги-һөкмләр силсиләсиндә ән кичик бир «фикир ваһидинә» дә чеврилә биләр. Беләликлә, чүмлә рабитәли нитгин ән кичик ваһиди олдуғу кими, конкрет бир һөкм дә үмуми һөкм вә әгли нәтичәләр зәнчири-нин кичик бир һәлгәси олуб, һәмнин мәнтиги бүтөвә хырдача бир «һөкм деталы» кими дахил олур.

Ејни мәнтиги әләгә вә асылылыг вәзијәтинин һәтта, бүтөв бир мәнтиги там кими һөкм ифадә етмәјән суал вә әмр чүмләләриндә дә көрмәк олар. Мүгабил тәрәфдән чаваб алмаг, мәлүм олмајанлары өжрәниб-билмәк мәгсәди илә ишләдилән суал чүмләләри вә мүгабил тәрәфи мүәјјән бир иши көрмәјә тәһрик етмәк мәгсәди дашыјан әмр чүмләләри дә мәлүм «фикир

кәсікәләрнә», объектив керчәклик һадисәләри һаггындакы «иәкни мә'луматлар» әсасында гурулу. Сөз—деталлар бу ифадә вәзијәтиндә һеч олмәсә кичик бир мәнтиги һөкм зәнчири ја-рада билмәсә дә, суаллыг вә тәһриклик дахилиндә мүәјјән һөкм моментләри әмәлә кәтирир. Мәсәлән, «Атан евә нә вахт кәләчәк?» суал чүмләсиндә ән азы ашағыдакы һөкм момент-ләри вардыр:

- а) мүгабил тәрәфин атасы вар;
- б) ата евә кәләчәк.

Јахуд, «Оглуң дәрәдән кәлибми? суал чүмләси: а) суалда мүрачнәт олунаң шәхсин оғлу вар; б) онун оғлу мәктәбдә оху-јур; в) о, (оғул) мәктәбдән кәләчәк кими «хам» мә'лумат вә билликләр үзәриндә гурулмушдур. Әкәр бу «фикир фактлары» јохдурса, һәмнин суал чүмләси дә јохдур. Бунун кими «Гој мәк-тәблиләр колхоз клубунун гаршысына топлашсынлар» әмр чүмләсиндә кәндә мәктәбин олмәси, орада мәктәблиләрин тәһсил алмәси, колхоз гурулушунун һөкм сүрмәси, кәндә клубун да олмәси кими фактлар тәсдиг едиллир вә мүгабил тәрәф дә мәһз бу мөвчуд оланлар әсасында мүәјјән бир иши көрмәјә тәһрик олуңур. Әкәр бу дејиләнләр јохдурса, тәһрик ки, онларла әлагәдар олан бир ишин көрүлмәси тәләби дә ол-маја чагдыр. «Достунун үнваныны мәнә вер» чүмләсиндә «се-нин достун вар», «мән онуң үнваныны билмирәм», «онун үнва-ны мәнә лазымдыр» вә бир гәдәр дә узаға кетсәк онун үмумиј-јәтлә үнваны вардыр, «о һарада исә олур» кими халис «тәһрик һөкмүн» ифадәсини көрмәмәк олмәз. Бә'зи дилчиләр «гапыны ач» кими әмр чүмләләриндә «гапы өртүлүдүр» мәнтиги һөкмү-нүн ифадә едилдијини сөјләјирләр.

Беләликлә, нәгли чүмләләр кими суал вә әмр чүмләләри дә керчәк һөкм актлары, объектив мә'лумат вә тәсәввүрләр әса-сында гурулу. Фәрг бурасындадыр ки, нәгли чүмләләрлә әв-вәлчәдән мә'лум оланлар әсасында һөкм вердијимиз һалда, суал вә әмр чүмләләри илә әввәлчәдән мә'лум оланлар әсасын-да суал верир вә ја мүәјјән бир иши ичра етмәјә тәһрик еди-рик.

Филологи әдәбијатда тәсдиглик вә инкарлыг билдирән суал чүмләләри «риторик суал» адландырылыр. Тәһриклик мәгсәди дашымајан, тәсдиглик вә инкарлыгын емоционал ифадәси кими формалашан әмр конструксиясыны да шәрһи олараг «риторик» әмр адландырмаг олар.

Риторик суал чүмләләринин ишләдилмәсиндән мәгсәд гәти һөкмү емоционал моментлә бирләшдирмәкдир. Тәсдиг вә инкар һөкмүн суал формасында верилмәси, нәгли чүмлә «гијафәсин-дән» чыхарылараг суал интонасиясына «пәрчим едилмәси» чүмләни дахилән тамлашдырыр, фикрә бир һәгигәт гүввәси, тәкзибедилмәзлик кәтирир. Риторик суал чүмләләринин мән-тиги әсасыны тәшкил едән һөкм даим емосија илә мүшајнәт олунур, мүхтәлиф һисси рәнкләрә бојанараг әлванлашыр. Мә-сәлән:

- 1) О сары симләрин лисаны, Салмазмы һејрәтә ийсаны? (М. Мүшфиг).
- 2) Ситарә—Фәрһад, Фәрһад!.. Јазыг Фәрһадым, ики севки-линин бәрәбәр өлмәси хошбәхтлик дејилми? (Ч. Чаббарлы).
- 3) Лакин бу бој атыб галхан чаванлыг чағларынын бирдән сел кими ашыб-дашан бу һиссләринә гаршы һансы ганун бир Сәдд—Чин чәкә биләрди? (С. Рәһимов).

Мисаллардан ајдын олур ки, «О сары симләрин лисаны ин-саны һејрәтә салыр», «ики севкилинин бәрәбәр өлмәси хош-бәхтликдир», «...чаванлыг чағларынын бирдән сел кими ашыб-дашан бу һиссләринә гаршы һеч бир ганун Сәдд—Чин чәкә билмәзди» кими мүстәгим ифадә вәзијәтинә нисбәтән риторик суал чүмләләри адаһа күчлү тәәсүрат ојадыр, даһа тутарлы вә јапышыгы көрүнүр. Риторик суал конструксиясы тәкчә фикри ифадә етмир, һәм дә мүәллифин ифадә олунаң күчлү һисси мүнәсибәтәндән хәбәр кәтирир, үмуми мәтнә әлван «емосија илмәләри» ишләјир.

Бә'зи мәнбәләрдә риторик суал чүмләләри јалныз тәсдиг һөкмүнүн рәнкли ифадәси кими изаһ едиллир. Һалбуки риторик суал инкар һөкмә дә адекват (там ујғун) олур. Марағлы бу-расыдыр ки, риторик суал фигуру дахилиндә тәсдиг вә инкар һөкмләр һәм грамматик инкарлыг вә тәсдиглик әләмәтләринин мејданда олмәси вә һәм дә бу әләмәтләрин мејданда олмама-сы шәраитиндә формалашыр ки, бунун да нәтичәсиндә тәсдиг-лик вә инкарлыг мүхтәлиф ифадә шәкилләриндә тәзаһүр едир.

Тәсдиглик вә инкарлыг әләмәтләринин олуб-олмамасына вә һабелә мәнтиги һөкмүн ифадә сәчијјәсинә көрә риторик суал чүмләләринин ашағыдакы нөвләрини көстәрмәк олар:

1. Хәбәри тәсдигдә олуб, инкар һөкм билдирән риторик суал чүмләләри; мәс.:

- 1) Ким кечән өмрүмүн бир күнүнү мәнә гајтарыб верә би-ләр? (М. Ибраһимов) — һеч ким... верә билмәз.

2. Кэрэмов — Бас елэ билирсиниз мэним фэалијјетим бир саатын, ики саатын ичинэ сығышар? (С. Рәһман) — Мэним фэалијјетим бир саатын, ики саатын ичинэ сығышмаз.

2) Хәбәри инкарда олуб, тәсдиг һөкм билдирән риторик суал чүмлэләри; мәс.:

Көј-көлүн үстүндә һачадил Кәпәз,

Дејилми дүнјанын бир илк көзәли? (С. Вурғун).

Көј-көлүн үстүндәки

Һачадил Кәпәз дүнјанын бир илк көзәлидир.

2. Бас «Дуст бипәрва, фәләк бирәһм, дөвран бисукун» дәрәң Фүзули, фәләјә вә дөврана гаршы үсјан галдырмырдымы? (Т. һачыјев) — Фүзули фәләјә вә дөврана гаршы үсјан галдырды.

3. Хәбәри тәсдигдә олуб, тәсдиг һөкм билдирән риторик суал чүмлэләри; мәс.:

1. Мән һалә о күнләри бу Маро гардаша данышдығым Шамо сөһбәтнин һеч бизим бу Кәрбалајы әмијә демәк истәмирдим. Сафо оғлу Шамо һеч дә бизим Маро кирвәнин гәсдинә долмаг истәјирди?.. (С. Рәһимов) — Сафо оғлу Шамо јаманча бизим Маро кирвәнин гәсдинә долмаг истәјирмиш.

2) Кэрэмов — Зијнәт нүмајәндә кедиб, чох көзәл, ону ким нүмајәндә көндәриб? (С. Рәһман) — Зијнәти мән нүмајәндә көндәришәм. Мән. Мән Кәримов.

4. Хәбәри инкарда олуб, инкар һөкм билдирән риторик суал чүмлэләри; мәс.:

1. Әлбәттә, онун үзүндә һәја вар, сәнин кими ат Балаханым дејил ки? (С. Рәһимов) — Онун үзүндә һәја вар, о сәнин кими ат Балаханым дејил.

2) Ај балам һалва-һалва демәклә ағыз ширин олмаз ки? Торпаг-торпаг демәклә дә амбар долмаз ки? (С. Рәһимов) — Һалва-һалва демәклә ағыз ширин олмаз. Торпаг-торпаг демәклә дә амбар долмаз.

Емосијаны һөкмә даһа јахшы һопдурмаг, бу вә ја дикар бир фикри даһа кәскин шәкилдә мејдана атмаг үчүн бәзән ифадәјә һәм тәсдиглик вә һәм дә инкарлыг рәнкләри «гәти-лыр». Бу, чох вахт тәсдиг һөкмүн ән гәти емосионал ифадәси кими формалашыр вә јүксәк експрессивликлә (јүксәк тәсирлә) сәнијјәләнир.

1) Гара булудлар ојнашыр, инди нәдир әлачымыз,
Чулғалајыр бизи думан, мән дејән олду, олмады?

(М. Ә. Сабир).

2) Баларза — Арвад мәнимдир, мәним дејил, һә?

(Ч. Чаббарлы).

Тәсдиг вә инкар рәнкли белә емосионал чүмләләрин бир һечә дәфә тәкрар едилмәси тәсдиглик рәнkini даһа да түндләшдирир; елә бил ки, бојаг газанына бир-биринин ардынча бир һечә а... рәнк атырсан:

Мирзә Сәмәндәр — Адә, ихтијарым јохдур? Ихтијарым јохдур? Мән мүдирәм, јох? Мүдирәм, јох? Мән көпәк оғлу мүдирәм, јох? (Ч. Чаббарлы).

Тәсдиг һөкмү емосионаллашдырмаг үчүн, ајры-ајры сөзләрин гаршылашдырылмасындан да кениш истифадә олунур. Мәсәлән:

1) Ганчыг, сәни мән базара көндәришдим, ја бура?

(М. Ибраһимов).

2) Мирзә Сәмәндәр — Мән бир билмәк истәјирәм ки, бу харабада мүдир кимдир? Сәнсән, ја мән? (Ч. Чаббарлы).

3) Јохса о зорбалыгда дүнја падшаһы һеч өз-өзүнә јыхылардымы? Әсла, һеч бир заман! (С. Рәһимов).

Гејд етмәк лазымдыр ки, белә чаваблы риторик суал чүмләләри чанлы данышыг дили үслубунда вә һабелә даим һәммин ифадә муһитинин сағлам һавасы илә нәфәс алан бәдин вә публилист үслубларда даһа сых сыраларла ишләнир вә нитгин диалоглашмасына хидмәт едир; монолог нитгинин суал-чаваб шәклиндә гурулмасы мәтнә бир ајдынлыг вә «диалог истилији» кәтирир. Фикримизи сүбут етмәк үчүн мүасир әдәбијјатымызда халг јазычысы С. Рәһимовун «Кирпи» журналынын бу илин феврал нөмрәләриндән бир парчаны нәзәрдән кечирмәк кифәјәтдир:

«Әввәл күндән Күмүшбәдән Гурбангулунун көзүнүн одуну алмышды. Сөзүнүн бири ики дејилди: «өл-өл, гал-гал!»...

Көтүрүб баһанда, гаратикан доггазын ичиндә сәһәр тездән ким әлләширди? Гурбангулу! Һәјәт-бачаны ким сүпүрүрдү? Гурбангулу! Көз гојанда, бир чүт ведрәни гапыб узаг булагдан ким су дашыјырды? Гурбангулу! Јамаглы зәнбили көтүрүб базара ким чапараглајырды? Гурбангулу! Нәзәр саланда, һинд тојугларына ким көз олур, гапыдан гырага кетмәјән тојуг-чүчәјә ким дән сәпирди? Гурбангулу! Ким бағчаны белләјиб-бечәрирди? Гурбангулу! Ким гонаг кәләндә ајаггабларыны астанада чыхартдырыб зығсыз чустлары онун мүгабилиндә чүтләјирди? Гурбангулу? Ким тәпәл чамышы топуглајыб кәнд нахырына гошурду? Гурбангулу!...».

Риторик эвр һаггында. Риторик суал чүмлөләриндә олдуу кими, риторик эвр чүмлөләриндә дә мәнтиги һөкм емосија ил «бојаныр», жүксәк һисси кәркилијә вә дәрри дахили еһтирас түввәсинә малик олур. Мәсәлә, әкәр савашанлардан бири бирисини вурмагла һәдәләјирсә вә һәдәләнән тәрәф дә һәдәләјән тәрәфә «вур, вур да, вур! Вур көрүм нечә вурурсан!» дејирсә, о, һеч дә мүгабил тәрәфи ону вурмаға тәһрик етмәк (2) мәгсәди дашымыр, әкәсинә, рәғибини ону вурмаг игтидарында олмадыгыны вә ја вурарса даһа күчлү чаваб зәрбәсинә объект ола биләчәјини емосионал шәкилдә тәсдиг едир.

«Гарға вә түлкү» адлы халг һағылында дејилир ки, «бир түлкү гарғаны онун јува гурдугу ағачы кәсмәклә һәдәләјәр вә гарға да ондан горхуб һәр дәфә баласынын бирини түлкүгә «ган-баһасы» верәрмиш. Нәһајәт, бир күн гарға түлкүнүн ганлы һијләсиндән хәбәр тутур вә јени гурбан тәләб едән дүшмәнинә белә чаваб верир: «Балтан јох, мишарын јох, кәс көрүм нечә кәсирсән!» һеч шүбһәсиз ки, бурада тәһриклик мәзмуну јохдур. «Тәрс ифадә» фонунда мишарсыз—балтасыз ағачы кәсмәк имканы емосионал шәкилдә инкар олунур. Бу хүсусијәт мәнтиги һөкм ифадә едән эвр чүмлөләрини дә риторик фи-гурлара дахил етмәјә һагг верир.

Беләликлә, мәнтиги һөкмләр јалныз јекрәнк шәкилдә дејил, мүхтәлиф вә рәнкәрәнк синтактик-интонасијалы форма-ларда, «рекламлы» ифадә шәкилләриндә тәзаһур едир.

ДИЛИН ТӘДРИСИНДӘ УСЛУБИЈАТ МӘСӘЛӘЛӘРИ

Әһмәд ГӘРИБЗАДӘ,

Азәрбајҗан ССР МН-һиң Мүәллимләри Тәкмилләшдирмә
Институтунун әмәкдашы.

Узуи мүддәт мәктәпләримиздә услубијәт тәдрис олунмадығындан шакирдләрин нитгини инкишаф етдирмәк сәһәсиндә дил-әдәбијјат мүәллимләрини иши хејли чәтниләшмишдир.

Мә'лумдур ки, мәдәни нитг дедикдә тәкчә фикри тәһриф етмәјән, дилин грамматик тәләбләрини позмајән нитг дејил, һәм дә өз аһәнкдарлығы, лүғәт зәнкнилији вә рәнкәрәнклији, бәдни чәһәтдән чәлбедичи олмасы вә с. хүсусијјәтләри илә фәргләнән нитг нәзәрдә тутулур. Она көрә дә шакирдләрин нитг мәдәнијјәтинин инкишаф етдирилмәси үзәриндә иш апарыларкән, дилин тәдрис процесиндә услуби мәсәләләрә лазыми јер верилмәлидир.

Грамматика јалныз дилин гајда ганунларыны, нормаларыны өјрәдир. Зәнкни сөз еһтијатына малик олмаг, дилин мүхтәлиф ифадә васитәләриндән бачарыгла истифадә етмәк; фикри даһа тәсирли, даһа ајдын вә конкрет, сәлис вә чазибәли ифадә етмәк үчүн сөзләри дүзкүн сечмәк, аз сөzlә бөјүк фикир сөјләмәк вә с. мәсәләләр исә услубијјәтә андир.

Республикамызын бир сыра мәктәпләриндә узун мүддәт апарылан мүшаһидәләр көстәрир ки, бә'зи габагчыл дил-әдәбијјат мүәллимләри програм вә дәрсликләримиздә лазыми ма-териалларын верилмәмәсинә бахмајараг, шакирдләрдә азәри дилинин әмәли характерли услуб нормаларына данр мә'лумат вермәји дә унутмурлар. Олар грамматика дәрсләриндә ајры-

ајры бәһсләри үслуби мәсәләләрлә әлағәләндирир; һәр дәрәсә мұәјјән бир үслуб проблемни һәлл етмәклә шакирдләрин нитгиндәки нөгсанларын арадан галдырылмасына һәлл олурулар. Лакин дил-әдәбијјат мұәллимләринни бөјүк әксәријјәти дил дәрәсләрини үслуби мәсәләләрлә әлағәләндирир. Ачығ десәк, елә мұәллимләрә дә тәсадүф едилир ки, онларын өзләриниң үслубијјат һағғында там вә дүзкүн тәсәввүрү јохдур.

Мәһз буна көрә дә дил-әдәбијјат мұәллимләринә методик көмәк мәгсәди гаршыја гојуларағ, дил дәрәсләриндә мұвафәқ мәвзулар тәдрис едиләркән, онларын һансы үслуби мәсәләләрлә әлағәләндирилмәси һағғында бә'зи мұлаһизәләр сөјләмәк зәрури һесаб едилир.

Грамматик гајдаја көрә лығ, лик,... шәкилчили исимләр чә шәкилчиси гәбул етмәмәлидир, лакин бә'зән үслубун тәләбинә көрә, һәмни исимләр чә шәкилчиси гәбул едир. Мәсәлән «Күр дағ јерләриндә курулту илә, дүзәнликләрдә исә сакин ахыр», «Гартал һәмишә уча дағ зирвәсиндә, гајалығлардә мәскән салыб гәрар тутар». Ејни фикри ифадә етмәк үчүн исим мұхтәлиф һал шәкилчиләри гәбул едир:

- а) сөһбәт дәрәсән кедирди;
- б) сөһбәт дәрәсә һағғында иди;
- в) сөһбәт дәрәсин барәсиндә кедирди;
- г) сөһбәт дәрәсә данр иди.

Мәнсубијјат шәкилчиләриниң тәдриси заманы јери кәлдик чә шәхс әвәзликләриниң ихтисары јолу илә нитгдә јығчамла јаратмаға диггәт јетирилмәлидир.

«Ел билир ки, сән мәнимсән,
Јурдум, јувам, мәскәнимсән.
Анам доғма вәтәннимсән.
Ајрылармы көнүл чандан,
Азәрбајчан, Азәрбајчан!»

Лакин I, II шәхс шәкилчиләри үзәринә дүшән мәнтиги вурғу шәхс әвәзликләриниң ихтисар етмәјә имкән вермир. Әкәр бир әвәзликләри ихтисар етсәк, бөјүк үслуб сәһвинә јол вермиш оларығ. Мәсәлән, «Бу мәним китабымдыр» әвәзинә «Бу китабымдыр» демәк мүмкүн дејилдир.

Сифәтин тәдриси просесиндә синоним вә антоним сифәтләрә, сифәт дәрәчәләринә данр үслуби чалышмалар нитг инафаында аз әһәмијјәтли дејилдир.

Нитгдә шәхс әвәзликләриниң ишләдилмәсиндә дә бә'зи үслуби чәһәтләр вардыр. Бу чүмләләрә диггәт јетирәк: «Әли комсомол тәшкилаты катибиниң јанына кедәчәкдир. О, саат 3-дә тарих кабинетиндә олмалыдыр», «Сәдр бригадирә Әнвәри өз јанына чағырмағы тәклиф етди». Көрүндүјү кими, бу чүмләләрдә икимәналылығ вардыр. Белә үслуби гүсурларә малик олан чүмләләри нитгдә ишләтмәк, буиларын әвәзинә фикри конкрет шәкилдә ифадә едән чүмләләр ишләтмәк мәсләһәтдир.

Үслуби хәтаја јол вермәк үчүн бә'зи һалларда әвәзликдән истифадә етмәк зәруридир. Мәсәлән, «Бизә, бүтүн совет халгына Вәтән һәр шејдән мүгәддәсдир» әвәзинә «Бүтүн совет халгына Вәтән һәр шејдән мүгәддәсдир» демәк дүзкүн олмаз. Чүнки сонунчу чүмләдә данышан шәхсин һансы өлкәнин вәтәндашы олмасы ајдын дејилдир.

Нитгин тә'сир гүввәсини артырмағ үчүн бә'зән данышан өзүнә II вә III шәхс кими мүрачигәт едир. «Дүнјанын ишинә бах, сән бир кәндин ағсаггалы оласан, ағзындан сүд ији кәлән бир ушағ да сәнин сөзүнә бахмасын».

«Нә едим, нә чарә гылым, һәркаһ үзүнә ағ оларсан, дејәрләр ки, Өмәр дәли олубдур, олмазсан галарсан јана-јана» (Н. Нәриманов).

«Сабаһдан ахшамадәк, ахшамдан сабаһадәк арвад кими кәрәк алачығын ичиндә отурасан. Әкәр гошуна кетмәк истәсән дә, кәрәк анчағ чылпағ ләзкиләрин үстүнә кедәсән» (М. Ф. Ахундов).

«Сизә ана дилиндә дејирләр, сиздән хаһиш едирләр». «...Новрузәли һәлә өлмәјибдир ки, сән онун ағасынын кағызыны апарасан» (Ч. Мәммәдгулузадә).

Бә'зән һөрмәт әләмәти оларағ II шәхсин тәки онун чәми илә ифадә олунар: «Јолдаш Мусајев, сиз нә бујурусунуз?».

Фе'лин тәдрисиндә үслуби хүсусијјәтләр диггәти даһа чоғ чәлб едир. Мә'лумдур ки, чүмләләрдә заман мәфһумуну башга бир заман мәфһуму илә әвәз етмәк чоғ һалларда мүмкүн олмур. Мәсәлән, «С. Вурғун јазмышдыр, биз онун әсәрләрини севә-севә охујуруг, кәләчәк нәсилләр дә, онун зәнкниң әдәби ирсинә бөјүк һөрмәт вә еһтирам бәсләјәчәкләр». Бу чүмләләрдә мәнтиги ардычыллығла ифадә олунаған заман мәфһумларынын јерини дәјишмәк; бирини дикәри илә әвәз етмәк олмаз. Лакин үслубијјатын тәләбинә көрә, бә'зи һалларда мұәјјән бир заман

мәфһумуну башга бир заман мәфһуму илә эвәз етмәк мүмкүн дүр.

Маркс дејир: «Дил практик реал шуурдур».

Ленин дејир: «Дил инсанлар арасында ичтиман үнсидир». (Бу чүмләрде кечмиш заманын эвәзинә индикки заман шәкилчиләри ишләнишидир).

Кәләчәк замана анд олан иш вә һәрәкәтин ифадәси бәзә кечмиш вә ја индики заман шәклиндә ола биләр.

«Мән кетдим, сиз дә даламча кәлин», «Мән бу ил Москваја кедирәм».

«Баша дүшүм, хала сәнә гурбан, кедирәм» (Ү. Нәчывәјов).

Бә'зи һалларда заман шәкилчиләри конкрет заман мәфһумундан чох, бир нөв үмумиләшмиш мә'наны, һамыја анд едиләси олан адәт, хусусијәт, вәрдиш вә хусусијәти ифадә едиш.

«Мән саат 7-дә јатағымдан галхырам, 8-дә ишә кедирәм, кечә саат 12-дә јатырам».

«Гушлар учар, инсан күләр, гузу мәләр».

«Бу күн мән сәнә әл тутурам, сабаһ сән мәнә». (Ч. Чаббарлы).

Фе'ли сифәт вә фе'ли бағламаларын да үслуби чәһәтдә бөјүк әһәмијјәти вардыр. Бир нечә чүмләни мугајисә едәк. «О шакирдләр ки, имтаһанлары «ә'ла» гијмәтләрлә вердиләр, Москваја экскурсијаја көндәрилди» эвәзинә «Имтаһанлары ә'ла гијмәтләрлә верән шакирдләр Москваја экскурсијаја көндәрилди» шәклиндә ифада олуан фикир үслуби чәһәтдән јымшам вә сәлисдир. Буна сәбәб сонунчу чүмләдә олан фе'ли сифәт тәркибидир.

Бә'зи һалларда фе'ли сифәтләр үслубун тәләбинә көрә исимләри эвәз едир. Мәсәлән, «Јахшы чалышанлар јахшы дә гијмәт алырлар». Бурада фе'ли сифәт («Чалышанлар») исим эвәзиндә («шакирдләр») ишләнишидир.

Ашағыдакы чүмләләрнин мугајисәси нәтичәсиндә фе'ли бағлама тәркибинин үслуби әһәмијјәти даһа ајдын көрүнүр: «Мән һәдсиз дәрәчәдә һәвәскарам. Она көрә сиздән хаһиш едирәм ки, әдәбијјат дәрәјинин үзлүјүнә гәбул едәсиниз», «Һәдсиз дәрәчәдә һәвәскар олдуғуму нәзәрә алыб, мән и әдәбијјат дәрәјинин үзлүјүнә гәбул етмәјинизи хаһиш едирәм».

Лакин фе'ли бағламалардан дүзкүн истифада етмәдиклә үслуб сәвләринә јол верилир; онларын јерсиз тәкрары нитидә јоручулуга, јексәнәглијә сәбәб олур. «Әввәл әнимдән рү»

хәт истәјәчәјәм, гојмаса кечә атымы миниб, Аразы отаја кечиб, Мүсјә Жорданла көрүшүб, онларла бәрабәр кедиб Парижи көрүб сејр едәчәјәм» (М. Ф. Ахундов).

Нитгин даһа тә'сирли олмасы үчүн фикрин инкишафыны кәстәрмәк лазым кәлдикдә, бағлајычыларын тәкрары тәбии көрүнүр.

«Ешг мәним башыма да, дөшүмә дә, белимә дә, әлимә дә, ајағыма да, һәтта бағырсағларыма да вурубдур; чәми бүтүн бәдәним ешг одуна јаныр». (С. С. Ахундов).

«Татар да, күрчү дә, рус да, түркмән дә,

Еһтирам сахлајыр бу бөјүк ада...» (С. Вурғун).

Хитаб, ара сөзләр вә әлавәләр дә нитги үслуби чәһәтдән гүввәтләндирән васитәләрдир.

«Севкилим, көзләрин дүшүр јадыма,

Улдузлу көјләрә баханда сәнсиз...»

«Чалышан, шүбһәсиз, ирәлиләјәчәкдир».

«Бој атыр јурдумун кәләни, гызы—

Шәргин дан улдузу, сәһәр улдузу» (С. Вурғун).

Һәмчинс үзвү чүмләләрдә хәбәрин һәмчинс мүбтәдаларла кәмијјәтә көрә узлашмасы, чүмләннин һәмчинс үзвләриндә шәкилчиләрин ихтисары нитги үслуби чәһәтдән даһа да сәлисләшдирир.

«О, Фиридуи вә Күрд Әһмәди көрдүкдә, севинчиндән көзләри јашарды» (М. И.).

Лакин бә'зән ифадајә үслуби көзәллик вермәк мәгсәдилә һәмчинс үзвләрдә шәкилчиләр ихтисар едилмир.

«Сизин күлдүјүнүз чобан торпағы

Низамиләр, Фүзулиләр јетирмиш» (С. Вурғун).

Үслуби мәгсәддән асылы олараг чүмләннин ајры-ајры үзвләри тәкрар олунур вә ја онула ејни мә'нада олан сөзлә бирликдә ифада едилир ки, буна үслубијјәтдә тә'кид (гүввәтләндирмә) дејилир.

«Кет, кет кечикәрсән»,

«Бу иш үчүн мән өзүм кетмәлијәм»,

«Дәрсини оху, дәрсини»,

«Бу иши көрән одур, о».

Шүбһәсиз, гәтијјән, һәр һалда, әлбәттә сөзләри илә дә нитгдә тә'кид ифада олунур.

Ифада едилән фикрин мәгсәдиндән асылы олараг, чүмлә үзвләринин јерини дәјишдирмәк мүмкүндүр. Үзәринә вурғу

дүшөн сөз хэбэрин янына кэтириллр вэ эсас мэгсэди билди-
рилр.

«Сэмэд Вургун 1906-чы илдэ Газах рајонунун Салаһлы кэн-
диндэ анадан олмушдур».

«Сэмэд Вургун Газах рајонунун Салаһлы кэиндэ 1906-
чы илдэ анадан олмушдур». Биринчи чүмлэдэ эсас мэгсэд Сэ-
мэд Вургунун анадан олдуғу јери билдирмэкдирсэ, икинчи
чүмлэдэ шаирин доғулдуғу заманы ифадэ етмэкдир.

Мүрэккэб чүмлэнин тэдрисини дә јери кэлдикчэ үслубиј-
јатла элагэлэндирмэк лазымдыр. Табелн мүрэккэб чүмлэдэки
сөзлэрин вэ дурғу ишарэлэринин јерини дәјишмэкчэ, баш вэ
будаг чүмлэлэрдэ ифадэ олуан фикрин мээмуу да дәјишир.
Лакин бурада формача дәјишмэ мээмун дәјишликлијиндэн чох
олур.

Мэн, ајын 15-дэ сизэ кэлэчэјэм,—демишдим.

Мэн демишдим: ајын 15-дэ сизэ кэлэчэјэм.

Мэн ајын 15-дэ демишдим: сизэ кэлэчэјэм.

Мэн демишдим ки, ајын 15-дэ сизэ кэлэчэјэм.

Мэн ајын 15-дэ демишдим ки, сизэ кэлэчэјэм.

Көрүндүјү кими, јазылы нитгдэ үслуби хүсусијјэтлэри мү-
эјјөнлөшдирмэк үчүн дурғу ишарэлэри мүһүм рол ојнајыр.
Шифаһи нитгдэ исе бу үслуби чөһэтлэр нитонасија илэ фэрг-
лэндириллр.

Чүмлэлэрдэки дурғу ишарэлэри чох һалларда һэм синтак-
сисин, һэм дә нитонасијанын тэлэбинэ ујғун кэллр.

«Күлүр чичэклик,

Һэр гаја, һэр дик.

Сэнэ сөз гошур

Хыналы кэклик». (Сэмэд Вургун).

Лакин синтаксисин вэ нитонасијанын дурғу ишарэлэринэ
олан тэлэблэри бэ'зэн бир-биринэ мүвафиг кэлмир. Белэ ки,
ја синтаксис нитонасијаја, ја да нитонасија синтаксисэ күзэштэ
кетмэли олур.

«Сон күнлэрдэ алынан телеграф хэбэрлэри америкалыла-
рын Вјетнамда бөјүк иткилэрэ дүчар олдуғларыны тэсдиг
едир».

(Бурада нитонасија синтаксисэ күзэштэ кетмишдир).

«Кэл гардаш, сэн бу ишдэн эл чэк».

Бурада «кэл» сөзүндэн сонра һеч бир фасилэ едилмир вэ
нитонасија принципинэ көрө веркүл гојмаг олмаз. Амма син-
таксисэ көрө, бурада ли аһсан «гардаш» сөзү тэм бир ифа-

дэнин ортасында јерләшдијинэ көрө һэр ики тэрэфдэн веркүл-
дэ ајрылмалыдыр. Бурада синтаксис нитонасијаја күзэштэ
кетмишдир.

Шакирдлэрин лүгэт еһтијатыны зэнкинлөшдирмэк үчүн дә
үслуби мәшгэлэлэрин апарылмасы зэруридир. Мүәллимлэр
дил-эдэбијјат дәрслэриндэ шакирдлэрэ јери кэлдикчэ ифадэ-
нин бэдин үнсүрлэри (синонимлэр, омонимлэр, антонимлэр;
сөзүн һэгиги вэ мәчазн мә'налары: тәшбиһ, истиарэ, кинајэ,
мүбалиғэ вэ с.) һаггында мә'лумат вермәлидирлэр. Мәсәлән,
«Дилимиз зэнкиндир» ифадэсиндэ «зэнкин» сөзүнүн мәчазн
мә'нада ишлэндијини шакирдлэр билмәлидирлэр. «Көзүм
ачылды», «көзү ачыг адам», «үрәји јумшаг адам» ифадэлэрин-
дэ дә мәчазлар вардыр. Дүнја, аләм, каннат, еләчэ дә көзәл,
гәшәнк, јахшы сөзлэрин шәкилчэ мүхтәлиф, мә'нача бир-бири-
нэ јахын (синоним) олдуғуну; јаз, күл, дил сөзлэриндэн һэр
биринин ајрылығда мүхтәлиф мә'налар ифадэ етдијини (омо-
ним); исти—сојуг, ачы—ширин, кечэ—күндүз, гаранлыг—
ишыг, пис—јахшы, алчаг—јүксәк сөзлэринин әксмә'налы (ан-
тоним) сөзлэр олдуғуну шакирдлэрэ ајдынлашдырмаг зэрури-
дир. Бә'зилэри белэ фикир ирәли сүрүрлэр: нэ гэдәр ки, мэк-
тәблэримиздэ үслубијјат мүстәгил бир фәһн кими тәдрис олу-
мур, шакирдлэрин нитгиндәки һөгсанлары арадан галдырмаг
чәтин олачагдыр.

Алимлэрин вэ мүәллимлэрин бир һиссәси исе үслубијјатын
мүстәгил бир фәһн кими тәдрис едилмәсинин тэрәфдары де-
јилдир. Онлар гејд едиллэр ки, Азәрбајчан дилинин тә'лимин-
дэ үслубијјата ајрыча јер вермәк, јә'ни ону хүсуси бир фәһн
кими тәдрис етмәк мэгсэдэ мүвафиг дејилдир. Чүнки мэктәб-
лэримиздэ белэ бир јени курсун кечилмәси шакирдлэри нәзә-
ри материалларла даһа чох јүкләмәјэ апарыб чыхарыр. Орфо-
графија, дурғу ишарэлэри вэ орфоэпија кими, үслубијјат да
Азәрбајчан дили курсунун үмуми тәркиб һиссәсини тәшкил
етмәли вэ шакирдлэрэ грамматика илэ үзви сурәтдэ элагәдар
олараг өјрәдилмәлидир.

Биз бурада гејд олуан фикирләрдән һансынын һэгигәтэ
даһа јахын олдуғу һаггында мүлаһизэ сөјләмәдән, бир үмуми
нәтичәјэ кәлирик ки, һэр һансы формада олурса-олсун мэктәб-
лэримиздэ үслубијјатын тәдрисн зэрури мәсәлә кими гар-
шыда дурур.

Бу зэруријјат азәри дилинин јени тәртиб олунамыш програ-
мында да нәзәрэ алынмышдыр. Лакин үслубијјатын тәдрисн-

нә жалһыз VIII снннфдә 20 саат вахт аҗрылмышдыр. Үслубнҗ-
җатла жалһыз бнр снннфдә мәшғул олмағ, һәм дә бунун үчүн
чох аз вахт аҗырмағ кнфаҗәт деҗилднр.

Дил—әдәбнҗат мӯәлннмләри үслубнҗат һағғында там вә
көннш тәсәввүрә малнк олмағ үчүн өз үзәрләрнндә чнддн иш-
ләмәлндрләр. Чүнкн мӯәлннмләрнн бәҗүк әксәрнҗҗәтн днлнн
тәдрнссннн үслубнҗат нлә әлағәләндрмәднҗнндән, бу сәһәнн
мӯәҗҗән дәрәчәдә унудуб җаддан чыхармышдыр.

Нәзәрә алмағ лазымдыр кн, һәр мӯәлннм үслубнҗат һағ-
ғында өз бнлнҗннн мөһкәмләндрмәкдән сонра дәрс деднҗн ша-
кнрдләрнн ннтҗннн ннкншаф етдрмәк үчүн днлнн вә әдәбнҗ-
җатын тәдрнсснндә җерн кәлднкчә, үслубн чәһәтләри мәһарәтлә
әлағәләндрә бнләчәкднр.

ЕШИТМӘ ФЕ'ЛЛӘРИ

С. РЗАЈЕВ,

Сумгаҗыт шәһәри, 13 №-лн орта мәктәбнн дил-әдәбнҗат мӯәлннмн.

„Бу фе'лләр, адындан көрүндүҗү кнмн, ешнтмә просесн нлә
бағлы олур; мәс.: ешнтмәк, дннләмәк, гулаг вермәк. Бун-
лар сәҗча аздыр»¹.

Чанлылара мәхсус олан ешнтмә һалы хүсусн сөз вә җә нфа-
дәләрлә бнлдрнрлнр. Елә буна көрәднр кн, бу һал нлк заман-
лар тәкчә «ешнтмәк» фе'ли васнтәсн нлә нфадә олунмуш, сон-
ралар сөздә семантнк парчаланма баш вермнш, днлдә бәднн-
лнҗннн меҗдана кәлмәсн вә ннкншафы нлә сых бағлы оларағ җе-
нн сөзләр, бнрләшмәләр меҗдана кәлмншднр.

«Бу анда Аслан гоншу отагдан анасынын өскүрәҗннн ешнт-
дн», (М. һүсеҗн, «Сәһәр», сәһ. 272). «Чүнкн о, достунун тә'тнлә
данр мәсләһәтннн дннләҗнрдн», (Җенә орада, сәһ. 245). «Снз
кәтнбнннзнн сөзүнү гулаг ардына вернрснннзсә, бу да снзнн
өз ишнннздр», (Мнр Чәләл, II чнлд, сәһ. 35).

Һәмнн чүмләләрдә субҗектнн ешнтмә просесн бнлдрнрл-
мншднр: — ешнтдн, дннләҗнрдн; гулаг ардына вернрснннзсә;
«ешнтдн» просеснн адн шәкнлдә давам етднҗннн көстәрнрсә,
«дннләдн» бу сөзүн бәдннләшмнш бнр варнанты кнмн нәзәрә
чарпыр. Үчүнчү фе'л нсә фразеолоҗн бнрләшмә кнмн тәләф-
фүз олунур. Әкәр нкннчн вә үчүнчү чүмләдәкн фе'лләр әвәзнә
«ешнтмәк» фе'лнндән нстнфадә олунса ндн, мӯәлннф мөгсәдә

¹ «Азәрбаҗчан днлннн грамматнкасы», I һнссә (морфолоҗнҗа), ЕА-нын
нәшрн, Бакы, 1960, сәһ. 101.

нанл ола билмэз, сурэти сэчијјэлэндирмэкдэ чэтинлик чэкэр, субъектин дүшдүјү вэзијјэти (ешитмэ просесиндэки) бүтүн иччэликлэри илэ охучуја чатдыра билмээди.

Инсанларын бир-бири илэ үнсјјэт сахламасында ешитмэ просесинин нэ кими бир эһэмијјэтэ малик олдуғу һамыја мәлумдур. Шуурлу просес олан «ешитмэк» «демэк» үчүн материал һазырлајыр. — Деди — ешитди — ешитди — деди — шэклиндэ көтүрдүкдэ, субъектин идрак просеси нитг просеси илэ элагэдар дам фэалијјэтдэ олан бир һал нэзэрдэ тутулур. Бу чэһэти ашағыда верилмиш фе'ллэрдэ ашкар көрө билэрик.

«Кэл ешит сэн дэ Араз дэрвишин эһсанэсини», (С. Рүстәм, «Кечэнин романтикасы», сәһ. 39), «Ешидирәм адыны, һисс едирәм дадыны индидэн дамағымда», (М. Мүшфиг, II чилд, сәһ. 60) чүмлэлэриндэки ешитмэ просеси мәһз белэди. Сэн Араз дэрвишин эһсанэсини ешит, сонра көтүр-гој ет, мүһакимэлэр жүрүт, лазым оlanda даныш да. Јахуд, эввэл адыны ешидирәм, сонра дадыны һисс едирәм. Белэликлэ јаранан бүтүн һалларда (нитг, тэфэккүр, һал вэзијјэт вэ саир) ешитмэ просеси аз-чох эһэмијјэт кэсб едир.

Ешитмэ фе'ллэри гурулушча садэ, дүзэлтмэ вэ мүрэккэб олур. Садэ гурулушлу тэкчэ «ешитмэк» фе'лидир ки, бу да ешитмэ просесинин ади тэрздэ давам етдијини билдирир. Бу сөз фе'лэ мәхсус сөздэјишидричи шэкилчилэр гәбул едэркән, мүхтәлиф мә'на чалары эмэлэ кәтирир. «Сирануш әри илэ Алынын достлуғуна даир Тиграндан чох сөз ешитмишиди», (М. һүсеји, «Сәһәр», сәһ. 609). «Ситарә... кедэк бајыра гулаг асаг, көрөк ким нэ ешидәр?», (Ч. Чаббарлы, I чилд, сәһ. 101), чүмлэлэриндэки «ешитмэк» фе'ли кечмиш вэ гејри-мүэјјән кәлэчөк заман шэкилчилэрини гәбул етмәклэ, ешитмэ просесинэ (һөкмә) рәвајэт вэ һекајэчилик мә'на чаларлығы дахил етмишидир.

Синтактик јолла дүзэлән ешитмэ фе'ли «динләмэк» кәлмәсиндән ибарәтдир; дин (данышмаг сөзүнүн синоними) сөзүнә —лэ—шэкилчисинин эләвэ олунмасы нәтичәсиндэ дүзэлмишидир. Бу шэкилчи васитәси илэ ешитмэ просесинин нечэ давам етмәси дэ билдирилр.

«Чыхыб зирэмидән динләјир мәни колхозчу гардашым аг отағында», (Мүшфиг, II чилд, сәһ. 28). «Бир нечэ дәгигә дэ, гәлјан хорултулары илэ чај гашығларынын сәсини динләдик», (М. С. Ордубадли, «Думанлы Тәбриз», сәһ. 14). «Динләјиши-

рин-ширин, мән дејим ширин-ширин», (С. Рүстәм, «Кечэнин романтикасы», сәһ. 18).

Чүмлэлэрдән көрүндүјү кими, — динләјир — фе'линдэ субъект вэ объектин һал-вэзијјэти, — динләдик — фе'линдэ ешитмэ просесинин нәтичәси, сонра вармасы да үмумиләшмишидир. «Колхозчу гардашым зирэмидән чыхыб аг отағында мәни динләјир» дејэркән, мүәллиф (субъект) һәм өзүнүн, һәм дэ динләјинин вэзијјэти һаггында тәсәввүр јарадыр.—Динләдикдэ икә һәр шејдән эввэл субъектин һал-вэзијјэти мүэјјән едилр. Әлбәттә, һөкмүн мүндәрәчәси һал-вэзијјэтин мигјасыны, онун нечәлијини мүэјјән едир.

Мүрәккэб гурулушлу фе'ллэрин дүзәлмәсиндэ «олмаг» көмәкчи фе'ли, еләчэ дэ гулаг исмилә ишләнән асмаг, чатмаг, вермәк фе'ллэри фәал иштирак едир. Һәмни ифадэлэрин семантикасыны ешитмэ просесинин нэ тэрздэ давам етмәси тәшкил едир, адәтән, табеедичи сөз апарычы бир мөвгејә малик олур.

«Кәлдијев кетди ајаг сәсләри дэ даһа ешидилмәз олду», (Мир Чәләл, II чилд), сәһ. 208. «...Григори Савелјевичин ајдын ифадәли тәләффүзү сәјәсиндэ гат-гат тә'сирли чыхан сөзләрә даһа да диггәтлэ гулаг асырдылар», (М. һүсеји, «Сәһәр», сәһ. 8). «—Фазил... јенә сәндән шикајәтләр гулағыма чатыр», (Ч. Мәммәдгулузадә, II чилд, сәһ. 107). «Маһмуд атасынын бағыртысыны гулагардына верди...», (М. һүсеји, «Сәһәр», сәһ. 680), чүмлэлэриндэки фе'лләр: — ешидилмәз олду, гулаг асырдылар, гулағыма чатыр вэ гулагардына верди — дедијимиз хүсусијјэтэ маликдир. Ешитмэ васитәсинин адыны билдирән сөзә (гулаг) гошулан башга семантикалы фе'лләр көмәкчи фе'ллэрин (етмәк—олмаг) вэзифәсини јеринә јетирмишидир. Һәмни сөзләр һаггында ирәлидэ данышылдығыны нэзәрә алыб, бу-нунла кифајәтләнәк.

Гејд олунду ки, ешитмэ фе'ллэринә гошулан шэкилчилэр ифадәнин семантикасыны долғунлашдырыр. Шэкилчилэр көмәкчи фе'лләрә гошулдугда бу, даһа бариз шэкилдэ нэзәрә чарпыр; шэкилчилэр «һал-һәрәкәтин» (ешитмэ просесинин) нечэ давам етдијини, еләчэ дэ субъект вэ объектин вэзијјәтини мүэјјәнләшдирилр.

«Икинчи. Белә ки, көрүрәм шаһ неч әризәмизә гулаг асмајачаг», (Ч. Чаббарлы, Әс., II чилд, сәһ. 158). «Биз индијәдәк сәһнәләрдә чох опералар вэ оперетталар көрмүшүк вэ мәшһур артистләрә гулаг асмышыг», (Ә. һагвердијев, II чилд, сәһ.

188). «Сән дә бир кәл, Аразым, кәл мәнә бир аз гулаг ас», (С. Рүстәм, «Кечәнин романтикасы», сәһ. 38), чүмлэләриндә «ас» фе'лине гошулмуш заман — шәхс вә инкарлыг шәкилчләрәи ешитмә просесини нечә давам етдијини дәгигләшдирир. Белә ки, «гулаг асмајачаг» һал-вәзијјәт, «гулаг асмышыг» тә-әччүб, наразылыг, гисмән е'тираз, «гулаг ас» арзу-истәк үн-сүрларини дахил етмәклә, ифадәнин мәзмунуну даһа кенш-ләндирир. Әкәр фе'лләрә: — биз (мән) нечә вәзијјәтдәјик? (јәм) — суалы вериләрсә, белә анлајышлар мә'лум олур: — Шаһын бизи динләмәјәчәји вәзијјәтдәјик, јахуд шаһ бизи дин-ләмәјәчәк вәзијјәтдәдир: артистлардән хәбәрдар вәзијјәтдә-јик; мәнә гулаг асыласы бир вәзијјәтдәјәм вә саир.

Фразеоложи бирләшмәләр шәклиндә тәләффүз олуған ешитмә фе'лләри характер јарадычылыгы заманы лазым олур. «Тыханыр гулагымыз синирли бир аһәнкә», (М. Мүшфиг, I чилд, сәһ. 58). «Гој кәләчәјин азад нәсилләринин ајаг сәси гә-бирдә дә олса гулагларыма чатсын!», (Мирзә Ибраһимов, «Азад»), «Алы онун дедикләрини заһирдә бөјүк бир еһтирасла динләди, әсил һәгигәтдә исә бу гулагындан алыб, о гулагындан верди», (М. һүсејн, «Сәһәр», сәһ. 663).

Мә'лум олур ки, «гулагымыз тыханыр, гулагларыма чат-сын» ешитмәк, «бу гулагындан алыб, о гулагына верди» исә ешитмәмәк фе'лләринин вәзифәсини јеринә јетирмиш, тәсдиг вә инкар мәнәда ишләнишдир. Бирләшмәләрәи арашдырдыг-да, субъектин ешидилән әһвалата (һөкмә, һадисәјә) мүнәси-бәтини мүәјјән етмәк олур; бирләшмәнин семантикасы бу мүнәсибәтдән асылы олан бир әрүрәт кими тәзаһүр едир. Бир вә икинчи чүмләләрдәки фе'лләр ешидиләнә мүсбәт мүнәсибә-ти ифадә едирсә, үчүнчү чүмләдә ишләниш фе'л бунун әксини изһар едир. Бундан белә бир нәтичә алыныр ки, ешитмә фе'лләри идрәк просесинә мәхсүс «һал-һәрәкәти» билдирсә дә һал-вәзијјәт фе'лләринә јахышлашыр. Башга чүр ола билмәз, чүнки көрмә вә һисс етмә кими ешитмә һалы да субъектин әһ-вал-руһијјәсини, онун варлыгыны мүәјјәнләшдирир, тәфәк-күр, нитг вә башга просесләрин башланмасы үчүн сигналлар верир.

Ешитмә фе'лләриндән бир гисми просесин башлангычыны билдирир, ешитмә просесиндәки анилији нәзәрә чарпдырыр. Һәмин фе'лләр просеси гејри-мүәјјән шәкилдә көстәрир, «һал-һәрәкәтин» васитәсини дә ифадә едир. Бунлардан «гулаг кә-силмәк, гулагына дәјмәк, гулаг вермәк» фе'лләричә үч-тәрәк:

«Һәјәтдә кишиәјән ат сәсини ешидәндә, һамы гулаг кәсилди», (М. һүсејн, «Сәһәр», сәһ. 601). «Амма сон күнләр дә онун гу-лагына бә'зи-бә'зи сөзләр дәјирди», (Јенә орада, сәһ. 637), «— Гулаг верин, ушаглар, сизинлә сөһбәтим вар», (М. Мүш-фиг, II чилд, сәһ. 325).

Јухарыдакы чүмләләрдә ишләниш ешитмә фе'лләри про-сесә ибарәви модаллыг кәтирмиш, ани давам етмиш ешитмәни гејри мүәјјән шәкилдә ифадә етмишдир. «Гулаг кәсилди» ешитмәјә һазырлыгы, сонра исә тәрзи ифадә едир, просесин ахырадәк белә давам етмәси еһтималыны доғурур. Гула-гына дәјирди» фе'ли дә ејнилә беләдир, лакин бунда бир дә нитг үмумиләшир, (бә'зи-бә'зи сөзләр).

Ешитмә просеси ја тәсдиг олунар, ја да инкар едиләр. Бу фе'лләрин әксәријјәти тәсдиг мәгамында ишләнир, — ма—мә шәкилчләрәи васитәси илә инкари мәнә кәсб едир. «Һамы онун дедикләрини ајдын ешидирди», (М. һүсејн, «Сәһәр», сәһ. 232). «...Сифәтиндән габа вә јөндәмсиз көрүнән фәјтончунун мәләһәтли авазыны динләјирдиләр», (Јенә орада, сәһ. 114). «Искәндәр киши көзләрини јумуб диггәтлә гулаг асыр...», (Јенә орада, сәһ. 508), чүмләләриндәки «ешидирди, динлә-јирди вә гулаг асырды» фе'лләри ешитмә просесини тәсдиг ет-мишдир.

«Ешитмәк» фе'линдә инкарлыг ики јолла мејдана кәлир: инкарлыг шәкилчләрәи васитәси илә ешит, — ешитмә; — нә — бағлајычысы васитәси илә — нә ешитди, нә дә билди, — ифа-дәсиндә олдуғу кими.

«Бәлкә мән дејәнләри ајдын ешитмирсиниз?», (М. һүсејн, «Сәһәр», сәһ. 254). «... нә дә бир шикајәт сәси ешидилирди», (Ч. Чаббарлы, I чилд, сәһ. 142) ә — чүмләләриндә инкарлыг ирәлдә сөјләдијимиз јолла әмәлә қәлмишдир. «Нә дә ешиди-лирди» ифадәсиндә—нә дә бағлајычысы инкари шәкилчләрәи әвәз етмишдир. «Гәһрәманов. Чох сағ ол, бу сөзү сәнин дилин-дән, ај Гуркен ешитмәк истәмәздим һеч», (М. Мүшфиг, II чилд, сәһ. 120), чүмләсиндәки инкарлыг исә «истәмәк» фе'-лийн иштиракы илә дүзәлмишдир. Демәли, инкарлыг шәкил-чиси һәм ешитмә фе'лине, һәм дә ешитмә фе'ли илә контеклдә олан сөзләрә артырыла биләр.

Ешитмә фе'лләри кечәр вә кечмәз нөвдән олур. «Ешит вә динлә» фе'лләри һәмнишә конкрет объектлә әләгәјә кирир, онун тә'сирлик һалда ишләнишәсини тәләб едир. Биринчијә гајдыш

нөв шәкилчиси — ил — гошуланда тә'сирсизләшсә дә әсасән тә'сирли фе'л кими ифадә олунур.

«...Мәрјәм һаггында ешидәчәксиниз: — Чох көзәл һәким-дир», («Коммунист гәзети», № 61, 14.03.1965). «Паравозларын сәси ешидиллирди», (Мир Чәләл, «Бир кәвчин манифести», сәһ. 85). «О замандан пасјолкада бу күлфәт јени һәјат һәғмәсини динләјир», (М. Мүшфиг, II чилд, сәһ. 47), чүмләләриндәки фе'лләрдән «ешидәчәксиниз» объект тәләб етдијинә көрә тә'сирли, ешидиллирди» исе тә'сирсиздир; нә ешидәчәксиниз? — Чох көзәл һәкимдир; нәји динләјир? — һәјат һәғмәсини; «ешидиллирди» үзәриндә «һал-һәрәкәт» ичра олунан әшја тәләб ет-мир.

Ешитмә фе'лләринә нөв шәкилчиләри артырмагла «һал-һәрәкәтин» ифадәсиндә субъектин мүнәсибәти мүүјәнләшир; шәкилчиләр фе'лин семантикасына мұвафиг мә'на чаларлығы да-хил едир. һәмнин хүсусијјәти нәзәрән кечиририк.

«Чархларын хырылтысы, суларын шырылтысы сәсләнир гу-лағымда», (М. Мүшфиг, II чилд, сәһ. 60). «Үрәк буландыран сөз ешидилмәз», (Јенә орада, сәһ. 110). «Ешидилмәзсә әкәр авазым...», (Јенә орада, сәһ. 37).

Бу чүмләләрдә ешитмә процесини ифадә едән фе'лләрдән— гулағымда сәсләнир—гајыдыш,—ешидилмәз — мәчһул нөвдә ишләнмиш, бунунла да процесин тәрзи конкертләшмишдир. «Гулағымда сәсләнир» — ешидирәм, — һал-һәрәкәтин субъект үзәриндә ичрасыны билдирисә, «ешидилмәз» иш көрәнини на-мә'лум олдуғуну аңладыр. Гулағымда нә сәсләнир? — чархла-рын хырылтысы, суларын шырылтысы — (данма фәалијјәтдә олан бир процес).

Фактлара истинадән демәк олар ки, ешитмә фе'лләри га-јыдыш вә мәчһул нөвдә даһа чох ишләнир, бу заман фе'лин семантикасы шахәләнир. Белә ки, шәкилчиләр процесин нечә-лијини (гулағымда сәсләнир) көстәрмәклә һәмнин процесдә иш-тирак едәнләрин (объектин) мигдарыны да артырыр. Мәсәлән, ешит — сән ешит; ешидилди? ...сән дә дахил олмагла бир чох адам тәрәфиндән ешидилди.

III. ОРТА МӘКТӘБДӘ ӘДӘБИЈАТ ТӘДРИСИ

СӘМӘД ВУРГУНУН «ВАГИФ» ДРАМЫ ҺАГГЫНДА

Давуд ҺАЧЫЈЕВ,

филологи елмәр һәмизәди, досент.

„Вагиф» драмыны тәһлил едән мүүллим әләвә олараг нәји билмәлидир? Јахшы оларды ки, о, «Вагиф» драмы һаг-гында јазылмыш ән јахшы елми-тәдгигат ишләрини (Мәммәд Ариф — «Сәмәд Вурғунун драматуркијасы», Бақы, 1964; Гулу Хәлилов — «Вагиф» пјеси вә тарихи драм жанры», Бақы, 1964; вә с.) охумуш вә мүүјән гејдләр көтүрмүш олајды. Лакин бу-нунла јанашы олараг әдәбијат мүүллими «Вагиф»ин тарихи драмлар ичәрсиндә нечә жүксәк мөвгедә дајандығыны да ша-кирдләрә баша салмалыдыр. Белә оларса шакирдләр һәм үмумиликдә тарихи драмларымыз һаггында мүүјән тәсәввүрә малик олар, һәм дә Сәмәд Вурғунун «Вагиф» драмы һаггында конкрет-мүкәммәл биллик әлдә едәрләр.

«Вагиф» (1937) Азәрбајчан тарихи драм жанрынын икин-шафында јени бир мәрһәлә ачды. Јалныз мұасир һәјатла сәс-ләшмәси нөгтеји-нәзәриндән дејил, һәм дә азәри шаирләрини һәјат вә фәалијјәтинә јени көзлә бахмаг, онларын халг илә әлағәсини әсас телләрини мүүјән етмәк бахымындан «Ва-гиф» драмы бәдин вә ичтимаи фикир тарихимиздә диггәтәлә-јиг бир һадисә иди. Тәсадүфи дејил ки, «Вагиф»дән сонра Низами, Хагани, Мәһсәти кими классикләр һаггында да әсәр-ләр јазылмышдыр. һәмнин пјесләрдә «Вагиф»ин мүсбәт тә'си-рини көрмәк олур.

Сәмәд Вурғунун «Вагиф» мөвзусуну сечмәси онун јарады-чылығынын ганунаујғун тәзаһүрү иди. О, өз јарадычылыг ама-

лы е'тибары илэ Вагиф поезиясы илэ сых сурэтдэ баглыдыр. Азери халгы ичэрисиндэ кениш нүфуз газанмыш Вагиф ше'ри өз тэбиинлији, никбинлији, казибэдарлыгы, дилинин садэлији илэ кениш халг күтлэсинин ма'нэви тэлэблэринэ чаваб верирди. Сэмэд Вургун дэфэлэрлэ Вагиф ше'ринэ мүрачиэт етмиш, онун һаггында хүсуси ше'рлэр јазмыш вэ мүлаһизэлэр сөјләмишдир. Јалныз Вагифин ше'ри дејил, онун мараглы, ибрэтамиз һајаты да Вургунун диггэтини чэлб едирди. О јазырды ки, «Азэрбајчан поезиясынын бөјүк симасы, халгын догма оғлу Вагифин талеји мәни узун мүддэт дүшүндүрмүшдүр. Бу мөвзуда бир поэма јаздым, лакии о мәни тә'мин етмәди вэ дүшүндүјүмдән чох зөиф чыхды. Бу заман мән бу мөвзуда драм јазмагы гэрара алдым ки, ојнанылан бу эсэр дэ онун нәтичэсидир»¹.

С. Вургун өз халгынын тарихини дәриндән өјрәнмиш вэ белэ бир гәнаэтэ кәлмишдир ки, онун мәнсуб олдуғу азери халгы бир чох сифәтлэрэ: гәһрәман кечмишэ, мәрдлијэ, шаирә тәбиәтэ, дәрин вәтәһпәрвәрлијэ маликдир. «Вагиф» мүәллифи 1936-чы илдэ јазырды: «Мәнсуб олдуғум халгын һајаты илэ бағланмамаг, онун кечмишинэ вэ һал-һазырына аид эсэр јазмамаг бу јени дүнија гурулушу ишиндэ өндэ кедән халгымызын варлыгыны эсэрләриндэ әкс етдирмәмәк бөјүк, олдуғча бөјүк нөгсандыр»².

С. Вургун севиб пәрәстиш етдији Вагифин бәдин сурәтини јарадаркән шаир, дөвр вэ замандан асылы олмајараг, нечэ сифәтлэрэ малик олмалыдыр? — суалына да чаваб вермәји гаршысына мәгсэд гојмушдур. С. Вургуна көрә, адыны шаир гојан шәхс өз дөврүнүн габагчыл фикир вэ мејилләринин чарчысы, һуманистлијин вэ вәтәһпәрвәрлијин тәчәссүмү, халглар, дөвләтләр арасында достлуғун, өлкә дахилиндэ әмин-аманлыгын јорулмаз тәблиғатчысы олмалыдыр. О, һәмин сифәтлэри Вагифин симасында верәркән јанылмырды. Тарихдән дэ ајдындыр ки, һәмин хүсусијјәтләр Ибраһим ханын вәзирини шаир Вагифдэ олмушдур. С. Вургун һәмин мүсбәт кејфијјәтлэри ингилаби-романтик пафосда тәрәһнүм едәркән дүзкүн һәрәкәт едирди. Бүтүн јарадычылығы боју «Халг һајаты сәнәтин догма бешијидир»—девизи илэ чыхыш едән драматург «Вагиф» пјесиндэ дэ өз вәзифәсинэ садиг галмыш, пјесин илк пәр-

¹ «Әдәбијјат гәзети», 1938. 18 октябр.

² Бах: Гулу Хәлилов — «Вагиф» пјеси вэ тарихи драм жанры», Баки, 1964 сәһ. 11.

дәсиндән сон пәрдәсинә гәдәр дөвләт хадими вэ шаир Вагифи халгдан ајырмамышдыр. Пјесдэ Вагифин мәсләкдашы киими тәгдим едилән Видади, Елдар, Күрд Муса да кениш халг күтләринин, кәндистаны, ели дүшүнән, вәтәһини азадлығыны го-румагы өзләринин шәрәф иши сајан халг нүмајәндәләридир.

Вагиф пјесдэ халгын, елин дәрдинә-сәринә галан, өз арзу вэ истәкләрини онунла һәр ан, һәр дәгигә бөлмәјэ һазыр олан бөјүк үрәкли, јеткин ағыллы шаир вэ дөвләт хадимидир. Ону Гарабаг ханы Ибраһим хандан бир дөвләт хадими киими ајыран башлыча хүсусијјәт дэ әмәкчи халгла бағлылығыдыр. Вагифин симасында Азэрбајчан халгынын гуруру, онун «мә'нэви варлығы, ичтиман мөвгеи вэ кәләчәји» (М. Ариф) ифада олунмушдур.

Вагиф халгла, зәһмәт адамлары илэ сых рабитәдә јашајыр вэ сарајдакы рәзаләтлэри үмумиләшдирир, ифша етмәкдән чәкинмир. Хураман шан-шөһрәтэ сатылараг әринә хәјанәт едир. Сарај мүһитинин, дәбдәбәли һајатын доғурдуғу ачы нәтичәһи көрән Вагиф јенә дэ доғулуб-бөјүдүјү, гол-һанад ачдыгы ел-обаны јада салыр:

Дүшүб-дүшмәјәли бу сарајлара,
Һәлә раст кәлмәдим вәфалы јара.
Чәкин боғазымдан мәни мин дара,
Чобанлар јајағы јадыма дүшдү.

О тәһиз дүјгулар, о саф үрәкләр,
Бәнәвшә гохулу сәриң күләкләр
Башына дөндүјүм күлләр, чичәкләр
Тәрланлар ојағы јадыма дүшдү...¹

Вагифин халг мәнафејини мүдафиә етмәси мүхтәлиф үсулларла ишләнилмишдир. О Гачарла гаршылашанда да, Ибраһим ханла үзләшәндэ дэ, Елдарла сөһбәтдэ дэ, кәндиләрлэ көрүшәндэ дэ вәтәһдаш шаир, вәтәһдаш дөвләт хадими тәһрини бағышлајыр. Башга сөзлә десәк, С. Вургун тарихи өз арзу вэ истәкләринә ујғун бир шәкилдэ көрмәк истәјир вэ Вагиф дэ мәһз онун идеалы киими бир шаир вэ дөвләт хадимидир. Сэмэд Вургунун тәсәввүр етдији вәтәһпәрвәр Вагиф халг сәадәти јолунда бөјүк ислаһатлар кечирмәк арзусундадыр. О, Ибраһим ханын: «Веркиләри азалтсаг бир аз ишләр дүзәләрми?—суалына чаваб верәркән догма халгын, өлкәсини нечә көрмәк арзусунда олдуғуну ачыгчасына билдирир. Шаир: «Вичдан азадлығы лазымдыр елә»—тәләһини ирәһи сүрүр:

¹ Сәмэд Вургун. Әсәрлэри, алты чилддә, IV чилд, Баки, 1963, сәһ. 56.

Кор кими галмасын нисан,
Галхсын чабалэтин гаранлыгындан!
Ачылсын һәр јердә мәктәб, мәдрәсә,
Балалар гуш кими версин сәс-сәсә,
Дагларын дөшүндә јоллар чәкилсин,
Јоллар канарында күлләр әкилсин.
Нәгмәләр базәсин вәтән мүлкүнү
Мән дә гоча вахты көрүм о күнү¹.

Јахуд, оғлу Әлибәјин тој мәчлисинә тәһриф кәтирмиш халг гәһрәманы Елдарла шаирин көрүшүндә Вагифин сараја вә халг күтләсинә мүнәсибәти ајдын көстәрилир. Әлбәттә, пјесдәки Вагиф һәјәтдә — Ибраһим ханын сарајында јашаја билмәзди вә мүмкүн дә дејилди. Лакин бир совет шаирни кими С. Вурғун ону өз идеалына мүнәсиб јаратмышдыр:

Оф... достум, гардашым, хош бујурмусан,
Сәндә даг һавасы дујурам, инан!
Сиздән ајрылмајыр көнләмүн гушу,
Елләрдә көрүрәм һәр гуртулушу².

Биз һәлә ону демирлик ки, Елдарын сонсуз мәһәббәтлә гаршыланмасы Вагифлә Ибраһим хан арасында бөјүк зиддијәт, ичтиман конфликт јарадыр. Шаир, «ғонаг, кәндли» мәфһумларына Ибраһим ханын е'тинасыз јанашмасына ачыгчасына үсјан едир.

Догруданмы Ибраһим хан Вагиф илә е'тинасыз давранмыш, ону сәјмамыш вә Вагиф дә өз нөвбәсиндә хана гаршы «үсјан бајрағы» галдырмышдыр? Фактлар көстәрир ки, Вагиф Ибраһим ханын сағ әли, ән јахын досту вә снлаһдашы олмуш, отуз илдән артыг она вәзирлик етмишди. Әдәбијјатшүнас Ф. Көчәрли јазырды ки, Ибраһим хан һәр бир чидди аддым атаркән Вагифлә мәсләһәтләшәрмиш³. Тарихдән дә мә'лумдур ки, Ибраһим хан мәнфи чәһәтләринә бахмајараг, өз сәләфи Шаһ Исмајыл Хәтан кими, тарихи бир сима олараг даһа мүсбәт чәһәтләри илә фәргләнмиш, XVIII әср Азәрбајчаны үчүн мүтәрәгги ишләр көрмүш, харичи гәсбкарлара баш әјмәмиш, сәрбәст азад ханлыг олмағы үстүн тутмушду. Сәмәд Вурғун сонрлар өз сәһвини дәрк етмиш, бә'зи тарихи һәгигәти тәһриф етмәјинә пешиман олмушду: «Вагиф» әсәриндә јол вердијим бир чох та-

¹ Сәмәд Вурғун. Әсәрләри, алты чилдә, IV чилд, Бақы, 1963, сәһ. 36.

² Јенә орада, сәһ. 22.

³ Бах: Ф. Қочарлинский. «Из жизни азербайджанского поэта Вагифа», «Каспи» гәзәти, 1963, № 262.

рихи тәһрифләр, хүсусән Ибраһим хан сурәтинин тәһрифи мәни чох јандырыр. Лакин әсәр елә бир вәһдәт тәшкил едир ки, мән һәлә дә бу тәһрифи әсәрин бәдини тәсирини азалтмамаг шәртилә дүзәлтмәјә чох чәтилик чәкирәм¹».

«Вагиф» пјесиндә С. Вурғун икинчи бир шаирин — Вагифин досту Молла Вәли Видадинин дә јеткин сурәтинин јаратмышдыр. Адәтән, дәрсликләрдә, әдәбијјат тарихи китабларын-да Вагиф никбин, бу дүнјанын зөвг-сәфасындан руһланан, реалист бир шаир кими, Видади исә бәдбин, күскүн, «о бири дүнјанын» варлығына инанан, јашадыгларындан, көрдүкләриндән ибрәт дәрси алмаға чағыран дүшкүн әһвал-руһијјәли бир шаир кими тәгдим олуноур. Бу фикир әсәсән доғрудур вә онларын јарадычылыгларындан чыхан нәтичәдир. Бәс, С. Вурғун Видадини нечә көрмәк истәмишди? Видади бир бәдини сурәт кими, С. Вурғун гәләминин, тәхәјјүлүнүн ихтирасы кими хејли дәјишдирилмишди. Пјесин илк сәһнәләриндә биз Видадини таныдығымыз шаир Видади кими көрүрүк. Лакин һадисәләр дәјишдикчә, зүлмүн һәдди ашдыгча, досту Вагифин өлдүрүлмәси фәрманыны ешитдикчә Видади дә дәјишир, нәнкин тәк һөкмдара гаршы, һәтта аллаһа гаршы бир үсјанкара чеврилир:

Нә гәдәр јалвардым јенә Гачара,
Деди: Кет, сәни дә чәкдиррәм дара—
Сонра бүтүн кечә хәјала вардым,
Аллаһа үз тутуб јенә јалвардым,
Онда да көрмәдим вицдандан әсәр,
Доғру дејирсәмиш, алданмыш бәшәр!

С. Вурғунун сәнәткарлығы, усталығы ондадыр ки, ејни мәсләкә гуллуғ едән Вагиф вә Видадини өзләринә мәхсус фәрди чизкиләрлә чанландырмыш, дүнјабахышларына көрә фәргләндикләрини, ајрылдыгларыны көстәрмишди. «Әдәбијјат тарихимиздә өз мә'нәви тәмизлији, нәчиблији илә үрәкләри әлә алан Видади кими бәдини сурәтә аз тәсадүф едирик» — сөјләјән М. Ариф һаглыдыр. Видади дә Вагиф кими мүтәфәккир шаирди. О, зәһмәткеш әкинчинин мүдафиәчиси, халг мүдриклијинин рәмзи кими даһа чох диггәти чәлб едир. Пјесин әввәлиндә әлләрини дәркаһа галдырыб јазыг, әзаб-әзијјәт чәкән инсанларын һалынын јахшылашмасы үчүн аллаһа јалваран,

¹ С. Вурғун. «Бөјүк сәнәт әсәрләри угрунда», «Әдәбијјат гәзәти», 1946, 31 мај, № 15.

онун «адиллијинэ» бүтүн варлыгы илэ инанан Видади сонралар дәјишир, «Тфу, сәнин тахтына, еј чәрхи-фәләк!»—дејән чылғын үсјанчыја чеврилир. Видадинни Аға Мәһәмәд шаһ Гачарла үзләшдији сәһнәдә онун көзәл мәзијјәтләри даһа да габарыр. О, елини—вәтәнини севән, бу елин гијмәтли оғлу Вагифни е'дамына гаршы башы илэ мугавимәт көстәрән сәдагәтли дост кими көзүмүздә даһа да жүксәлир. Видади Гачар илэ халғын нүмајәндәси, халғын сәси кими давраныр. Бәс бөјүк елин сәсини боған гәсбкар Гачара шаирин мүнәсибәти нечәдир? С. Вургун бурада да халг мөвгеһндән чыхыш етмиш, тарихә мугасир көзлә бахмагы бир ан белә унутмамышдыр.

Шаирин өз вәтәнинә, торпагына бағлылығы пјесин дилиндә дә әкс етдирилмишдир. Азәри дилинин ән көзәл хусусијјәтләриндән (дилини мусигиси, аһәнки, көзәл бәдни тәшбиһ, аталар сөзү, афоризмләр вә с.) жүксәк мәһарәтлә истифадә едән сәнәткар тә'сирли, парлаг вә әсил мә'нада ше'р дили нүмунәси јаратмышдыр.

Нәтичәдә демәлијик ки, «Вагиф» пјесин бөјүк тә'сиредичи гүввәјә малик олмагла өз бәдни гүдрәт вә гүввәти илэ Азәрбајчан драматуркијасы тарихиндә әбәдидир, бу күнкү нәслин вә кәләчәк нәсилләрин естетик зөвг мәнбәдир.

СУАЛЛАРА ЧАВАБ

Суал. «Азәрбајчан дилинин грамматикасы» дәрслијиндә (I ниссә) көстәриләр ки, фамилија дүзәлдән — ов шәкилчиси, самитлә битән сөзләрә—јев шәкилчиси исә сантлә битән сөзләрә артырылыр; мәсәлән, Сәмәд-ов, Әли-јев вә с. Бәс Кәрај, Садај, Гачај кими сөзләрдән фамилија дүзәлтдикдә вәзијјәт нечә олмалыдыр? Кәрајов, Садајов, Гачајов, јохса Кәрајев, Садајев јазылмалыдыр? Туркенеv фамилијасында да, нәдәнсә, мә'лум гајда мөһкәмләнә билмир. Хаһиш едирәм, бу мәсәләләри ајдынлашдырасыныз.

С Аллаһвердијев — Шамахи рајону.

Чаваб. Инкар етмәк олмаз ки, доғрудан да, Кәрајев, Садајев, Гачајев кими фамилијаларын јазылышы «Азәрбајчан дилинин орфографија гајдалары»нда көстәрилмиш мә'лум гајдаја ујғун кәлир. Јә'ни бунлар самитлә битән сөзләрдән әмәлә кәлмәләринә бахмајараг, галын сантли — ов шәкилчисини гәбул едирләр. Ахы, грамматика дәрслијиндә вә «Орфографија гајдалары»нда фамилија дүзәлдән шәкилчиләрин јалпыз ики варианты (ов, —јев) көстәрилмишдир. Бәс үчүнчү бир вариантын да олдуғуну (ев) етираф етмәк лазым кәлирми? Көрүнүр, сону ј илэ битән адлардан сонра фамилија дүзәлдән -ов шәкилчисиндән дејил, -ев шәкилчисиндән истифадә едилмәси бу суала мүсбәт чаваб вермәји тәләб едир.

Доғрудан да, Кәрај, Садај вә с. кими сону ј самити илэ битән адлара үмуми гајда үзрә -ов шәкилчисини артырмагд һәмин сөзләр — фамилијеләр, бир һөв, кобуд шәкилдә сәсләнир. Бунун башлыча сәбәбини онунла изаһ етмәк олар ки, ј самити тәләффүз чәһәтдән ән инчә самитләрдән биридир. Одур ки, сону ј илэ битән адларын инчә сантли -ев шәкилчисини гәбул етмәси, көрүнүр, мүәјјән ганунаујғунлуғла әләгәдардыр.

Гејд етмәк лазымдыр ки, јухарыда көстәрилән типли фамилијалар — Кәрајев, Хасајев, Сурхајев, Садајев вә с. һәләлик дилимиздә миғдарча чох аздыр. Буна көрә дәрликдә белә фамилијаларын јазылышы илэ әләгәдар гајданы изаһ етмәјә еһтијач јохдур. Јери кәлдикдә мүәллим буну бир мүс-тәсналыг кими шәкирдләрин нәзәринә чатдырмагла кифәјәтләнә биләр.

Белә бир фактын да үстүндән кечмәк олмаз ки, гејд етдијимиз гајда, јә'ни сону ј самити илэ битән адлара фамилија дүзәлдән — ев шәкилчисини артырылмасы илэ әләгәдар гајда, тәхминән, ејни характерли бир сыра башга сөзләрә аид едилә билмир; мәсәлән, Хәлилбәјов, Сәфәрәлибәјов вә с.

кими фамилијалар һәмни гәјдаја табе олмур. Буилари **Хәлилбәјев, Сәфәр-әлибәјев** шәклиндә ишләтмәк мөғбул сәјылмыр. Мәсәләјә дигәтлә јанаш-дыгда бурада әјри бир чәһәт нәзәрә чарныр; һәмни фамилијалар мурәккәб адлардан дүзәлдилмишдир вә оиларын сон компәненти **бәј** сөзүндән ибарәтдир. Демәк, бурадан белә бир нәтичә чыхармағ олар ки, тәркибиндәки сон сөзү тәҗһечалы **бәј** сөзүндән ибарәт олан фамилијалар јухарыда көстәрдијимиз гәјдаја табе олмур.

Туркенеv фамилијасында үмуми гәјданын позулмасыны исә онула изаһ етмәк лазымдыр ки, һәмни сөз дилимизә башга дилдән — рус дилиндән кечмишдир; буна көрә дә биз ону әслинәмувафиг шәкилдә, һәтта тәркиб һиссаларинә (көк вә шәкилчијә) ајырмадан бүтөн бир сөз кими гәбул етмишк. Дилимиздә ишләтдијимиз **Арсенјев, Зверев, Медведев** вә с. кими фамилијалар һагтында да, тәхминән, ејни фикри сөјләмәк олар.

Суал 1. Ев ишшларыны һансы дәфтәрләрдә апармағ лазымдыр? һәмни ишшалар шакирдләрдәни гаалмалыдыр, јохса мөкәтбдә сахланылмалыдыр?

Суал 2. Ортасында бир-биринин ардынча үч самит ишләнән **һөкмдар, рәһмдил, сәһвсиз** вә с. кими сөзләри һечаларына нечә ајырмалы вә буилари сәтирдән сәтрә нечә кечирмәли?

Суал 3. **Вәтән** сөзүнү бә'ән бөјүк, бә'ән исә кичик һәрфлә јазылмасы нә дәрәдәдә дүзкүндүр? Ахы нә үчүн, мәсәлән, «Кертсен вәтәниндән узағларда јашаса да, о бүтүн варлығы илә бу торпаға бағлы иди» чүмләсиндә **вәтән** сөзү кичик һәрфлә, «Иди Вәтәнимизин шанындан, шөһрәтиндән дүнјанын һәр тәрәфиндә сөһбәт кедир» чүмләсиндә исә ејни сөз бөјүк һәрфлә јазылмалыдыр? Хәлиш едирәм, бу мәсәләни ајдылашдырасыныз.

Суал 4. «Орфографија гәјдалары»нда **мәсәлән** сөзүндән сонра ики нөгтә, мөтбуатда исә чох вахт веркүл гојулур. Буилардан һансы дүзкүндүр?

Ә. Бахшыјев — Ордубад

Чаваб 1. Ев ишшасы, шүбһәсиз ки, өјрәдичи характерли ишшадыр. Она көрә һәмни ишшаны јохлама дәфтәрләриндә апармағ һәники олмас, бу, һеч мүмкүн дә дејил. Чүнки јохлама дәфтәрләри рәәми сәнәд кими һәмнишә мөкәтбдә сахланылыр, шакирдләрә евә апармаға верилмир.

Демәк ев ишшалары шакирдләрин мөһз күндәлик иш дәфтәриндә јазылмалы, мүәллим оилары јығыб јохладыгдан сонра јенә саһибләринә гәјтармалыдыр.

Чаваб 2. **һөкмдар, рәһмдил, сәһвсиз, нефтчи, достлуг** вә с. кими сөзләри—ортасында бир-биринин ардынча үч самит кәлән сөзләри һечаларына ајырмағ үчүн үмуми гәјданы әсас тутмағ лазымдыр. Јә'ни һәмни сөзләрин дә һечалары тәләффүз заманы асанлыгга бөлүнә билән һиссаларинә көрә мүәјјәнләшдирилмәлидир. Бу бахымдан јухарыдакы сөзләри һечаларына белә ајырмағ тәләб олунур: **һөкм-дар, рәһм-дил, сәһв-сиз, нефт-чи, дост-луг** вә с.

Илк бахышда суал да, она верилән чаваб да чох садә көрүнә биләр. Лакин, эәни едирик ки, суалын верилмәсиндән мөғсәд тәкчә бунула мөһдудлашмыр. Әсил чәтиклик ондан ирәли кәлир ки, көстәрилән гисимли сөзләрин јазылышы тәләффүзүндән фәргләнир. Белә ки, **нефтчи, достлуг** сөзләри **нефтчи, достлуг** шәклиндә тәләффүз олунур (орфоәпија гәјдаларына әсасән сону ики кар самитлә битән сөзләрә самитлә башланан шәкилчи гошудлугда һәмни гоша самитләрдән бири тәләффүздән дүшүр; мәсәлән, **коммунист — коммунистлар, достлар — достлар, күшәтсиз — күзәтсиз, нефтчи — нефтчи** вә с.). Сәһвсиз сөзүндә **һ** сәси дүшүр, в сәси исә

карлашарағ **ф** кими ишләнир: **сәһвсиз. һөкмдар, рәһмдил** сөзләриндә јанашы кәлән самитләрин характери башга олдуғу үчүн (онлардан биринчиси вә јәккинчиси сонор самитдир) буиларын тәләффүзү әввәклирдән бир гәдәр фәргләнир; һәмни сөзләрдә сәс дүшүмү дејил, сәс артымы һадисәсә баш верир. Буилар, тәхминән, белә тәләффүз олунур: **һөкмүдүр, рәһимдил.**

Көстәрилән сөзләрин тәләффүзү илә јазылышыны фәргләнмәси, әлбәтгә, һеч дә тәсадүфи бир һадисә олмајыб, мүәјјән гаунаујуғулулугга әләгәдәрдыр. Белә ки, бир сөздә үч самитин бир-биринин ардынча кәлмәси Азәрбајҗан дилинин фонетик системи үчүн характерик һал дејил. Одур ки, јухарыда көстәрилән типли сөзләрин јазылышы тәләффүз үчүн ме'јар сәјылә билмәз. һәмни сөзләрин һечалара бөлүнмәси вә сәтирдән сәтрә кечиридмәсиндәки чәтикликләри арадан галдырмағ үчүн, фикримизчә, мөһз һәмни сөзләрин дүзкүн јазылышы илә дүзкүн тәләффүзү арасындакы фәрги шакирдләрә дәрк етдирмәк башлыча шәрт һесаб олунамалыдыр.

Чаваб 3. Мә'лум мәсәләдир ки, **вәтән** сөзү үмуми исимдир, буна көрә дә орфографија гәјдаларына әсасән кичик һәрфлә јазылмалыдыр. Лакин тәкчә **вәтән** сөзүнү дејил, **сүлһ, азадлығ, инсан, әмәк, гардашлығ** вә с. кими бир сыра үмуми исимләри дә үслуби тәләбдән асылы оларағ, бә'ән бөјүк һәрфлә јазмағ лазым кәлир. Буцдан мөғсәд фикрин ифадәсиндә һәмни сөзләрин емоционал ролуну хүсуси оларағ нәзәрә чарпдырмагдан ибарәтдир. Демәк, белә һалда бә'зи үмуми исимләр, шәрти мә'нада, хүсуси исимләр кими ишләдилер.

«Кертсен вәтәниндән узағларда јашаса да, о бүтүн варлығы илә бу торпаға бағлы иди» чүмләсиндә **вәтән** сөзү аичағ үмуми исим кими ишләдилмишдир. Ону үслуби бахымдан хүсуси оларағ нәзәрә чарпдырмаға еһтијаж јохдур. Чүнки һәмни чүмләдә **вәтән** сөзү Кертсенин анадан олдуғу **доғма тортағ** мә'насында ишләнишдир. Русија о дөврдә Кертсенин көрмәк истәдији, арзусу илә чарпындығы идеал Русија дејилди. «Иди Вәтәнимизин шанындан, шөһрәтиндән дүнјанын һәр јериндә сөһбәт кедир» чүмләсиндә исә **вәтән** сөзүнү ишләнмәси үслуби чәһәтдән хүсуси мә'на кәсб едир. Биз Вәтән дедикдә Советләр Иттифағыны нәзәрә тутуруг вә буна көрә дә, образлы демиш олсағ, һәмни сөзүн мә'насындакы вүс'әти, мугәддәслији јазыда ифадә етмәк үчүн ону бөјүк һәрфлә башлајырығ. Дејиләнләрдән ән гыса нәтичәни белә чыхармағ олар: әкәр **вәтән** сөзү социалист вәтәнимизи ифадә етмәк мә'насында ишләдилерсә, ону бөјүк һәрфлә, башга һалларда исә (мәсәлән, Кертсенин вәтәни, Назим Гикмәтин вәтәни, Толјаттинин вәтәни вә с.) кичик һәрфлә јазылмалыдыр. һәмни сөз **доғма јурд** мә'насында ишләдилеркән дә үмуми исимләр кими кичик һәрфлә јазылыр; мәсәләј, **Шуша Бүлбүлүн доғму јурду** — **вәтәнидир.**

Чаваб 4. Тамәмилә доғрудур ки, мөтбуатда **мәсәлән** сөзүндән сонра бә'ән веркүл, бә'ән дә ики нөгтә ишарәси гојулур. Е'тираф етмәк лазымдыр ки, һәмни ишарәләрин һансындан нә заман истифадә едилмәси индијәдәк конкретләшдирилмәмиш, сабитләшдирилмәмишдир. Бу барадә Р. Рүстәмов вә З. Будагованын јаздығлары «Азәрбајҗан дилинин дурғу ишарәләри гәјдалары» адлы китабда да һеч бир сөз дејилмәмишдир. Лакин фактлары үмумиләшдирилмәклә бу барадә мүәјјән фикир сөјләмәк мүмкүндүр.

Мәсәлән сөзү вә онула әләгәдәр көстәрилән мисал чүмләнин ортасында кәлдикдә, демәк, фикир һәлә давам етдирилдикдә һәмни сөздән сонра, адәтән, веркүл гојулур. Ашағыдакы мисаллары нәзәрдән кечирәк:

Азәрбајҗанын бә'зи јерләриндә, мәсәлән, Шушада, Кәлбәчәрдә [а] ајлары даһа сәрин кечир.

Чәфәр Чаббарының бир сыра әсәрләри, мәсәләи, «Сәвилә», «Алмаз», «Лашар», «Солгун чичәкләр» мұхтәлиф хаалгларыи дилләригә тәрчүмә олуи-мушдур.

Мәсәләи сөзүндән сонра верилән мисаллар чүмләдәки фикри ајдыи-лашдырмаға, конкретлашдырмаға хидмәт едирсә, һәмийи сөз-дән сонра јенә веркүл гојулур. Нүмунә: Азәрбајчанда сәнаје шәһәрләри чохдур; мәсәләи, Кировабад, Сумгајыт, Шәки, Ләнкәран вә с.

Верилән һөкм, гајда мәсәләи сөзүндән сонра кәләи мисалларә әсәсла-пырса, башга шәкилдә десәк, һәмийи мисалларла тәсбит едилирсә, белә һал-да һәмийи сөздән сонра ики нөгтә гојулур. Мисалларә мұрачиһәт едәк:

Хүсуи исимләр бөјүк һәрфлә јазылыр; мәсәләи: Баки, Кировабад, Ша-һийи, Рза вә с. Мүрәккәб сәјаар ајры јазылыр; мәсәләи: ијирми үч, отуз дөрд вә с.

Мәсәләи сөзүндән сонра мұвафиг мисалларә абзасдан вермәк лазым олдуға һәмийи сөздән сонра јенә ики нөгтә гојулур. Ашағыдакы нүмунәјә диггәт јетирәк:

Һизамийи әсәрләриндә тәрбијәви әһмијјәти олан офоризмләрә, һикма-тамиз сөзләрә чох тез-тез тәсәдүф олуиур. Мәсәләи:

Сәадәт камалла јетишир баша,
Халға һөрмәт елә, әдәблә јаша.

Учалтмаг итәсән бир камала чат,
Камала еһтираи кәстәрәр һәјат.

Суал 1. «Азәрбајчан диллийи грамматикасы» (1 һиссә) дәрслийиндә кәс-тәриллир ки, көмәкчи нитг һиссәләри вә иидалар һеч бир суала чаваб вер-мир вә чүмлә үзвү олмур (сәһ. 33). Дәрслийи икинчи һиссәсиндә исә (сәһ. 35—36) мұбтаданый нитг һиссәләри илә ифадәсийндән данышыларкән иида-ның мұбтада вәзифәсиндә чыхыш етмәсийнә аид мисал вә изаһат вериллир. Бу вәруријјәти һеч баша дүшмәк лазымдыр?

Суал 2. Мәғбуатда бәзән чүмләнни әввалиндә вә ишләдилмәсийнә тәсә-дүф олуиур. Елә дә олур ки, чүмләләрдә вә бағлајычысындән сонра веркүл гојулур. Буиулар дүзкүндүрмү?

Ј. Әзизов — Исмајыллы рајону.

Чаваб 1. Көмәкчи нитг һиссәләри вә иидаларыйи һеч бир суала чаваб ол-мамасы вә чүмлә үзвү вәзифәсиндә чыхыш етмәсийнә һаггында верилмиш һөкм үмүмиләшдиричи характер дашыјыр. Бу бахымдан ону сәһв һесаб ет-мәк олмаз. Ахы тәриф вә гајдалар әшја вә ја һадисәийи бүтүн әләмәтлә-рийи дејил, буиулардан ән әсәс оланларыйи әһатә едир. Одур ки, көмәкчи нитг һиссәләрийи вә ииданыи, әкәр тәбири чәизсә, 3—4 чүмләдә мұбтада кими ишләнә билмәси һеч дә характерик һал дејилдир.

Ииди исә мәсәләийи маһијјәтийи әјдыилашдырмаға чалышаг. Нәийки бағлајычы, гошма, әдат вә ја иида, һәтта ади бир сәс — данышыг сәси дә субстантивләшәрәк (исимләшәрәк) чүмләдә мұбтада, тамамлыг вә хәбәр ола биләр. Мисалларә нәзәр јетирәк: Узагдан «ура» ешидилди, Аһ-офдан бир-дәфәлик әл чәк, А галыи саитдир, Соиор самитләрдән бири дә р-дыр вә с. Көрүндүјү кими бу чүмләләрдән биринчисиндә ура иидасы мұбтада, икин-чисиндә аһ-офдан иидасы тамамлыг, үчүнчүсүндә А саити мұбтада, дөрдүн-чүсүндә исә р-дыг дөбәдир. Иит бурасыи дәшди ки, бу кими чүмләләр аичаг

дар бир сәһәдә — дилчилик сәһәсийнә гаршыја чыха биллир вә һәм дә чох иидар һалларда ишләиур. Одур ки, ктмәкчи нитг һиссәләри вә ииданыи чүм-ләдә мұәјјән бир суала чаваб олмамасы вә чүмлә үзвү кими ишләнмәсийи һаггында верилән һөкм тамамилә дүзкүндүр; бу хүсусийјјәти билмәк онлары әсәс нитг һиссәләрийндән фәргләндирмәкдә башлыча шәртдир.

Әлбәтгә, бүтүн буиулары нәзәрә алмагла, етираф етмәк лазымдыр ки, дәрслийи икинчи һиссәсийнә ииданыи мұбтада јерийнә ишләнә билмәсийнә аид верилмиш нүмунә вә изаһат һеч дә јерийнә дүшмәийишдир; буна еһтијач дә јохдур. Ахы, һечә дејәрләр, бир күллә јаз ачылмаз. Бир-ики мисалла үмүмиләшдирилмиш һөкм вермәјийнә дәјмәз.

Чаваб 2. Фикримизчә, вә бағлајычысы илә башлаиан чүмләләрә аичаг бәзи јазычыларыйи әсәрләрийнә тәсәдүф едиллир демәк даһа доғру олар. Чүнки әдәби үслубда јазылмиш әсәр, мәғалә вә башга мұхтәлиф јазыларда бу типли чүмләләрийи ишләндијийи сөјләмәк үчүн әсәс јохдур. Ахы әдәби дилимиздә, бир гајда олараг, чүмләнни вә илә башламаг мәғбул сәјылмир. Бәс нә үчүн бәзи јазычыларымыз бу үмүми нормадан кәнара чыхырлар. Буиу һәмийи јазычыларыйи аичаг фәрди үслубу илә әләғәдар һадисә һесаб етмәк лазымдыр. Одур ки, бу фәрди үслубу үмүмиләшдирәрәк «филиан јазы-чы әдәби дилимизийи гајдаларыйи билмир», јахуд «бир һалда ки, филиан көр-кәли јазычы чүмләнни вә илә бағламағы дүзкүн һесаб едир, демәк, биз дә өз јазыларымызда буна јол верә биләрәк» кими һәтичәләрә кәлмәк гәтијјән доғру дејилдир.

Суал 1. һансы орфографик вә дургу ишәрәләри сәһвләри-шакирдин јә-зысыиы гијмәтләндирәркән нәзәрә алынмамалыдыр?

Суал 2. Орфографик гајдаларла әләғәдар һәмчиис сәһвләри мұәјјән-ләшдирмәјийи башлыча шәртләри һансылардыр?

И. Әһмәдова — Баки.

Чаваб 1. Шакирдләрийи јазыларында кобуд вә кобуд олмајан сәһвләрлә јанашы, елә сәһвләрә дә тәсәдүф олунур ки, буиулар јазы ишлийи гијмәт-ләндирилмәсийнә, әслиндә, һеч бир тәсир кәстәрмамалидир. Белә сәһвләрә, јәни, тәбири чәизсә, сәһв һесаб едилмәјән сәһвләрә, башлыча олараг, ашағыдакылары аид етмәк олар:

1) нә һазыркы, нә дә әввәлки синифләрдә һалә кечилмәийиш гајдаларла әләғәдар сәһвләр; мәсәләи, әкәр V синифдә шакирд дәк гошмасыиы ајры јазарса, јахуд ара сөздән сонра веркүл гојмазса, буиу сәһв һесаб етмәк ол-маз;

2) һәрфбурахма, һәрфартырма, јахуд һәрфләрийи јерийи дәјишик сал-магла әләғәдар олараг механики характер дашыјан сәһвләр (бир вә ја мүс-тәсна олараг, ики сәһв); мәсәләи, театра — т е а т а, сәјаһәтдән — сәј а һ ә т т д ә н в ә с.

а) јазылышы вә мәнәсы шакирдләрә әввәлчәдән өјрәдилмәийиш тәк-тәк чәтин сөзләрдә бурахылан сәһвләр;

б) иида јазыда мәнәја хәләл кәтирмәјән бир сөзүн әвәзийнә она сино-ним олан башга сөзүн ишләдилмәсийндән ибарәт сәһвләр; мәсәләи, О, дарва-заныи дәлында кизләнди. — О, гапыиыи дәлында кизләнди вә с.

в) иида јазыда мәтийи вә чүмләнни мәнәсына хәләл кәтирмәдән бу вә ја дикәр сөзүн грамматик формасыиы дәјишмәклә әләғәдар сәһвләр; мәсә-ләи, Бајрам күнүнә аз галырды. — Бајрам күнүнә аз галыиышды.

г) чүмләнни мәнәсына хәләл кәтирмәдән јеренз олараг веркүл ишәрә-сийи ишләдилмәсийи илә әләғәдар сәһвләр;

г) фе'ли баглама бирлэшмэлэриндэн сонра веркүлүн ишлэнмәси гәјдалары илә әләгәдар бурахылан сәһвләр (бу гәјдалар орта мәктәбдә кечилмир) вә с.

Унутмаг олмаз ки, јазы ишинин гижмәтләндирилмәсинә тә'сир көстәрмәјән бу кими сәһвләри дә мүәллим шакирдләрин дәфтәрләриндә мүтләг дүзәлтмәли — ишарә етмәлидир.

Чаваб 2. Шакирдләр дәфтәрләри үзәриндә апарылан мүшәһидәләр көстәрир ки, бә'зи мүәллимләр һәмчинә сәһвләри мүәјјәләшдирәркән буиларын аичаг формал чәһәтләрини әсас тутурлар. Мәсәлән, әкәр шакирд **да, дә** баглајычыларыны ејни сөздән сонра ики-үч јәрдә битишик јазмышса, буну бир сәһв (һәмчинә сәһв), мүхтәлиф сәһвләрдән сонра дүзкүн јазмамышса, буиларын һәрәсини бир сәһв кими һесаба алырлар. Һалбуки һансы шәрәитдә олурса-олсун, ејни бир јазыда **да, дә** баглајычылары илә әләгәдар әлараг шакирдин бурахдыгы бүтүн сәһвләр бир сәһв һесаба едилмәлидир. Чүнки бу, онун конкрет бир гәјданы билмәдијинә дәләләт едир.

Мәһз бу мүләһизәјә көрә мүхтәлиф сөзләрдә ашагыдакы орфограмларла әләгәдар бурахылан сәһвләри дә бир сәһв кими һесаба алмаг лазымдыр: чохһечалы сөзләрин сонундакы г-нин г-јә, к-нин ј-јә кечмәси гәјдасында (һәр ики ејни характерли гәјдә олдуғу үчүн, әкәр шакирд бир сөздә г-нин г-јә, башга башга бир сөздә исә к-нин ј-јә кечмәсиндә сәһвә јол верәрсә, буилар бир сәһв һесаба олунмалыдыр);

сөзүн сәтирдә исәтрә кечирилмәси гәјдасында;

шәкилчиләрин аһәнк ганунуна көрә јазылышында;

сыра сајларынын рәгәмләрдә јазылышы гәјдасында;

синиф, өмүр, фәсил, оғул вә с. кими икиһечалы сөзләрдән сон сәити дүшмәси һадисәсинә аид гәјдада;

иди, имиш, исә һиссәчикләрини сөзләрә битишик вә ајры јазылмасы гәјдаларында;

ејни орфограмын мүхтәлиф сөзләрдә јазылышында (мәсәлән, **зәнбил, тәнбәл, сүнбүл** кими сөзләрдә б самитиндән әввәл и самитини јазылмасында) вә с.

Демәк, шакирд тамамилә башга-башга сөзләрдә вә ја мүхтәлиф вәзијәтләрдә ејни характерли орфограмларла әләгәдар ики вә даһа артыг сәһвә јол вермиш оларса, буилары һәмчинә сәһв (бир сәһв) һесаба етмәк лазымдыр.

Лакин белә һалда мүәјјән бир група дахил едилән мүхтәлиф орфограмларла (мәсәлән, гошмаларын јазылышы) ејни характерли орфограмлары бир-бири илә гарышдырмаг олмаз, чүнки буилар бә'зән бир-биринә ујғун кәлмәјә дә ејилә. Бу мә'нада, мәсәлән, **дәк** гошмасы илә илә гошмасынын јазылышыны ејни характерли орфограм һесаба етмәк доғру дејил.

Суал 1. Фе'ли сифәтләр чүмләдә зәрфлик ола биләрми?

Суал 2. Фе'ли багламалар чүмләдә һәмчинә хәбәр ола биләрми? Әкәр ола биләрсә, бир-ики мисал көстәрмәјишизи хәһиш едирәм.

4. Умидов — Агдаш району.

Чаваб 1. Фе'ли сифәтләрин чүмләдә башлыча синтактик вәзифәси ондан ибарәтдир ки, буилар фе'ли сифәт тәркибләрини әмәлә кәтириб, әсасән, тә'јин вәзифәсиндә чыхыш едир. Лакин бунуила јанашы, фе'ли сифәтләр аз вә ја чох дәрәчәдә дикәр үзвләр, о чүмләдән зәрфлик вәзифәсиндә ишләп билир. Мәсәлән, **Ичәри кирәркән мән ону аглајан көрдүм, Мән ону һәмишә күлән көрдүм** чүмләләриндә аглајан, күлән фе'ли сифәтләри әшја илә јох.

Һәрәкәт билдирән көрдүм сөзү илә бағаы олдуғу үчүн, шүбһәсиз, чүмләнни зәрфлији кими тәһлил олунмалыдыр. Лакин гәјд етмәк лазымдыр ки, фе'ли сифәтин чүмләдә зәрфлик вәзифәсиндә ишләнмәсинә, үмумијјәтлә, һадир һалларда тәсадүф едилир.

Чаваб 2. Фе'ли багламалардан, әсасән, **-ыб (-иб, -уб, -үб), —араг (-әрәк)** шәкилчиләри илә дүзәләнләр чүмләдә һәмчинә хәбәр ола билир. Бу заман һәмни фе'ли багламалар әкәр һәрәкәтин (фе'ли хәбәрин) тәрзини, сәбәб-мәғсәдини билдирмирсә, әсас фе'лдән—чүмләнни хәбәриндән грамматик мә'насына көрә јох, аичаг шәкилчиси кәрә фәргләнир. Фикримизи конкрет бир мисал үзәриндә изаһ едәк. **Шәфәг палтарыны сојунуб, исти јатағына узанды** (X. H a c и л о в а д а и) чүмләсиндә **сојунуб** вә **узанды** сөзләри һәмчинә хәбәрләрдир. Һәмни чүмләни **Шәфәг палтарыны сојунараг исти јатағына узанды** шәклиндә ишләтсәк дә, јенә **сојушараг** сөзү **узанды** хәбәри илә һәмчинә үзв олараг галыр. Чүнки һәр ики һалда **сојунмаг** фе'линин фе'ли баглама шәклиндә ишләнмәси јалныз үслуби тәләбдән ирәли кәлир; бәлә ки, һәмни чүмләдә **сојунуб**, јахуд **сојунараг** сөзләрини **сојунду** шәклиндә ишләтдикдә мә'наја һеч бир хәләл кәлмир. Демәк, көстәрдијимиз чүмләдә **-ыб**, јахуд **-араг** шәкилчиси, бир нөв, әсас фе'лдәки заман шәкилчиси (бә'зи чүмләләрдә исә шәхс шәкилчиси дә) әввәл едир вә беләликлә, чүмләнни үслуби чәһәтдән даһа јахшы сәсләнмәсинә сәбәб олур.

Гәјд етмәк лазымдыр ки, бу һадисә, әслиндә, һеч дә тәсадүфи бир характер дашымыр. Мә'лум олдуғу үзрә, һәмчинә үзвләрдә мәңсубијјәт, һал вә чәм шәкилчиләрини ихтисары (ахырычыдан әввәлинчи сөзләрдә) дилимиздә чох тез-тез тәсадүф едилән грамматик—үслуби гәјдалардан биридир. Фе'лә идарә олунан һәмчинә хәбәрләрдә исә заман шәкилчиләрини ихтисарына јол верилмир; бунун әвәзиндә **-ыб (-иб, -уб, үб), —араг (-әрәк)** шәкилчиси фе'ли багламалардан истифада едилир. Демәк, фе'ли багламалардан бә'зән һәмчинә хәбәр кими истифада едилмәси чүмләдә садаланан фе'ләрдәки заман шәкилчиләрини тәкларыны арадан галдырмаг мәғсәдини күдүр.

Ә. ӘФӘНДИЗАДӘ.

БУ КИТАБЛАРЫ ОХУМАҒЫ МӘСЛӘХӘТ БИЛИРИК

Җени инсаны тәрбијә едиб җетишдирмәк коммунизм гуручулуғу вәзифәләринин зәрури вә аҗрымәз тәркиб һиссәләриндән бирини тәшкил едир. Белә бир тәрбијәнин мүнһүм вәситәләриндән бирини дә үмүмијјәтлә естетик тәрбијәдир. Бу тәрбијәнин хусуси вәзифәләри бардыр. Профессор М. Ч. Чәфәров бу вәзифәләрдән бәһс едәрәк җазыр:

— Тәбиәт көзәлликләрини дуҗмағ, бу көзәлликләрдән дәрин зәғәт ала билмәк вә тәбиәти даһа да көзәләшдирмәк габилијјәтинин тәрбијәси, варлығын кизли галан сирләрини өҗрәнмәҗә, тәбиәти фәтһ етмәҗә чошғун һәвәсин тәрбијәси; инсан мә'нәви аләмидә формалашан көзәлликләри, җени инсанын әхлағи, зәһни вә физики көзәлликләрини дуҗмағ, гижмәтләндирмәк габилијјәтинин тәрбијәси, һәҗатын, өмрүн көзәлликләрини, ичтиман үнсизләтдәки көзәлликләри дуҗмағ вә гижмәтләндирмәк габилијјәтинин, чошғун һәҗат ешгинин, җашамағ вә җашатмағ ешгинин вә инкилби руһун тәрбијәси, ичтиман-фајдалы әмәҗә, фајдалы шәхс тәшәббүсә, җарадычылыға, гуручулуға мәһәббәт һиссинин тәрбијәси; һәр кәсдә өз мә'нәви аләмини, әхлағыны, рафтартыны даһа да көзәләшдирмәк иштидары вә ифадәсинин тәрбијәси; инчәсәнәтдә олан көзәлликләри дуҗмағ вә гижмәтләндирмәк габилијјәтинин, јүксәк естетик зәғәт көзәлликлә еҗбәчәрлији кәскин шәкилдә фәргләндирмәк габилијјәтинин тәрбијәси, һәһәҗәт, сәнәтин бу вә җа башға бир сәһәсиндә өзүнү хусусилә көстәрән исте'дадларын тәрбијәси — бүтүн булар мәктәбдә естетик тәрбијәнин гаршысында дуран башлыча вәзифәләрдир («Естетик тәрбијә, әилә вә мәктәб», «Маариф», 1967, сәһ. 6—7).

Одур ки, мүүәллимләримиз бу мәсәлә илә чидди мәшғул олур. Мәктәбләрин естетик тәрбијәсинә хусуси фикир верирләр.

Азәрбајҗан ССР Маариф Назирлијинин республика ушағ бәдн тәрбијә методкабинети тәрәфиндән бурахылмыш ики китабча бу чәһәтдән диггәти чәлб едир. Ашағыда һәмни китабчаларын ғыса хуләсәсини веририк:

«ИБТИДАИ СИНИФЛӘРДӘ ЕСТЕТИК ТӘРБИЈӘНИН ТӘШКИЛИ ТӘЧРҮБӘСИНДӘН»

Ибтидан синиф мүүәллимләринә методик көмәк мәғсәдини иләҗән һәмни китабчада мүүәлиф җазыр ки, естетик тәрбијәнин асаы аш-

дәдә гојулур. Ушағ тәмизлијә риәҗәт етмәји, сәлиғә вә зәғәтлә кәјинмәји, мәдәни даврамағын гајдаларыны илк дәфә әиләдә дәрк едир. Мүүәлифини, мәһини әввәлчә едә динләјир. Бир сөзлә, онда естетик зәғәт вә көзәллијә доғру мөҗли илә рүшәҗмәри әиләдә җараныр. Ушағларын коммунизм тәрбијәсини мәктәб әилә илә сых әләғәҗә кирмәдән, мүүәфәғијјәтлә һәлл едә билмәз.

Ушағын естетик дуҗабахышынын формалашмасы процесин илә мәктәбдә мүүәлимин рәһбәрлији алтында җеринә җетирилр. Тәчрүбәди габағчыл мүүәллимләримиз бу ишә шакирддин мәктәбә гәдәм гојдуғу илк күндән башлајырлар. Онларын бу иши нечә апардығлары илә марәһиләләр һәмни китабчаны охумағла өҗрәнә биләрләр.

Китабчанын мүүәричаты беләдир: «Бир нечә сөз», «Естетик тәрбијә һаггында», «Ибтидан синифләрдә ана дилинин тәдриси илә әләғәдәр оларағ шакирдләрин естетик тәрбијәси һаггында», «Нәғмә дәрсләриндә шакирдләрин естетик тәрбијәси һаггында», «Рәсм дәрсләриндә шакирдләрин естетик тәрбијәси», вә «Әмәк дәрсләриндә шакирдләрин естетик тәрбијәси».

Методик вәсантин мүүәлифи А. Гулијева јолдашдыр.

«БӘДНИ ҖАРАДЫЧЫЛЫҒ ДӘРНӘКЛӘРИНДӘ ШАКИРДЛӘРИН ЕСТЕТИК ТӘРБИЈӘСИ»

Охучуларә тәғдим олуған һәмни методик вәсант V—VIII синиф шакирдләринин бәдн җарадычылығ дәрнәкләриндә естетик тәрбијәсинә һәср олунмушдур.

Әдәбијјәт дәрнәжинин фәалијјәтиндән бәһс едән мүүәлиф җазыр ки, бәдн әдәбијјәт шакирдләрин естетик тәрбијәсиндә мүнһүм җер туғур. Бәдн әсәрләр шакирдләрин һиссләринә вә даврамышларына тәҗрибә едир, онларын «әмоционал савадсызлығ»нын арадан галдырылмасына көмәк едир. Бу чәһәтдән Зәрдаб рајонундакы Сәјидләр көнд сәккизиллик мәктәбиндә шакирдләрин мәһз бу руһда тәрбијә олунмасына фикир верилр. Мәктәбин әдәбијјәт дәрнәжиндә 85 нәфәр шакирд вардыр. Шакирдләрин естетик тәрбијәси мәғсәди илә дәрнәкдә бир сыра тәдбирләрдән кенш истифадә олунур. Мәсәлән, естетик тәрбијәнин аҗры-аҗры мәсәләләринә даир сөһбәтләр, мә'рузә вә мүнәзирәләр, диспутлар бәдн әсәрләрин мүнәзирәси, бәдн гираәт кими тәдбирләр кечирилр. Бу тәдбирләрин җахшы кечирилмәси үчүн габағчадан мүнәзирә һазырлығ иши көрүлур. Бәдн әсәрләр габағчадан сечилр, мә'рузәчиләр мүүәҗәнләшдирилр, әсәрин охунулмасы бүтүн шакирдләрә тапшырылыр, әсәрә анд онларын гаршысында мүнәзирә суаллар гојулур, бир нечә шакирд чыхышларә һазырлашдырылыр. Бу заман V—VIII синифләрин тәдрис програмларына дахил олан әсәрләрин мүнәзирәсинә кенш җер верилр...

Сонра мүүәлиф көстәрир ки, мәктәбдә шакирдләрдә китаба мәһәббәт тәрбијә етмәк мәғсәди илә хусуси сөһбәт-мүнәзирәләр тәшкил олунур.

Шакирдләрин ајдын, көзәл вә рәван данышығ бачарығына јиҗәләнә билмәләри, онларын иштиғләринин кетдикчә даһа да көзәләшмәси, рәван, сәлис, сәһвәсиз китаб охуҗа билмәләри үчүн дә мүнәзирә тәдбирләр кечирилр...

Шифаһи халғ әдәбијјәтинин бөјүк тәрбијәви ролу олдуғуну нәзәрә аларағ мәшғәләләрдә бу әдәбијјәтә бөјүк һәвәс вә марәҗ тәрбијә

БУ КИТАБЛАРЫ ОХУМАҒЫ МӘСЛӘХӘТ БИЛИРИК

Җеңи инсаны тәрбија едиб җетишдирмәк коммунизм гуручулуғу вәзифәләринин зарури вә аҗрылмаз тәркиб һиссәләриндән бирини тәшкил едир. Белә бир тәрбијәнин мүнһүм вәситәләриндән бири дә үмумијјәтлә естетик тәрбијәдир. Бу тәрбијәнин хүсуси вәзифәләри вардыр. Профессор М. Ч. Чәфәров бу вәзифәләрдән бәһс едәрәк җазыр:

— Тәбиәт көзәлликләрини дуҗмағ, бу көзәлликләрдән дәрин зөвг ала билмәк вә тәбиәти даһа да көзәләшдирмәк габилијјәтинин тәрбијәси, варлығын кизли галан сирләрини өҗрәнмәјә, тәбиәти фәтһ етмәјә чошгун һәвәсини тәрбијәси; инсан мә'нәви аләминдә формалашан көзәлликләри, җеңи инсанын әхлағи, зәһни вә физики көзәллијини дуҗмағ, гијмәтләндирмәк габилијјәтинин тәрбијәси, һәјатын, өмрүн көзәллијини, ичтиман үнесијјәтдәки көзәллији дуҗмағ вә гијмәтләндирмәк габилијјәтинин, чошгун һәјат ешгинин, җашамағ вә җашатмағ ешгинин вә никбин руһун тәрбијәси, ичтиман-фајдалы әмәјә, фајдалы шәхсә тәшәббүсә, җарадычылыға, гуручулуға мәһәббәт һиссини тәрбијәси; һәр кәсдә өз мә'нәви аләмини, әхлағыны, рәфтарыны даһа да көзәләшдирмәк иштидары вә ифадәсини тәрбијәси; инчәсәнәтдә олан көзәллији дуҗмағ вә гијмәтләндирмәк габилијјәтинин, жүксәк естетик зөвгүн көзәлликлә еҗбәчәрлији кәскин шәкилдә фәргләндирмәк габилијјәтинин тәрбијәси, нәһәјәт, сәнәтин бу вә ја башга бир сәһәсиндә өзүнү хүсусилә көстәрән исте'дадларын тәрбијәси — бүтүн булар мәктәбдә естетик тәрбијәнин гаршысында дуран башлыча вәзифәләрдир («Естетик тәрбија, әнлә вә мәктәб», «Маариф», 1967, сәһ. 6—7).

Одур ки, мүүәллимләримиз бу мәсәлә илә чидди мәшгул олур, мәктәбләрини естетик тәрбијәсинә хүсуси фикир верирләр.

Азәрбајҗан ССР Маариф Назирлијинин республика ушағ бәдни тәрбија методкабинети тәрәфиндән бурахылмыш ики китабча бу чәһәтдән диггәти чәлб едир. Ашағыда һәмнин китабчаларын ғыса хүләсәсини веририк:

«ИБТИДАИ СИНИФЛӘРДӘ ЕСТЕТИК ТӘРБИЈӘНИН ТӘШКИЛИ ТӘЧРҮВӘСИНДӘН»

Ибтидаи синиф мүүәллимләринә методик көмәк мәгсәдини иләһә һәмнин китабчада мүүәллиф җазыр ки, естетик тәрбијәнин әсәс һәм

ләдә гојулур. Ушағ тәмизлијә риајәт етмәји, сәлиғә вә зөвглә кејинмәји, мәдәни даврамағын гајдаларыны илк дәфә әнләдә дәрк едир. Мүүәллип, маһныны әввәлчә едә динләјир. Бир сөзлә, онда естетик зөвг вә көзәллијә доғру мејлин илк рүшәјмләри әнләдә җараныр. Ушағларын коммунизм тәрбијәсини мәктәб әнлә илә сых әләгәјә кирмәдән, мүүәффәғијјәтлә һәлл едә билмәз.

Ушағын естетик дунјабахышынын формалашмасы процесин исә мәктәбдә мүүәллипин рәһбәрлији алтында җеринә җетирилир. Тәчрүбәли габағчыл мүүәллимләримиз бу ишә шакирддин мәктәбә гәдәм гојдуғу илк күндән башлајырлар. Онларын бу иши нечә апардығлары илә марағланаилар һәмнин китабчаны охумағла өҗрәнә биләрләр.

Китабчанын мүүәричаты беләдир: «Бир нечә сөз», «Естетик тәрбија һағында», «Ибтидаи синифләрдә ана дилинин тәдриси илә әләгәдар оларағ шакирдләрин естетик тәрбијәси һағында», «Нәғмә дәрсләриндә шакирдләрин естетик тәрбијәси һағында», «Рәсм дәрсләриндә шакирдләрин естетик тәрбијәси», вә «Әмәк дәрсләриндә шакирдләрин естетик тәрбијәси».

Методик вәсантин мүүәллифи А. Гулијева јолдашдыр.

«БӘДИИ ҖАРАДЫЧЫЛЫҒ ДӘРНӘКЛӘРИНДӘ ШАКИРДЛӘРИН ЕСТЕТИК ТӘРБИЈӘСИ»

Охучуларә тәғдим олунан һәмнин методик вәсант V—VIII синиф шакирдләринин бәдни җарадычылығ дәрнәкләриндә естетик тәрбијәсинә һәср олунмушдыр.

Әдәбијјат дәрнәјинин фәалијјәтиндән бәһс едән мүүәллиф җазыр ки, бәдни әдәбијјат шакирдләрин естетик тәрбијәсиндә мүнһүм җер тутур. Бәдни әсәрләр шакирдләрин һиссләринә вә даврамышларына тәсир едир, онларын «емосионал савадсызлығы»нын арадан галдырылмасына көмәк едир. Бу чәһәтдән Зәрдаб рајонундакы Сејидләр кәнд сәккизиллик мәктәбиндә шакирдләрин мөһз бу руһда тәрбија олунмасына фикир верилир. Мәктәбни әдәбијјат дәрнәјиндә 85 нәфәр шакирд вардыр. Шакирдләрин естетик тәрбијәси мәгсәди илә дәрнәкдә бир сыра тәдбирләрдән кеңиш истифадә олунур. Мәсәлә, естетик тәрбијәнин аҗры-аҗры мәсәләләринә даир сөһбәтләр, мө'рузә вә мүүәһазирәләр, диспутлар бәдни әсәрләрин мүүәкирәси, бәдни гираәт кими тәдбирләр кеңирилир. Бу тәдбирләрин јахшы кеңирилмәси үчүн габағчадан мүүәфғ һазырлығ иши көрүлур. Бәдни әсәрләр габағчадан сенилир, мө'рузәчиләр мүүәҗнәләшдирилир, әсәрин охунулмасы бүтүн шакирдләрә тапшырылыр, әсәрә анд онларын гаршысында мүүәфғи суаллар гојулур, бир нечә шакирд чыхышларә һазырлашдырылыр. Бу заман V—VIII синифләрин тәдрис програмларына даһил олан әсәрләрин мүүәкирәсинә кеңиш җер верилир...

Сонра мүүәллиф көстәрир ки, мәктәбдә шакирдләрдә китаба мәһәббәт тәрбија етмәк мәгсәди илә хүсуси сөһбәт-мүүәһазирәләр тәшкил олунур.

Шакирдләрин аҗдын, көзәл вә рәван данышығ бачарығына јијәләнә билмәләри, онларын нитгләринин кетдикчә даһа да көзәләшмәси, рәван, сәлис, сәһвис китаб охуја билмәләри үчүн дә мүүәллиф тәдбирләр кеңирилир...

Шифаһи халғ әдәбијјатынын бөјүк тәрбијәви ролу олдуғуну нәзәрә аларағ мәшғәләрдә бу әдәбијјата бөјүк һәвәс вә марағ тәрбија

олунмагдан əlavə, бундан Јерли-Јериндə истифада едилмəsi дə шакирдлərə өjrəдилir...

Әдəбијат дәрнəјини хəтти илə «Кəнч әдəбијатчы» дивар гəзети бурахылir. Бурада шакирдлəрин топладылары аталар сөzləри, зəрб-мәсəллər, баятлар вə халг әдəбијатынын дикər нүмунэлəри дərч олунур. Бə'зөн буларын мə'насынын ачылмасы шакирдлəрдən тələб олунур. Онлар јолдашларына, ја да, ата-аналарына, бабаларына вə б. мурəчиəт етмəли олурлар. Бу мүнəсибəтлə ушаглара верилəн ағыллы изаһатлар онлары фəрəһлəндирир, онлары əгли, əхлаги вə естетик чəһəтдən тəрбијə едир.

Тəчрүбə кəстəрир ки, дәрнəкдə естетик тəрбијə ишини һəртəрəфли апарылмасы, шакирдлəрин бəдин истə'дадыны артырыр, онлары шə'р, һекəјə, мəзмунлу мəғалəлэр јаза билмək сəвијјəсинə галдырыр.

Мүəллиф, «Драм дәрнəји» башлығы алтында етдији сөһбəтдə јазыр ки, шакирдлəрин естетик тəрбијəsi илə тəкчə пешəкар театрлар дејил, һәмчинини мəkтəб драм дәрнəклəri дə мəшгул олурлар. О чүм-лэдən рəјоун Корпүкəнд сəккизиллик мəkтəбин драм дәрнəји коллективи, (рəһбəri М. Рəһимовдур) чалышыр ки, сənəтин бүтүн кəзəллији вə чəзибəдарлығы, онун естетик мəзмуну коллективини ифасында даһа парлаг нəзэр чарисын, шакирдлэр әсэрə бахдыгдан сонра әсасən бир шəј һаггында — һəјат һаггында дүшүнсүн, тамашада кəрдүјү илə һəјаты мугајисə етсин, һəјатда һəјин чиркин, һəјин кəзəl олдуғуну кəрсүн, булары гијмəтлəндирə, гəлбən һəмини кəзəlликлэрлə јашаја билсин.

М. Рəһимов драм коллективиндə тамашаларын һазырланмасынын әсасən үч формада: а) стол әрхасында; б) гурма декорлар арасында; в) сөннэдə апарыр. Дәрнəкдə күнүн нəбзи илə сəсланən әсəрлəрдən əlavə, əхлаги мəсəлэлəрдən достлуг, јолдашлык, коллективчилик вə с. мəсəллэр дə јер верир. Белə әсəрлəрини тамашасы һәм ифачыларда, һәм дə тамашачыларда јүксək естетик һисслər доғурур. Әсəрин мұасир һəјатла нечə сəслəндијини, һәм ифачыларын, һәм дə тамашачыларын тəрбијəсинə верчəји хејир нəзэрə алындыгдан сонра, образларын ифа едилмəsi ишиндə гаршыја чыха билчək чəтинликлэр вə буларын арадан галдырылмасы үчүн мұвафиг үсул, пријомлар мұəјјəн-лəндирилir.

Тəчрүбə кəстəрир ки, мəkтəб драм дәрнəјиндə иштирак едən шакирдлэр тəһсилдə фəаллык кəстəрдиклəri кими һəјат вə мəншəтдə дə нүмунəви олурлар.

Мəkтəбдə тарихи күнлəрдə, бəјрамларда бир гəјда олараг драм әсəрлəri кəстəрилir. Кəнд чамəатына вахташыры тамашалар кəстəрилмəsi ән'әнəјə чеврилмишир. Фото дәрнəјини үзвлəri исə кəстəрилən һər јени тамашаја аид хусуси фото сəрки тəшкил едир-лэр. Белə сəркилэр хəтирə кими мəkтəбдə сахланылыр.

Дәрнəкдə апарылан Јарадычылык иши һөвəскарлары инчəсənəт алəминə чəлб едир, онларын өз кəлчək һəјат Јолуну мұəјјəнлəшдир-мəsiнə кəмək едир. Мəсəлən, коллективини үзвлəриндən Н. Бабајев Ағдам мусиги мəkтəбинин битирмишир. О, Ағдам Халг Јарадычылык Театрында ишлəјир вə и. а.

Мұшаһидəлэр кəстəрир ки, драм дәрнəји мəшгəлэлəri шакирд коллективини мөһкəмлəндирир. Дәрнəјини үзвлəрини естетик мəдəниј-јəти вə Јарадычылык габилитјəти нормалтјинкишаф едир.

«Маһны вə рəгс» дәрнəјини фəалијјəтиндən бəһс едən китабчанын мұəллифи кəстəрир ки, буларын һәр икиси естетик тəрбијəнини мұһүм вəситəлəриндөндир, һәр икиси шакирдлəri өјлəндирир. Рајо-нун Сeјидлэр кəнд мəkтəбиндəки маһны вə рəгс дәрнəји дə бу мəгсəд-лə тəшкил олунмушдур.

Мəkтəбдə нəгмə вə хор шəбəkəсинин рəһбəri К. Исмајылова маһнылары шакирдлərə өјрəдэркən әввəлчə маһнынын сөzləрини јаздырыр, онлары фонетик чəһəтдən тəһлил едир. Бурада тələффүз, вурғуларын јери, гоша сөнтлэр вə с. изаһ олунур. Маһны әмək гəррəманына итһаф олунмушса, әмək адамынын шəрəфли ишиндən данышылыр, маһнынын сөzləринини вə мусигини мұəллифлəri һаггында мə'лумат верилir. Нөвбəти мəшгəлэлəрдə мəти әзбэр сөјлəтдирилir, онун там дүзкүн охунушу туртардыгдан сонра методик чəһəтдən өјрəнилмəsiнə башланыр.

Дәрнəкдə шакирдлэр әмək вə әмək гəррəманларына һəср едилмиш бир чох маһнылар өјрəнилмишлэр. Мусиги дәрнəјиндə муғамларын өјрəнилмəsiнə хусуси диггəт јетирилir. Муғамларын өјрəнилмəsi анчə өјлəнчə үчүн дејил, шакирдлəрин естетик дүјбабахышыны инкишаф етдирмək, коммунизм чəмијјəтинə лəјиг адамлар јетишдирмək үчүн бир тəрбијə вəситəsi кими истифада едилir.

Мəkтəбин хорунда оғланлар вə гызлар иштирак едирлэр.

Хор дәрнəјинин програмында Азэрбайчан-нефтчилəринини, тарла зəһмəткешлəринини Јарадычы әмəјини тəрəнинүм едən вокал-хореографик композицијалар хусуси јер тутур.

Тəкчə маһнылар дејил, рəгс дə мəkтəбдилэрə бөјүк зəвг верир. Һәм дə рəгс јалныз естетик тəрбијə чəһəтинчə дејил, шакирдлəрин əхлаги вə физики тəрбијəsi үчүн дə əһамитјəтидир. Бу дәрнəјə К. Аббасова јолдаш рəһбэрлик едир.

Аббасова чалышыр ки, рəгслəрини чоху хорун мұшајнəти илə ифа олунсун. Тəчрүбə кəстəрир ки, кичик репликалар вə əлчəлмалар рəгсин ифа темшини сүр'əтлəндирир, ифачыда јүксək əһвали-руһијјə доғурур. Јери кəлмишкən кəстəрмək лəзымдыр ки, мəншəтдə хошанəл-мəз һаллара гаршы мұбаризэдə рəгслэр бөјүк рол ојнајыр.

Китабчада Көјчəј шəһəриндəки 3 нөмрəли мəkтəбин мұəллим коллективинин дə шакирдлəрин естетик тəрбијəsi илə чидди мəшгул олмаларындан сөһбəт кедир. Бурада мəkтəбин рəсм мұəллими С. Т. Әфəндијева тəрəфиндən тəшкил олунмуш рəсм дәрнəји бөјүк фəалиј-јəт кəстəрир. О, дәрнəкдə шакирдлəрини шəхси Јарадычылык габилит-јəтлəрини инкишаф етдирмək, тəсвири инчəсənəт әсəрлəri һаггында мұһазирəлэр охумаг, ајры-ајры рəсм әсəрлəринини мұзакирəsi, чəкил-миш рəсмлəрини сəркисинини тəшкили, рус вə азəri рəссамларынын һəјат вə Јарадычылығыны өјрəнмək, онларын әсəрлəриндən ибарəт сəркилэр тəшкил-етмək вə с. тəдбирлəрини һəјата кечирилмəsiнин мүнтəзəм тəшкил едир.

Шакирдлəрини тə'лим-тəрбијə процесиндə рəсмни натурадан, мөвзу вə декоратив нөвлəri үзрə газандылары бачарыглар дәрнəкдə да-һа да кенишлəнир, вəрдишə чеврилir.

«Бəдин Јарадычылык дәрнəклəриндə шакирдлəрин естетик тəрбијəсинини тəшкили тəчрүбəсиндən» адлы китабчанын сонунда мұəллиф

Җазыр ки, һаггында даһышдыгымыз дәрнәк мәшгәләләри илә шакирдләриң естетик тәрбијәси мәдудлашмыр, бу ишдә истифада өднлмәси иш формалары чоҳдур.

Мүәллимләр, дәрнәк рәһбәрләри, шюпер вә комсомод тәшвиқатләри мәктәбин ишкән вә шәраитидән асылы олараг китабчада көстөрлән иш формаларындан даһа әлвәришли оланларыны сечмәли вә булардан һәртрафли истифада етмәк јолу илә мәктәблиләриң естетик тәрбијәсини коммунизм гуручулуғу доврүниң төләбләри сәвијәсиндә гурмага чалышмалыдырлар.

Китабчаның мүәллифи Ә. Мәмәдовдур.

«МӘКТӘБЛӘРДӘ СИНИФДӘНКӘНӘР ИШЛӘРИН ТӘШКИЛИ ВӘ КЕЧИРИЛМӘСИ»

Коммунизм адамының тәрбијә олунамасында совет мәктәби мүстәсна дәрәчәдә бәјүк рол ойнайар.

Тәлимниң әсәс тәшвиқат формасы олан дәрсин тәлим-тәрбијә ишиндә нә гәдәр бәјүк ролу олса да, ишин јалыыз бу формасы илә кифәјәтләнмәк олмаз. Јалыыз дәрәлә мәктәб гаршысында дуран бүтүн вәзиғәләри һәјәтә кечирмәк мүмкүн дејилдир. Бу вәзиғәләриң јеринә јетирилмәсиндә синифдәнкәнар ишләр дә бәјүк әһәмийәт кәсб едир.

Азәрбајҗан ССР Маариф Назирлијиниң тәдрис-методика шөбәси тәрәфиндән бураһылмын «Мәктәбләрдә синифдәнкәнар ишләриң тәшвили вә кечирилмәси» адлы методик вәсантдә синифдәнкәнар ишин әһәмийәти, мәзмуну вә онун формаларындан бәһс олуңур.

Методик вәсантдә белә бир суал верилир: — Синифдәнкәнар иш нәјә дејилир?

Сонра методик вәсантдә бу суала кеңишлији илә чаваб верилир. Һәмчиниң республикамызың мәктәбләриндә чалышан мүәллимләриң бу саһәдә апардығлары ишләрдән нүмунәләр верилир.

Методик вәсант педагожи елмәр һәмизәди В. Абдуллајев тәртиб етмишидир.

«ЗОВҢ, ДӘБ, КЕЈИМ»

Китабчаның мүәллифи А. Микајылов әсәриниң әввәлләриндә өз охучусуна мурачәәтлә белә бир суал верир:

— ЗовҢ нәдир?

Сонра мүәллиф бу суала әтрафлы чаваб верир. Һәтта зовҢун нә демәк олдугуну соғләмәздән әввәл, она тарихи бир нәзәр салараг, бу ифадәниң әсрләрдән бәри нә кими мәна кәсб етдијини, онун мәнашәјини, тәбиғәтини дә арашдырыр вә бүтүн буларга әтрафлы, мәзмунлу чаваб верир.

Мүәллиф китабчада дәб вә кејим һаггында да өз охучуларына кеңиш вә әтрафлы мәлумат верир.

«ЗовҢ, дәб, кејим» китабчасында һәр бир совет адамының күндәли; мәшәғәт ганууна чеврилән көзәлликләри көрүб дуја билмәси, һәјәтәмызың әсәс төләби олан көзәллик гануу илә гуруб-јаратмағы бачармасы, дәбә уғун көзәл вә јарашығлы кејинмәси, јашадығы мәшәғәттиң муәсир дәбдә бәзәмәји бачармасы, мәдәни дәвраңмасы мәсәләләриңдән һабәлә исағлы заһирә көзәлликләриңдән бәһс олуңур.

Китабчаның Азәрбајҗан бурашмышдыр.

«ОКТЈАБР ИНГИЛАБИ ВӘ АЗӘРБАЈҗАН ДИЛЧИЛИЈИ МӘСӘЛӘЛӘРИ»

Азәрбајҗан ССР Елмәр Академијасының Низами адына Әдәбијат вә Дил Институту «Октјабр ингилабы вә Азәрбајҗан дилчилији мәсәләләри» адлы мәғаләләр мәчмуәсини нәшр етмишидир.

Мәчмуәниң илк сәһифәси профессор М. Ш. Ширәлијевниң «Октјабр ингилабы вә азәри дилчилијиниң наилијәтләри» адлы мәғаләси илә башланыр. Мәғаләдә дејилир ки, 1920-чи илдә Азәрбајҗанда Совет һакимијәти гурулду. Бу, азәри диллиниң иницишафына, онун чичәкләнмәсинә вә гол-гаһад ачмасына лазым олан бүтүн ишкәнләри јаратды. Азәри диллиниң али мәктәбләрдә тәдриси — университетни филологи, педагожи институтларың дил вә әдәбијат факултәләриңдә муәсир азәри дили, онун тарихи, диалектләри һаггында елми курсларың кечилмәси азәри диллиниң бу саһәләриңи дәрнә елми әсәсләрдә өјрәнмәк вә буларга анд саңбаллы әсәрләр јазылмасына, кадрлар һазырланмасына ән мүһүм вәзиғә кими гаршыја гојмуш олдур.

Дилчиләримиз көрнәк әмәк вә зәһмәт нәтиҗәсиндә аз бир вахт ичәрисиндә бу вәзиғәләриң өһдәсиндән мүвәффақијәтлә кәлмишләр.

1950-чи илдән сонра исе совет дилчилијиниң иницишафы илә әлгәдәр олараг азәри дилчилији саһәсиндә дә бәјүк јүксәлиш башланмышидир. Мүәсир азәри дили грамматикасы даһа дәрнә елми тәһлил әсәсиндә тәдгиг едилир, бир сыра муәһисәли вә мүрәккәб мәсәләләр азәри дили материалларындан чыхыш едәрәк һәлл олуңур.

Совет түрколокијасында елми грамматиканың нәзәри саһәсиндә азәри дилчиләриңиң әлдә етдији наилијәтләр чоҳ гијмәтлидир.

1950-чи илләрә гәдәр һәлә мәктәб грамматикасы чәрчивәсиндән кәнара чыхмајан азәри диллиниң синтаксиси дә сон 15-ил әрәиндә бәјүк иницишаф јолу кечмишидир.

Синтаксис саһәсиндә дә азәри дилчилији бир сыра елми нәзәри көрүшләри илә түрколокијада көркәмли јерләрдән бирини тутмағадыр.

Азәри дилчилијиниң совет доврүндә әлдә етдији бәјүк наилијәтләрдән бири дә лүғәтчилик саһәсидир. Азәри лүғәтчиләри лүғәт тәртиб етмәклә кифәјәтләнмәјиб, лүғәтчилијин нәзәри мәсәләләриңә даир марағлы мәғалә вә монографјалар да јазмышлар.

«Азәрбајҗан дили изаһлы лүғәтиниң нәзәри әсәсләри»ның мејдана кәлмәси лүғәтчилијимиз тарихиндә мүһүм бир һадисәдир... Азәри лексиколокијасы саһәсиндә дә мүәјјән ишләр көрүлмүшдүр... Сон илләрдә итг мәдәнијјәтинә арған марағла әләгәдәр олараг дилчиләримиз тәрәфиндән муәсир азәри диллиниң үслубијјәтиһа даир дә бир сыра тәдгигатлар апарылмышдыр.

Азәри дилчилијиниң ән сыраларында кедән азәри диалектолокијасы һазырда Совет Иттифагында түрк дилләри диалектләриңиң өјрәнилмәси ишинә рәһбәрлик едир...

Әдәбијат вә Дил Институтуның диалектологлары дунјада илк дәфә олараг азәри диалектләриңиң бир группуну дилчилик чоғрафијасы үсулу илә өјрәнәрәк онун диалектолоки атласыны һазырламышлар... Дил тарихиниң өјрәнмәк саһәсиндә дә сон илләрдә бир сыра ишләр көрүлмүшдүр...

З. Вудагова, А. Асланов, Р. Халилов, В. Әлијевни бирлигдә Јаздыглары «Грамматика мәсәләләринин тәдғиги» мәғаләсиндә сон 50 илдә азәри дили сәһәсиндә бәјүк ишләр көрүлдүҗүндән бәһе олунур.

Ә. Ә. Оручовун «Азәрбајҗан дүгәтчилији Јени мәрһәләдә» адлы мәғаләсиндә Азәрбајҗанда дүгәтчилик ишнини Јалһыз Совет һанимийәти илләриндә кенишләnmәҗә башламасындан данышылыр.

И. Ы. Абдуллајевни «Иран дилләри вә онларын тәдғигинә даир» мәғаләсиндә Иран дилләринин һәм Иран дәвләти әразисиндә, һәм дә онун һудудларыннан хәјли кәнарда—Әфғаныстан, Орта Асија, Шимали Гафғаз, Чин, Пакнстан, Түркија, Ираг, Суријада, Азәрбајҗан вә Ермәнстан республикаларында чох кениш бир сәһәдә Јајылмасындан бәһе олунур.

Буилардан әланә, мәчмүәдә М. Чаһанкировун «XIX әср Азәрбајҗан дилчилији вә М. Ф. Ахундов», И. Волијевни «Китаби—Дәдә Горғуд» әбидәсиндә шүһуди кечмиш заманын бә'ан хүсусийәтләри», М. И. Исламовун «Азәрбајҗан дили диалектоложки атласынын тәртиби принсипләринә даир», З. И. Вудагованын «Метафора вә мүғажисә бәдии тәсвир вәситәси кими», М. Адилвун «Совет дәврү шәр дилминин әсәс хүсусийәтләри», Ш. М. Абдуллајевни «Нитгин фонетик вәһидләри һағғында», Б. Т. Абдуллајевни «Лексик-семантик сәз групплары һағғында», К. Ј. Әлијевни «Азәрбајҗан совет дилчилијиндә фразеоложианын тәдғиги», И. Р. Рәмизадәнин «Синоним идиоматик ифадәләр вә онларын вариантлары һағғында» адлы мәғаләләри дә вәрдыр.

Һәмчинин А. Чавадовун «Мүасир Азәрбајҗан дилиндә шәхсәнә чүмләләр», Ә. К. Әләкбәровун «Дилин сәс гурулушунун иҗрәилмәсинә даир бә'ан үмуми мәсәләләр», Ш. М. Сәдијевни «Азәрбајҗан ССР-дә Ибер-Гафғаз дилләринин иҗрәилмәси» вә В. Гукасјанын «Гафғаз Албанијасы јазымынын иҗрәилмәси тарихиндән адлы мәғаләләр дә мәчмүәдә рус дилиндә верилмишидр.

«ХАРИЧИ ДИЛ ДӘРСЛӘРИНДӘ МАГНИТОФОН»

Харичи дил мүүәллимләри хүсусилә сон заманларда шакирдләрин нитг инкишафына даһа артыг фикир верирләр. Бу мәғсәдлә тә'лим заманы бир сыра Јени үсул вә пријомлардан истифадә едирләр. Шакирдләрин нитгини инкишаф етдирмәкдә техники вәситәләрини һөвләриндән бири олан диафильм вә магнитофонун ролу бәјүкдүр. Буилардан биринчиси һағғында бир груп мүүәлиф коллективи тәрәфиндән 1966-чы илдә «Харичи дил дәрсләриндә диафильм» адлы китабча бураһылмышыдр. Лакин һәлә бу вахта кими магнитофон үзрә мүүәллимләримизә дүзкүн истигамәт верән саибаллы бир методик вәсант Јох иди. Ф. Сејидов тәрәфиндән Јазылмыш «Харичи дил дәрсләриндә магнитофон» адлы китабча һәмнин бошлуғу һисмән дә олса арадан галдырмага хидмәт едир.

Һәмнин китабчада магнитофонла мәшигетмә системи вә онунла ишләмә үсулундан бәһе олунур.

Китабчада бир чох чалышмалар верилмишидр. Бу чалышмалардан әсәс мәғсәд шакирдләрә харичи дил үзрә нитг мәдәнийәти вәрдишләри ашыламагдан ибарәтдир. Һәмнин чалышмалар вәсантдә белә гурулушдырылмышыдр: дүзкүн тәләффуз етмәк үчүн мәшгләр; харичи чалышмалар асмаг вә ону асламаг сабиллјәти инкишаф етдирән

мәшгләр; грамматик конструкциялары вә дил моделләринин автотматлашдырылмасы; шифаһи нитг вәрдишләринин инкишафы.

Вәсант орта мәктәб мүүәллимләри үчүн һазырланмышдыр. Ондап али мәктәб тәләбәләри дә истифадә едә биләрләр.

«АЗӘРБАЈҗАН ДИЛИ ОРФОГРАФИЈАСЫ ТӘДРИСИННИ ЕЛМИ ӘСАСЛАРЫ

Орта үмумтәһсил мәктәбләринин гаршысында дуран әсәс вәзифәләрдән бири дә кәнч нәсли дүзкүн Јазы вәрдишләринә иҗләндирмәндән ибарәтдир. Бу чәһәтдән Ә. Ә. Әфәндизадә Јолдашын «Маариф» нәшријаты тәрәфиндән бураһылмыш «Азәрбајҗан дили орфографијасы тәдريسинни елми әсаслары» адлы китабчасы мүүәллимләримиз үчүн фәјдали методик вәсант сајыла биләр. Бу һағда китабчанын киришиндә дејилир ки, охучуларә тәғдим олунан бу әсәрдә азәри дили Јазысы вә о чүмләдән орфографијасынын башлыча хүсусийәтләрини характеризә етмәк вә бурадан да дүзкүн Јазы тә'лиминә анд мүүәфиг методик нәтичәләр чыхармаг мәғсәди гаршыја гојулмушдур. Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, әсәрдә азәри дили Јазысынын хүсусийәтләри һағғында сөјләнилмиш фикирләр, еләчә дә Јазы тә'лиминә анд чыхарылмыш нәтичәләр, әсәсән, үмуми характер дашылыр; белә ки, буилар конкрет синиф вә Ја орфографијадан ајры-ајры мөвзуларын тәдريس илә гәсдән алағәләндирилмәмишидр. Чүнки азәри дилиндән дәрә дејән һәр бир мүүәллим, һансы синифдә ишләмәсиндән асылы олмајараг, Јазымызын, о чүмләдән орфографијамызын хүсусийәтләринә ејни дәрәчәдә дәриндән бәләд олмалыдыр.

Әсәрдә ирәли сүрүлмүш методик мұлаһизәләрдән чоху дәфәләрлә мәктәб тәчрүбәсиндә Јохланылмыш, сынагдан кечтирилмишидр. Һәмнин мұлаһизәләр, әсәсән, експериментал тәдғигатын нәтичәләри кими мејдана чыхмышдыр.

«АЗӘРБАЈҗАН СОВЕТ КОМЕДИЈАСЫНЫН ИНКИШАФ ЈОЛЛАРЫ

Күлүш инсанын мә'нәви тәләбидир, инсанда-ән јүксәк даһили кејфијәтләрдән биридир. Инсан өмрү боју бу кејфијәти ифадә едән әсәрләр Јарадачагдыр. Бу әсәр һөвләриндән бири дә Н. Гулијевни «Азәрбајҗан совет комедијасынын инкишаф јоллары» әсәридир.

Мүүәлиф әсәринә «1930-чу илләрә гәдәр Азәрбајҗан совет комедијасынын инкишафына үмуми бир нәзәр» адлы киришилә башлајыр. О, бу киришдә көстәтир ки, 20-чи илләрдән башлајараг Јазычылар иңгилабдан әввәлки әдәбијатын реализм, хәлглик, инсанпәрвәрлик, бејнәлмиләлчилик кими көзәл ән'әнәләрини инкишаф етдирмәклә Јанашы Јени ән'әнәләр Јаратмага башладылар. Һәмнин илләрдә Азәрбајҗан совет комедијасынын да илк нүмунәләри Јаранды. Белә ки, һәмнин илләрдә кичик формалы ијесләр вә сатирик характер дашыјан сәһнәчи-ләр тамашаја гојулмага башлады. М. С. Ордубадинни «Октјабр иңгилабы» адлы ијесн театр репертуарында диггәтәләјиг һадисәләрдән бири олду. Бунун ардынач һәмнин мүүәлиф «Чәмијјәти — Әғвам» комедијасыны Јазды.

М. С. Ордубадинни «Саботажникләр» ијесиндә түшејм һалында олса да, Јени совет комедијасынын илк үнсүрләри көрүмәҗә башлады.

Бу заман һәмни театр үчүн өн чох әсәр Јазан мүүәлифләрден бири дө С. С. Ахундов олмушдур. Онун Совет һакимијәтинин алгышыла јан «ҒаранлыҒдан шына», халглар достлугуну тәрәннүм едән «Шејтан», гәдин аладығына һәср едилмиш «Шаһсәнәм вә Күлһари» пјесләри театрда мүүәффәғијәтлә тамашаја тојулмушдур.

1920-чи илләрдә мөһүмәт вә чәһаләт Азәрбајчан кәндиндә һәлә чох дәрин көкләрә малик иди. Бу мөваз илә әләғәдәр оларағ тамашаја тојулган әсәрләрин ичәрисиндә ССРИ халг артисти М. А. Әлијели һәмчә бөјүк олмајан «Орда елә, бурда белә», «Мөшәди еләһир», «Нечә ган ағламасын», Ч. Мәммәдуллазадәнин «Дәли јығынчағы» пјесләри дигәти чәләб едир.

Јени совет комедијасы М. Ф. Ахундов тәрәфиндән әсасы тојулмуш, Ә. һатвердијев, Н. Б. Ваһиров, С. С. Ахундов, Ч. Мәммәдуллазадә кими гүдрәтли сәһәткарларымыз тәрәфиндән ичкишаф етдирилән классик комедијамызын өн јакшы ән'әнәләри әсасында јараныр вә мөһкәмләһирди. Бу заман совет һајатының тәрәннүмү, сәһнәдә мүүәбәт совет адамының образы кет-кәдә әсас Јер тутурду.

Бундан сонра мүүәлиф әсәриндә 1930-чу илләрдә Азәрбајчан совет комедијасындан бәһе едир.

Беләликлә, 30-чу илләр драматургијамыз Азәрбајчан совет комедијасының мүстәғил әдәби жанр кими мејдана чыхмасы вә ичкишаф етмәси үчүн лазыми шәрант јаратды. Ч. Чаббарлы, М. Ибраһимов, С. Вурғун өз драм әсәрләриндә комик һадисәләрә вә комик сурәтләрә келиш Јер вермәклә, јаранмағда олан биринчи совет комедијасының тематикасына, жанр вә вәдин сәһәткарлығ јолларыны мүүәјәнләһирдиләр.

30-чу илләрин ахырына доғру Азәрбајчан совет комедијасы мүстәғил жанр кими тәһәккүл едиб јашамаға башлады. Бу ишдә С. Рәһманшын хидмәти ајрыча гејд олунмалыдыр.

Сонра да мүүәлиф әсәриндә комедијамызын јүксәлиш јоллары (1940—1950-чи илләр) һағгында мө'лумат верир. Көстәрир ки, бу илләрдә Ч. Чаббарлы јолуну давам етдирән М. Ибраһимов, С. Вурғун, М. Күсәји, Н. Әфәндијев, Ч. Мәһмүдбәјов вә б. кими мүүәлифләрин әсәрләриндә гүввәтли комизмә, шән кулүшә, һајат вә мубаризәҗә чағырај сағлам јумра вә сатираја раст кәлирик.

Бүтүн јухарыда гејд етдијимиз мәсәләләр һағгында әтрафлы вә дәрин мө'лумат алмағ итәјәнләр «Азәрбајчан совет комедијасының ичкишаф јоллары» адлы әсәрә мурачнәг едә биләрләр.

Һәмни китабча 1962-чи илдә нәшр олунмушдур.

«СОВЕТ ӘДӘБИЈАТЫ ВӘ ЈЕНИ ИНСАН ТӘРБИЈӘСИ»

Бу күн мәктәпләримиздә тәлим-тәрбијә алаң шакирдләр сабаһки коммунизм чәмијәтинин һәғиги гуручулары сырасына дахил әләҗә, һәмни чәмијәтдә јашајачағ, гуруб јарадачаклар. Буна көрә дө Сов.ИКИ XXII гурултајы коммунизм чәмијәти адамының формалашмасы мәсәләсини доврүмүзүн өн ақтуал вә вачиб бир проблемни кими ирәли сүрмүшдур. Одур ки, иди мәктәпләримиздә јүксәк әхлағи кејфијәтләрә малик јени инсан тәрбијә едиб јетиширмәк мәсәләси идеәләки ишимизни өн әсас вәзифәләриндән бири кими гаршыда дурур.

Коммунист чәмијәтиндә јашајыб јаратмаға габил олаң јени инсан нечә олмалыдыр? Минләрлә адамлары дүшүндүрән бу суалың чапабы коммунизм гуручуларының әхлағ кодексиндә чох ајдын вә конкрет шәкилдә шәрһ едилмишдир. Бу принципләр ашағыдакылардан ибарәтдир:

— Дүәлүк вә доғручулуг, мә'нәви сафлығ, ичтиман вә шәхси һәјатда сәләлик вә төвәзәкарлығ,

— иләдә гаршылығлы һөрмәт, ушағларын тәрбијәси һағгысына галмағ;

— һағмызлыға, мүүәтәхорлуға, әлиәјрилијә, мәһсәбләрәстлијә, гәһимәтчилијә гаршы барышмазлығ әсас көтүрүлүр.

Бу принципләрдә ирәли кәләң вә коммунизм гуручулугу процессиндә формалашаң мә'нәви кејфијәтләр совет адамыныңын доһмәз һәјат әғидәсинә, шүүрлу дахили инамына чеврилмәлидир. Бу мә'нада идики шәрантдә кәләҗәјимиз олаң јени нәслиң һәр чәһәтдән мүүәсир руһда тәрбијәси хүүәси, һәм дө-сияси әһәмијјәт кәсб едир. Бу нәсил елә тәрбијә едилмәлидир ки, һәр һағсы иртича илә тәрәғтинин үз-үзә кәлди чаһанышмул мәһнурә мубаризәләринин әсил маһијәтини дуакүн дәрк едиб, һәјатда өз мөвгејини гәти мүүәјәнләһирә билсин. Һәғиғәтә, әдәләтә, көзәллијә вә тәрәғғијә хидмәт етмәҗә һәр тәрәғли һаһыр олсуң вә унутмасың ки, мүүәсир һәјатла ајағлаша билмәк, јенилијә, көзәллијә һәссас, көһнәлијә, ејбәчәрлијә амансыз олмағ, һисаңлығ үчүн, халғ, Вәтән үчүн хејирли ишләр көрмәк, даһма ирәлијә бахмағ, бу күнүн даһа парлағ кәләҗәји һағгында дүшүнмәк вә чаршымағ онун һајатының әсил мә'насыдыр.

Шакирдләри һәјата һаһырламағ үчүн мүүәллимләрини — о чүмләдә әдәбијат мүүәллимләринин имканы чох кенишдир. Белә ки, мәктәбдә бәдин әдәбијат һәр шејдән әввәл тәрбијә вәситәсидир. О мә'нада тәрбијә вәситәсидир ки, шакирдләр охудуғлары, өјрәндикләри бәдин әдәбијат нүүмүнәләри, бәдин әсәрләр вәситәси илә оңлары әһагә едән ичтиман мүһити, мүүәсир һәјаты, мүүәсир дүңјаны даһа дәриндән дәрк етмәк имканы әлдә едирләр. Бу да шакирдләрдә мүүәтәғғи дүңјабахышының формалашмасына көмәк едир, шакирдләрин мәрдлиги, гәһрәманлығ руһунда, һикәни, мубариз руһда, Вәтәнә, халға хидмәт вә сәдагәт, һисаңлара мәһәббәт, бәјһәлмиләлчи олмағ руһда тәрбијәләһмәсинә сәбәб олур.

Көрүндүјү кими, јени инсан тәрбијәсиндә дикәр идеәләки тәрбијә вәситәләри илә јанашы, совет әдәбијаты да чох бөјүк рол ойнајыр. Бу чәһәтдән гардаш совет халғлары әдәбијатының ајрылмаз бир һиссәси олаң Азәрбајчан совет әдәбијатының коммунизм гуручусу олаң јени инсанын тәрбијә едилмәсиндә ойнадығы ролун гәдиг олунмасы мүүәсир доврдә бөјүк әмәли вә нәзәри әһәмијјәт кәсб едир. Белә ки, З. Мәммәдовун «Совет әдәбијаты вә јени инсан тәрбијәси» китабы бу чәһәтдән дигәти чәләб едир.

Китабдакы материаллар «Әдәбијатың маһијәти вә ичтиман ролуну марксис-ленинчи аңлајышы», «Әдәбијатда коммунист дүңјабахышы принципләринин бәдин-образлы төчәссүмү», «сәһмәткешләрин коммунист әхлағы принципләри руһунда тәрбијәсиндә Азәрбајчан Совет әдәбијатының ролу» кими билмәләрдә гурулашдырылмышдыр.

Китабы «Азәрнәшр» бурахмышдыр.

Редаксия һеј'әти: А. Абдуллајев (редактор), Ә. Рәчәбов (редактор мұавини), М. А. Асланов, **Ә. Гарабағлы,** Ә. Әфәндизадә вә З. Сәмәдов.

Техниқи редактор М. Тофиг.

Чапа имзаланмыш II/VII-1969-чу ил. Форматы $60 \times 84 \frac{1}{16} = 3,5$ кағыз вәрәғи, 6,61 чап вәрәғи. ФГ 05236. Сифариш 3480. Тираж 9332.

Бакы, «Коммунист» нәшријатынын мәтбәәси.